

URADNI LIST

REPUBLIKE SLOVENIJE

Številka 73

Ljubljana, petek 25. novembra 1994

Cena 640 SIT

ISSN 1318-0576

Leto IV

2600.

Na podlagi 11. člena zakona o razmerjih plač v javnih zavodih, državnih organih in v organih lokalnih skupnosti (Uradni list RS, št. 18/94), v zvezi z 12. členom zakona o funkcionarjih v državnih organih (Uradni list RS, št. 30/90, 18/91, 22/91, 2/91-I in 4/93) ter drugega odstavka 132. člena poslovnika Državnega zbora, je Komisija Državnega zbora Republike Slovenije za volitve, imenovanja in administrativne zadeve na 120. seji dne 17. 11. 1994 sprejela

SKLEP

o spremembi začasnega sklepa o količnikih za določitev osnovne plače javnih pravobranilcev, organov za postopek o prekrških in družbenih pravobranilcev samoupravljanja

I

V začasnem sklepu o količnikih za določitev osnovne plače javnih pravobranilcev, organov za postopek o prekrških in družbenih pravobranilcev samoupravljanja (Uradni list RS, št. 28/94) se v II. točki na koncu besedilo številka: »15« nadomesti s številko »55«.

II

Določbe začasnega sklepa o količnikih za določitev osnovne plače javnih pravobranilcev, organov za postopek o prekrških in družbenih pravobranilcev samoupravljanja in tega sklepa, ki se nanašajo na družbene pravobranilce samoupravljanja, njihove namestnike in pomočnike, se uporabljajo do uveljavitve zakona o družbenem pravobranilcu.

III

Ta sklep začne veljati z dnem, ko ga sprejme Komisija Državnega zbora Republike Slovenije za volitve, imenovanja in administrativne zadeve, uporablja pa se od 1. 7. 1994 dalje.

Št. 102-02/90-2/44

Ljubljana, dne 17. novembra 1994.

Predsednik

Tone Anderlič l. r.

2601.

Na podlagi točke I./2 do 6 in I./8 do 9 sklepa Komisije Državnega zbora Republike Slovenije za volitve, imenovanja in administrativne zadeve o drugih osebnih prejemkih in povračilih poslancev Državnega zbora Republike Slovenije, št. 102-02/90-2 z dne 2. 2. 1993 (Uradni list RS, št. 8/93, 34/93, 35/94) in točke I./2 in II. sklepa o osebnih prejemkih in povračilih delavcev služb Državnega zbora Republike Slovenije predsednik Komisije Državnega zbora Republike Slovenije za volitve, imenovanja in administrativne zadeve objavlja

Z N E S K E

drugih osebnih prejemkov in povračil poslancev Državnega zbora Republike Slovenije in delavcev služb Državnega zbora Republike Slovenije

Za mesec december 1994 znašajo:

1. nagrade ob delovnih jubilejih:
 - za 10 let delovne dobe 29.085,50 SIT;

- za 20 let delovne dobe 43.628,25 SIT;
- za 30 let delovne dobe 58.171,00 SIT;
- 2. regres za prehrano med delom 9.112 SIT;
- 3. dnevnice za službeno potovanje v Republiki Sloveniji, ki traja:
 - 6 do 8 ur 1.586 SIT;
 - 8 do 12 ur 2.278 SIT;
 - nad 12 ur 4.556 SIT;
- 4. povračilo stroškov prenočevanja:
 - na podlagi računa za prenočevanje v hotelih de luxe kategorije do 3.982 SIT;
 - brez računa 1.367 SIT;
- 5. kilometrina (30 % cene bencina) 22 SIT;
- 6. povračilo stroškov za prevoz na delo in z dela, če ni možnosti prevoza z javnimi prevoznimi sredstvi, za vsak kilometer (15 % cene bencina) 11 SIT;
- 7. nadomestilo za ločeno življenje:
 - povračilo stroškov stanovanja 16.402 SIT;
 - povračilo stroškov prehrane 20.047 SIT;
- 8. solidarnostna pomoč v primeru smrti poslanca oziroma delavca služb Državnega zbora ali ožjega družinskega člana, težje invalidnosti, daljše bolezni ter elementarne nesreče ali požara 58.171 SIT;
- 9. učencem in študentom pripadajo za obvezno prakso mesečne nagrade:
 - učencem 6.195 SIT;
 - študentom 12.685 SIT.

Št. 102-02/90-2

Ljubljana, dne 17. oktobra 1994.

Predsednik

Komisije Državnega zbora
Republike Slovenije za
volitve, imenovanja in
administrativne zadeve
Tone Andrelič l. r.

2602.

Na podlagi sedme alineje prvega odstavka 107. člena ustave Republike Slovenije in prvega odstavka 7. člena zakona o odlikovanju častni znak svobode Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/92) izdajam

U K A Z

o podelitvi odlikovanja častni znak svobode Republike Slovenije

Za dolgoletni prispevek, zasluge in vrhunske dosežke pri celoviti rehabilitaciji bolnikov s prizadetostjo gibalnih funkcij, za raziskovalno in pedagoško delo ter za mednarodno uveljavitev na teh področjih podeljujem

Srebrni častni znak svobode Republike Slovenije
Inštitutu Republike Slovenije za rehabilitacijo.

Št. 902-03/94-13

Ljubljana, dne 16. novembra 1994.

Predsednik

Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

2603.

Na podlagi sedme alinee prvega odstavka 107. člena ustave Republike Slovenije in prvega odstavka 7. člena zakona o odlikovanju častni znak svobode Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/92) izdajam

U K A Z**o podelitvi odlikovanja častni znak svobode Republike Slovenije**

Za zasluge pri posodabljanju in organiziranju številnih panog slovenskega kmetijstva, še posebej za dolgoletno uspešno delo na področju vinarstva ter plasmana slovenskih vin v tujini podeljujem

častni znak svobode Republike Slovenije Fedorju Pirkmajerju.

Št. 902-03/94-14

Ljubljana, dne 17. novembra 1994.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

2604.

Na podlagi prvega in drugega odstavka 27. člena zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93) in 26. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O**o mejnih, opozorilnih in kritičnih imisijskih vrednostih snovi v zraku****1. člen**

Ta uredba določa normative za vrednotenje stanja onesnaženosti zraka spodnjih plasti zunanje atmosfere, in sicer:

- mejne imisijske vrednosti za posamezne snovi v zraku,
- kritične imisijske vrednosti za žveplov dioksid, dušikov dioksid, ozon, preostale plinaste snovi ter dim in inhalabilne delce,
- opozorilne imisijske vrednosti za ozon, ogljikov monoksid, dušikov dioksid ter za žveplov dioksid in skupne lebdeče delce in
- način vrednotenja meritev imisij.

2. člen

Pojmi imajo po tej uredbi naslednji pomen:

1. Mejna imisijska vrednost je koncentracija posamezne snovi v zraku, pri kateri so, po dosedanjih spoznanjih, učinki vplivov na zdravje ali počutje ljudi ter vplivov na okolje določeni kot sprejemljivo tveganje.

2. Opozorilna imisijska vrednost je koncentracija snovi v zraku, pri kateri se prične s priporočili ter z opozarjanjem prebivalstva in povzročitelja obremenitve preventivno varovati zdravje ljudi pred škodljivimi vplivi onesnaženega zraka.

3. Kritična imisijska vrednost je koncentracija snovi v zraku, ki po dosedanjih spoznanjih že vpliva škodljivo na zdravje ali počutje ljudi, zato se ob njenem doseganju izvajajo izredni ukrepi.

4. Koncentracija snovi v zraku se izraža v masnih enotah (miligramih, mikrogramih) na enoto volumna

zraka (m^3) pri temperaturi 293 K (20°C) in zračnem tlaku 101.3 kPa (v nadaljevanju: koncentracija).

5. Polurna povprečna vrednost meritev koncentracije je povprečna vrednost vseh meritev koncentracije izmerjenih v časovnem intervalu 30 minut. Polurna povprečna vrednost se označi s časom konca časovnega intervala.

6. Urna koncentracija je povprečna vrednost polurnih povprečnih vrednosti meritev koncentracije v časovnem intervalu od polne do polne ure.

7. 8-urna koncentracija je drseča povprečna vrednost vseh urnih koncentracij, izmerjenih v časovnem intervalu 8 ur. Izračuna se štirikrat dnevno, in sicer v času med 0. in 9. uro, 8. in 17. uro, 16. in 1. uro in med 12. in 21. uro.

8. Dnevna koncentracija je povprečna vrednost vseh polurnih povprečnih vrednosti meritev koncentracije, izmerjenih v enem dnevu ali rezultat analize 24-urnega vzorca meritev koncentracije v času od 0. do 24. ure koledarskega dne.

9. 24-urna koncentracija je povprečna vrednost vseh polurnih povprečnih vrednosti meritev koncentracije, izmerjenih v zadnjih 24 urah ali rezultat analize 24-urnega vzorca meritev koncentracije, ki se nanaša na kateri koli drug čas začetka vzorčevanja, kot je določen v 8. točki tega člena.

10. Mesečna koncentracija je povprečna vrednost vseh polurnih povprečnih vrednosti meritev koncentracije v časovnem intervalu od 0. prvega dne v mesecu do 24. zadnjega dne v mesecu.

11. Letna koncentracija je povprečna vrednost vseh polurnih povprečnih vrednosti meritev koncentracije, izmerjenih v enem letu od 0. ure prvega dne do 24. zadnjega dne v koledarskem letu.

12. Percentilna vrednost C98 je koncentracija, ki jo presega 2 % vseh polurnih povprečnih vrednosti meritev ali vseh 24-urnih koncentracij, izmerjenih v enem letu.

13. Trdni delci so snovi v trdnem stanju, ki se izražajo kot:

- dim - delci, manjši od 10 mikrometrov, določeni na podlagi črnine na filtru,
- inhalabilni delci - delci, manjši od 10 mikrometrov aerodinamskega premera,
- skupni lebdeči delci - vsi delci, ki se zadržujejo v zraku,
- prašna usedlina (sediment) - vsi delci, ki se usedejo na površino tal.

14. Vegetacijska doba se prične 1. aprila in konča s 30. septembrom.

3. člen

Mejne koncentracije za žveplov dioksid so:

časovni interval merjenja	mejna koncentracija $\mu g/m^3$	C98 za eno leto $\mu g/m^3$
30 min		250
1 ura	350	
24 ur	125	100
1 leto	50	

4. člen

Mejne koncentracije za dušikov dioksid so:

časovni interval merjenja	mejna koncentracija $\mu g/m^3$	C98 za eno leto $\mu g/m^3$
30 min		200
1 ura	300	
24 ur	150	120
1 leto	50	

5. člen

Mejne koncentracije za ozon so:

časovni interval merjenja	mejna koncentracija $\mu\text{g}/\text{m}^3$
1 ura	150
8 ur	110
24 ur za zaščito vegetacije	65
vegetacijska doba	60

6. člen

Mejne koncentracije za preostale plinaste snovi so:

snov	časovni interval merjenja	mejna koncentracija
ogljikov monoksid CO	30 min	60 mg/m^3
	1 ura	30 mg/m^3
	8 ur	10 mg/m^3
ogljikov disulfid CS ₂	30 min	20 $\mu\text{g}/\text{m}^3$
žveplovodik H ₂ S	30 min	7 $\mu\text{g}/\text{m}^3$
fluoridi kot HF	1 ura	10 $\mu\text{g}/\text{m}^3$
	24 ur	5 $\mu\text{g}/\text{m}^3$
kloridi kot HCl	1 ura	200 $\mu\text{g}/\text{m}^3$
	24 ur	100 $\mu\text{g}/\text{m}^3$

7. člen

1. Mejne koncentracije za dim in inhalabilne delce so:

časovni interval merjenja	mejna koncentracija $\mu\text{g}/\text{m}^3$	C98 za eno leto $\mu\text{g}/\text{m}^3$
1 ura	200	
24 ur	125	100
1 leto	50	

2. Mejne koncentracije za skupne lebdede delce so:

časovni interval merjenja	mejna koncentracija $\mu\text{g}/\text{m}^3$	C98 za eno leto $\mu\text{g}/\text{m}^3$
30 min		250
1 ura	300	
24 ur	175	150
1 leto	70	

3. Mejne koncentracije za kovine v inhalabilnih lebdede delcih so:

snov	časovni interval merjenja	mejna koncentracija $\mu\text{g}/\text{m}^3$
kadmij Cd	1 leto	0.02
svinec Pb	1 leto	1
mangan Mn	1 leto	1
vanadij V	24 ur	1

8. člen

Mejne vrednosti za prašne usedline so:

snov	časovni interval merjenja	Mejna vrednost preračunana na en dan usedanja prahu
skupne prašne usedline	1 mesec	350 $\text{mg}/\text{m}^2 \cdot \text{dan}$
	1 leto	200 $\text{mg}/\text{m}^2 \cdot \text{dan}$
svinec v prašnih usedlinah	1 leto	100 $\mu\text{g}/\text{m}^2 \cdot \text{dan}$
kadmij v prašnih usedlinah	1 leto	2 $\mu\text{g}/\text{m}^2 \cdot \text{dan}$
cink v prašnih usedlinah	1 leto	400 $\mu\text{g}/\text{m}^2 \cdot \text{dan}$

9. člen

Mejne koncentracije za hlapne organske spojine so:

organska spojina	časovni interval merjenja	mejna koncentracija mg/m^3
1,2 - dikloreten	24 ur	0.7
diklormetan	24 ur	3
formaldehid	30 min	0.1
stiren	30 min	0.07
tetrakloretilen	24 ur	5
	30 min	8
toluen	30 min	1
trikloretilen	24 ur	1

10. člen

Kritična imisijska vrednost za posamezno snov iz 3., 4., 5., 6. in 7. člena te uredbe je enaka dvakratni številčni vrednosti mejne vrednosti, ki velja za posamezno snov.

11. člen

Opozorilne imisijske vrednosti koncentracij za ozon, ogljikov monoksid, dušikov dioksid in žveplov dioksid skupaj s prahom so:

snov	časovni interval merjenja	opozorilna imisijska koncentracija (3-urna povprečna vrednost)
ozon	3 ure	200 $\mu\text{g}/\text{m}^3$
ogljikov monoksid	3 ure	20 mg/m^3
dušikov dioksid	3 ure	350 $\mu\text{g}/\text{m}^3$
žveplov dioksid in skupni lebdede delci	3 ure	pri koncentraciji skupnih lebdede delcev $\geq 200 \mu\text{g}/\text{m}^3$: 600 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ pri koncentraciji skupnih lebdede delcev $< 200 \mu\text{g}/\text{m}^3$: 400 $\mu\text{g}/\text{m}^3$

V primeru, kadar ni na razpolago podatkov o koncentraciji skupnih lebdede delcev, je opozorilna imisijska vrednost žveplovega dioksida v časovnem intervalu merjenja 3 ur 200 Mg/m^3 .

12. člen

Rezultati meritev se preračunavajo iz volumenskih v masne enote s faktorji za idealne pline.

Faktorji za preračunavanje iz ppm v mg/m^3 ($T = 293 \text{ K}$, $p = 101.3 \text{ kPa}$) so:

– anorganske snovi:

SO ₂	2.66
NO ₂	1.91
CO	1.17
O ₃	2.00
H ₂ S	1.42

– organske spojine:

CS ₂	3.13
1,2 - dikloreten	4.12
diklormetan	3.47
formaldehid	1.2
stiren	4.2
tetrakloretilen	6.78
toluen	3.75
trikloretilen	5.4

13. člen

Izračun polurne povprečne vrednosti meritev koncentracije je veljaven, kadar so za vrednotenje meritev na razpolago pravilni podatki za najmanj 75 % 30-minutnega intervala.

Izračun 8-urne, dnevne, 24-urne in mesečne koncentracije je veljaven, kadar je na razpolago najmanj 85 % pravih podatkov polurnih povprečnih vrednosti meritev koncentracije, enakomerno porazdeljenih po časovnem intervalu merjenja.

Izračun letne koncentracije je veljaven, kadar je na razpolago najmanj 85 % pravih podatkov dnevni povprečnih vrednosti, enakomerno porazdeljenih za vsak mesec posebej v enem letu.

Za časovne intervale merjenja iz prvega in drugega odstavka tega člena se razpoložljivost pravih podatkov izračuna takole:

$$R = \frac{a \cdot 100}{b - c} \%$$

kjer so

R razpoložljivost pravih podatkov

a število pravih polurnih povprečnih vrednosti meritev koncentracije

b število vseh polurnih povprečnih vrednosti v obravnavanem časovnem obdobju

c število 30-minutnih intervalov, ko je bil samodejni nadzor pravih delovanja merilnikov.

Imisija se meri in podatki se obdelujejo, dokumentirajo ter shranjujejo skladno s predpisi, ki urejajo monitoring onesnaženja zraka.

14. člen

Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati odlok o mejnih in kritičnih koncentracijah škodljivih snovi v zraku (imisija - onesnaženje) (Uradni list RS, št. 30/90).

15. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 353-05/94-2/1-8

Ljubljana, 17. novembra 1994.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

2605.

Na podlagi prvega odstavka 27. člena zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93) in 26. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (namen)

Ta uredba določa za nepremične vire onesnaževanja:

- mejne vrednosti emisije snovi v zrak,
- vrednotenje emisije snovi v zrak,
- stopnje zmanjševanja emisije in druge ukrepe v zvezi z izpuščanjem snovi v zrak,
- prilagoditvene pogoje za obstoječe vire določbam te uredbe.

Določbe te uredbe se uporabljajo za vse nepremične vire onesnaževanja, če za posamezno vrsto naprav ali za posamično emitirano snov oziroma vsoto emitiranih snovi, navedenih v tabelah 1, 2, 3 in 4 priloge, ki je sestavni del te uredbe, poseben predpis posameznih vprašanj ne ureja drugače.

2. člen (pojmi)

Pojmi imajo po tej uredbi naslednji pomen:

1. Nepremični vir onesnaževanja zraka je naprava, ki izpušča ali oddaja odpadne pline (v nadaljevanju: vir onesnaževanja).

2. Naprava je posamičen stroj oziroma celota funkcij-sko povezanih strojev ali orodij v sklenjenem tehnološkem procesu in je osnovna proizvodna enota. Naprava ima enega ali več izpustov, pri čemer se količine izpuščenih snovi iz posameznih izpustov iste naprave seštevajo in na tej podlagi na kraju vseh izpustov določijo mejne koncentracije snovi v odpadnih plinih. Za napravo se šteje tudi več naprav skupaj, kadar so njihovi izpusti priključeni na skupno čistilno napravo za odpadne pline, pri čemer se določajo mejne koncentracije snovi v odpadnih plinih na odvodniku čistilne naprave.

2.1. Obrat je enota, kjer deluje več enakovrstnih ali raznovrstnih naprav.

2.2. Obstoječa naprava je naprava, ki je obratovala na dan uveljavitve te uredbe. Obstoječa naprava je tudi naprava v izgradnji, za katero je bilo skladno s predpisi pred uveljavitvijo te uredbe pridobljeno gradbeno dovoljenje.

3. Rekonstrukcija naprave je vsak poseg v napravo, ki bistveno spremeni glavne tehnične značilnosti ali zmogljivost naprave in ima za posledico spremembo količine ali vrste emisije odpadnih plinov.

4. Odpadni plini so plini, onesnaženi s snovmi v trdnem, tekočem ali plinastem stanju.

5. Emisija je izpuščanje oziroma oddajanje snovi iz posameznega vira onesnaževanja v zrak in se izraža kot koncentracija snovi v odpadnih plinih in kot količina snovi v odpadnih plinih.

5.1. Koncentracija snovi v odpadnih plinih (v nadaljevanju: koncentracija) je masa izpuščenih snovi na enoto prostornine odpadnega plina po odbitku vlage (suhi odpadni plini) ali masa izpuščenih snovi na enoto prostornine odpadnega plina z vlago (mokri odpadni plini).

5.2. Količina snovi v odpadnih plinih (v nadaljevanju: količina) je masa izpuščenih snovi na časovno enoto, določa pa se na uro obratovanja pri polni obremenitvi vira onesnaževanja.

6. Emisijski delež je razmerje med maso izpuščene snovi in maso te snovi ali njenega predhodnika v porabljenem gorivu oziroma surovini; emisijski delež se izraža v odstotkih.

7. Emisijski faktor je razmerje med maso izpuščene snovi in maso izdelka ali surovine.

8. Mejna vrednost emisije snovi (v nadaljevanju: mejna vrednost) je vrednost, na podlagi katere se določa čezmerna obremenitev pri oddajanju snovi v zrak iz vira onesnaževanja in se izraža kot:

- mejna koncentracija izpuščenih snovi v odpadnih plinih (v nadaljevanju: mejna koncentracija) v odvisnosti od količine snovi oziroma mejne količine ali
- mejni emisijski delež ali
- mejni emisijski faktor.

9. Skupni prah so vsi trdni delci v odpadnih plinih ne glede na njihovo kemično sestavo in velikost.

10. Prve meritve so meritve emisije, ki se izvedejo pri prvem zagonu nove naprave oziroma pri zagonu naprave po rekonstrukciji.

11. Trajne meritve so meritve emisije, ki se opravljajo s kontinuirnimi merilniki ali z merjenjem trenutnih koncentracij v določenih časovnih presledkih.

12. Občasne meritve so meritve emisije, ki se opravljajo v predpisanih časovnih presledkih.

II. MEJNE VREDNOSTI

3. člen

(mejne vrednosti za skupni prah)

Mejne koncentracije skupnega prahu so:

- pri količini prahu nad 0.5 kg/h 50 mg/m³,
- pri količini prahu do vključno 0.5 kg/h 150 mg/m³.

4. člen

(mejne vrednosti za prašnate anorganske snovi)

Mejne koncentracije prašnatih anorganskih snovi, ki so navedene v tabeli 1, so:

- za snovi iz I. nevarnostne skupine pri mejni količini 1 g/h ali več 0.2 mg/m³,
- za snovi iz II. nevarnostne skupine pri mejni količini 5 g/h ali več 1 mg/m³,
- za snovi iz III. nevarnostne skupine pri mejni količini 25 g/h ali več 5 mg/m³.

Mejne koncentracije iz prejšnjega odstavka veljajo tudi za vsoto emisije anorganskih snovi v plinastem, tekočem in trdnem stanju.

Če so v odpadnih plinih hkrati različne prašnate anorganske snovi iz iste nevarnostne skupine, velja za vsoto izpuščenih snovi mejna koncentracija za isto nevarnostno skupino iz prvega odstavka tega člena.

Če so v odpadnih plinih hkrati različne prašnate anorganske snovi iz različnih nevarnostnih skupin, veljajo poleg mejne koncentracije za posamezno nevarnostno skupino še te mejne koncentracije za vsoto izpuščenih snovi:

- iz I. in II. nevarnostne skupine 1 mg/m³;
- iz I. in III. nevarnostne skupine 5 mg/m³;
- iz II. in III. nevarnostne skupine 5 mg/m³.

5. člen

(mejne vrednosti za anorganske spojine v parah ali plinastem stanju)

Mejne koncentracije anorganskih spojin v parah ali v plinastem stanju, ki so navedene v tabeli 2, so:

- za spojine iz I. nevarnostne skupine pri mejni količini, večji od 10 g/h 1 mg/m³;
- za spojine iz II. nevarnostne skupine pri mejni količini, večji od 50 g/h 5 mg/m³;
- za spojine iz III. nevarnostne skupine pri mejni količini, večji od 300 g/h 30 mg/m³;
- za spojine iz IV. nevarnostne skupine pri mejni količini, večji od 5000 g/h 500 mg/m³.

6. člen

(mejne vrednosti za rakotvorne snovi)

Mejne koncentracije rakotvornih snovi, ki so navedene v tabeli 3, so:

- za snovi iz I. nevarnostne skupine pri mejni količini, večji od 0.5 g/h 0.1 mg/m³,
- za snovi iz II. nevarnostne skupine pri mejni količini, večji od 5 g/h 1 mg/m³,
- za snovi iz III. nevarnostne skupine pri mejni količini, večji od 25 g/h 5 mg/m³.

Če so v odpadnih plinih hkrati različne rakotvorne snovi iz iste nevarnostne skupine, velja za vsoto izpuščenih snovi mejna koncentracija za isto nevarnostno skupino iz prejšnjega odstavka.

Če so v odpadnih plinih hkrati različne rakotvorne snovi iz različnih nevarnostnih skupin, veljajo poleg mejne koncentracije za posamezno nevarnostno skupino še te mejne koncentracije za vsoto izpuščenih snovi:

- iz I. in II. nevarnostne skupine 1 mg/m³,
- iz I. in III. ter II. in III. nevarnostne skupine 5 mg/m³,
- iz II. in III. nevarnostne skupine 5 mg/m³.

Za emisijo rakotvornih snovi, ki niso navedene v tabeli 3, se uporabljajo mejne koncentracije iz prejšnjega odstavka.

Razvrstitev rakotvornih snovi iz prejšnjega odstavka v nevarnostne skupine je določena v smernicah za razvrstitev rakotvornih snovi Agencije za raziskave raka IARC

pri Svetovni zdravstveni organizaciji (WHO), ki so na vpogled v izvirniku in slovenskem prevodu v službi za dokumentalistiko Ministrstva za okolje in prostor.

7. člen

(mejne vrednosti za organske spojine)

Mejne koncentracije organskih spojin, ki so navedene v tabeli 4, so:

- za spojine iz I. nevarnostne skupine pri mejni količini, večji kot 0.1 kg/h 20 mg/m³,
- za spojine iz II. nevarnostne skupine pri mejni količini, večji kot 2 kg/h 100 mg/m³,
- za spojine iz III. nevarnostne skupine pri mejni količini, večji kot 3 kg/h 150 mg/m³.

Če so v odpadnih plinih hkrati različne organske spojine iz iste nevarnostne skupine, velja za vsoto izpuščenih spojin mejna koncentracija za isto nevarnostno skupino iz prejšnjega odstavka.

Če so v odpadnih plinih hkrati različne organske spojine iz različnih nevarnostnih skupin, velja poleg mejne koncentracije za posamezno nevarnostno skupino še naslednja mejna koncentracija za vsoto emitiranih spojin:

- pri količini nad 3 kg/h 150 mg/m³.

Če gre pri organskih spojinah za rakotvorne snovi, veljajo zanje mejne koncentracije, določene v prejšnjem členu te uredbe.

Za prašnate organske spojine iz II. in III. nevarnostne skupine v tabeli 4 veljajo mejne koncentracije, določene v 3. členu te uredbe.

III. VREDNOTENJE EMISIJE

8. člen

(vrednotenje emisije)

Koncentracije se določajo v masnih enotah (g, mg, mg) na enoto prostornine suhega odpadnega plina (m³) pri normnih pogojih, to je pri temperaturi 273 K (0 °C) in zračnem tlaku 101.3 kPa (1013 mbar).

Mejne koncentracije se nanašajo na odpadne pline, ki so razredčeni toliko, kot je to tehnično in obratovalno neizogibno.

Če je poleg mejne koncentracije v odpadnih plinih za posamezni vir onesnaževanja določena tudi računska vsebnost kisika v odpadnih plinih, se izmerjene koncentracije preračunajo po enačbi:

$$E_N = \frac{21 - O_{2N}}{21 - O_{2M}} \cdot E_M$$

kjer pomenijo:

E_N = koncentracija pri predpisani vsebnosti kisika, izražena v g/m³, mg/m³ ali mg/m³;

E_M = merjena koncentracija, izražena v g/m³, mg/m³ ali mg/m³;

O_{2N} = računska vsebnost kisika v odpadnih plinih, izražena v volumenskih %;

O_{2M} = merjena vsebnost kisika v odpadnih plinih, izražena v volumenskih %.

9. člen

(ugotavljanje čezmernih obremenitev)

Koncentracija in količina iz vira onesnaževanja se določata za vsako snov posebej, kadar je to določeno s to uredbo pa tudi za vsoto emisije različnih snovi, med obratovanjem vira onesnaževanja praviloma pri polni obremenitvi in na kraju vseh izpustov odpadnih plinov posamezne naprave na podlagi izmerjenih vrednosti.

Iz izmerjenih vrednosti koncentracij vsake snovi posebej oziroma vsote emisije različnih snovi se izračunajo povprečne vrednosti meritev. Časi povprečenja in časi vzorčenja za izračun povprečnih vrednosti za prve, občasne in trajne meritve so določeni s predpisi o obratovalnem monitoringu za področje varstva zraka.

Pri prvih in občnih meritvah se šteje, da je emisija čezmerna, če povprečne vrednosti meritev presegajo predpisane mejne vrednosti.

Pri trajnih meritvah se šteje, da je emisija čezmerna, če za povprečne vrednosti meritev iz drugega odstavka tega člena v posameznem koledarskem letu velja:

- da ena od vseh dnevnih povprečnih vrednosti presega mejne vrednosti, določene s to uredbo ali
- da več kot 3% vseh polurnih povprečnih vrednosti presega mejne vrednosti, določeno s to uredbo, za več kot 20% ali
- da ena od vseh polurnih povprečnih vrednosti presega dvakratno mejno vrednost, določeno s to uredbo.

IV. STOPNJE ZMANJŠEVANJA EMISIJE IN DRUGI OBVEZNI UKREPI

10. člen (zmanjševanje emisije)

Pri napravah, ki brez čistilnih naprav odpadnih plinov čezmerno onesnažujejo zrak, mora povzročitelj obremenitve zagotoviti njihovo vgradnjo in obratovanje, če čezmernega onesnaževanja ni mogoče preprečiti z drugimi ukrepi.

Pri gradnji oziroma rekonstrukciji naprav mora investitor oziroma povzročitelj obremenitve izbrati v praksi uspešno preizkušeno in na trgu dostopno tehnologijo, ki zagotavlja, da predpisane mejne vrednosti niso presežene, in hkrati omogoča najnižjo tehnično dosegljivo emisijo.

Pri načrtovanju in obratovanju naprav mora investitor oziroma povzročitelj obremenitve izvajati naslednje ukrepe za zmanjševanje emisije:

- teženje delov naprav, zajemanje odpadnih plinov na izvoru, zapiranje krožnih tokov, reciklažo snovi in rekuperacijo toplote, recirkulacijo odpadnega zraka in druge ukrepe za zmanjšanje količine odpadnih plinov,
- popolnejšo izrabo surovin in energije in druge ukrepe za optimiranje proizvodnih procesov,
- optimiranje obratovalnih stanj zagona, spremembe zmogljivosti in zaustavljanja ter drugih izjemnih pogonskih stanj,

- preprečevanje povečanja emisije zaradi kopičenja izpuščenih snovi v krožnem procesu, če gre za anorganske prašnate snovi I. in II. nevarnostne skupine iz 4. člena te uredbe ali rakotvorne snovi iz 6. člena te uredbe ali snovi, ki vsebujejo svinec.

Pri stanjih in pojavih, pri katerih se morajo čistilne naprave odpadnih plinov izklopiti ali obiti oziroma kadar gre za zagon, spremembo moči ali obsega proizvodnje, ustavljanje, šaržiranje in podobne prehodne pojave v tehnološkem procesu, mora povzročitelj obremenitve zagotoviti stalen nadzor in njihovo vodenje, tako da se ne presega najnižja dosegljiva raven emisije v teh pogojih.

11. člen (posebne zahteve za zmanjševanje emisije)

Ob emisiji organskih spojin, kot so polihalogenirani dibenzodoksini ali dibenzofurani, polihalogenirani bifenili ali drugih podobnih organskih spojin, ki so zelo težko biološko razgradljive ali toksične ali so za okolje kako drugače posebej škodljive, pa niso uvrščene v tabelo 4, mora povzročitelj obremenitve z upoštevanjem oziroma uporabo v praksi uspešno preizkušenih in na trgu dostop-

nih tehnologij, naprav in proizvodnih postopkov zagotoviti čim manjše izpuščene količine teh spojin oziroma njihovo nadomestitev v surovinah in izdelkih z manj škodljivimi.

Vrste organskih spojin iz prejšnjega odstavka in pogoji v zvezi z njihovo emisijo se določijo v soglasju iz 13. člena te uredbe oziroma v okoljevarstvenem soglasju.

12. člen (program ukrepov)

Ob emisiji, ki jo je treba skladno s 14. členom te uredbe trajno meriti, mora povzročitelj obremenitve izdelati program ukrepov, s katerim se pri izpadu čistilnih naprav za odpadne pline emisija čim bolj zmanjša.

13. člen (poprejšnje soglasje)

Kadar je za gradnjo oziroma rekonstrukcijo naprave treba pridobiti dovoljenje za poseg v okolje, je glede emisije v zrak potrebno poprejšnje soglasje inšpektorata, pristojnega za varstvo okolja.

Ce je za poseg v okolje predpisano tudi soglasje zaradi varstva tal ali vode, varstva pred hrupom ali sevanji ali za ravnanje z odpadki, se to soglasje izda kot del soglasja iz prejšnjega odstavka.

Soglasje iz prvega odstavka tega člena ni potrebno za naprave, pri katerih se skladno z zakonom presoajo vplivi na okolje.

14. člen (meritve emisije)

Povzročitelj obremenitve je dolžan skladno s predpisi o obratovalnem monitoringu izvajati prve in občasne ali trajne meritve emisij.

Trajne meritve emisije so obvezne v naslednjih primerih:

1. Za emisijo prahu:
 - za količine nad 2 kg prahu na uro ali
 - za količine snovi iz I. nevarnostne skupine 4. ali 6. člena ali spojin iz I. nevarnostne skupine 7. člena te uredbe, ki so v obliki prahu in presegajo petkratno mejno količino, določeno s to uredbo.
2. Za emisijo spojin v plinastem stanju ali pari in za količine, večje od:

Snov	Emitirana količina
žveplov oksidi (izraženi kot SO ₂)	50 kg/h
dušikovi oksidi (izraženi kot NO ₂)	30 kg/h
ogljikov monoksid v zgorevalnih procesih	5 kg/h
ogljikov monoksid iz drugih virov	100 kg/h
fluor in spojine fluora v plinasti fazi (izražene kot HF)	0.5 kg/h
anorganske spojine klora v plinasti fazi (izražene kot HCl)	3 kg/h
klor	1 kg/h
žveplovodik	1 kg/h

3. Za organske spojine, če so izpuščene količine, izražene kot skupni organski ogljik (TOC):

- večje od 1 kg/h in so organske spojine iz I. nevarnostne skupine 7. člena te uredbe,
- večje od 10 kg/h in so organske spojine iz II. in III. nevarnostne skupine 7. člena te uredbe.

Ce je nihanje dnevnih povprečnih vrednosti koncentracij, ki se trajno merijo, majhno, lahko ministrstvo, pristojno za varstvo okolja, namesto trajnih dovoli občasne meritve, vendar presledki med posameznimi meritvami ne smejo biti daljši od enega meseca.

15. člen (nadzor trajnih meritev)

Če katerakoli polurna povprečna vrednost količine snovi iz I. nevarnostne skupine 4. ali 6. člena oziroma spojine iz I. nevarnostne skupine 7. člena te uredbe več kot desetkrat presega mejno količino, določeno s to uredbo, mora biti pri trajnih meritvah teh snovi zagotovljena neprekinjena prisotnost oseb, ki izpolnjujejo pogoje, določene s predpisi o obratovalnem monitoringu za varstvo zraka.

16. člen (razširitev obveznosti trajnih meritev)

Inšpektor, pristojen za varstvo okolja lahko odredi obveznost izvajanja trajnih meritev tudi, če so količine izpuščenih snovi sicer manjše od količin, določenih v 14. členu te uredbe, če se preseganje mejnih vrednosti ponavlja zaradi spreminjanja obratovalnih razmer, motenj na čistilnih napravah za odpadne pline ali drugih izrednih razmer.

V. POSEBNI UKREPI ZA NEKATERE VRSTE NAPRAV

17. člen (pridobivanje toplote, rudarstvo, energetika)

Pri pridobivanju toplote, v rudarstvu in energetiki mora povzročitelj obremenitve izvajati še naslednje ukrepe:

1. Kurišča na sušilnikih

Pri kuriščih, katerih odpadni plini ali plamen neposredno segrevajo, sušijo ali drugače obdelujejo obdelovance (polizdelke), je računska vsebnost kisika v odpadnih plinih 17 vol. %.

V kuriščih sušilnikov je dovoljeno uporabljati goriva, dovoljena za uporabo v kurilnih napravah v skladu z uredbo o emisiji snovi v zrak iz kurilnih naprav (Uradni list RS št. 73/94), razen premoga, v katerem vsebnost skupnega žvepla presega 0,7 g/MJ.

Če se v teh kuriščih uporabljajo druga goriva, velja predpis o emisiji snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov.

2. Uporaba odpadne lužnice pri pridobivanju celuloze.

Pri zajetju, uparjanju in sežigu odpadne lužnice iz postopka pridobivanja celuloze veljajo mejne vrednosti, določene s predpisom o emisiji snovi v zrak iz kurilnih naprav, razen za žveplov dioksid, za katerega je mejna koncentracija 1700 mg/m³, preračunana na 6 vol. % vsebnosti kisika v odpadnih plinih. Če ni možno zagotavljati koncentracije žveplovega dioksida pod mejno vrednostjo 1700 mg/m³, mora biti emisijski delež žvepla manjši od 5%.

3. Naprave za mletje ali sušenje premoga

Pri napravah za mletje in sušenje premoga je mejna koncentracija prahu:

- za črni premog
- v odpadnem zraku iz prostorov 75 mg/m³,
- v parah 75 mg/m³ mokrih plinov;
- za rjavi premog
- za odpadne pline iz odpraševanja par, odpraševanja batov in razmegljevalnih šob stiskalnic 100 mg/m³ mokrih plinov,
- za odpadne pline iz drugih odpraševanj 75 mg/m³.

18. člen

(pridobivanje in predelava mineralnih surovin)

Pri pridobivanju in predelavi mineralnih surovin mora povzročitelj obremenitve izvajati še naslednje ukrepe:

1. Naprave za žganje boksita, dolomita, sadre, apnenca, kremenca, magnezita, kvarcita ali šamota

Pri napravah za hidratiziranje apnenčevega ali dolomitnega apna se koncentracija preračuna na mokre odpadne pline.

Pri pečeh za žganje kromita je mejna koncentracija za krom in njegove spojine, izražena kot krom (Cr), 10 mg/m³.

Mejna koncentracija dušikovega monoksida in dušikovega dioksida, izražena kot dušikov dioksid, je:

- iz rotacijskih peči 1800 mg/m³;
- iz drugih peči 1500 mg/m³.

Za zmanjšanje emisije dušikovih oksidov morajo biti zagotovljeni tehnični ukrepi za zmanjševanje emisije iz kurišča in drugi ukrepi, ki ustrezajo najnižji tehnično dosegljivi emisiji.

Za peči za žganje kvarcita, ki obratujejo občasno, je mejna koncentracija plinastih spojin fluora, izražena kot fluorovodik (HF), 10 mg/m³.

2. Naprave za pridobivanje stekla, vključno z napravami za steklena vlakna

Izmerjene koncentracije se preračunajo:

- pri plamensko ogrevanih talilnih pečeh za steklo na 8 vol. % vsebnosti kisika v odpadnih plinih;
- pri plamensko ogrevanih lončenih in manjših (enodnevnih) kadnih pečeh na 13 vol. % vsebnosti kisika v odpadnih plinih.

Mejna koncentracija dušikovega monoksida in dušikovega dioksida, izražena kot dušikov dioksid, je:

- za lončene peči 1200 (1200) mg/m³;
- za kadne peči z rekuperativnim izkoriščanjem toplote 1200 (1400) mg/m³;
- za manjše (enodnevne) kadne peči 1600 (1600) mg/m³;

– za kadne peči, ogrevane s plamenom od spodaj in regenerativnim izkoriščanjem toplote 1800 (2200) mg/m³;

– za kadne peči, ogrevane s prečno nastavljenimi gorilniki in regenerativnim izkoriščanjem toplote 3000 (3500) mg/m³,

pri čemer vrednosti, zapisane pred oklepaji, veljajo za ogrevanje s kurilnim oljem, vrednosti v oklepaju pa za ogrevanje s plinom.

Če se pri proizvodnji izdelkov izvaja bistrenje z nitrati, so mejne koncentracije dušikovega monoksida in dušikovega dioksida, izražene kot dušikov dioksid, dvakrat višje od mejnih vrednosti iz prejšnjega odstavka.

Za zmanjšanje emisije dušikovih oksidov morajo biti zagotovljeni tehnični ukrepi za zmanjševanje emisije na kurišču ali drugi ukrepi, ki ustrezajo najnižji tehnično dosegljivi emisiji.

Mejne vrednosti iz 5. člena te uredbe ne veljajo, če so peči ogrevane s fosilnimi gorivi. Mejna koncentracija žveplovega dioksida in žveplovega trioksida, izražena kot žveplov dioksid, je, če je količina žveplovega dioksida večja kot 10 kg/h:

- za talilne peči za steklo 1800 mg/m³;
- za lončene in manjše (enodnevne) kadne peči 1100 mg/m³.

3. Naprave za taljenje mineralnih snovi, posebej bazalta, diabaza in predelave žlindre

Pri napravah, ki so ogrevane s fosilnimi gorivi, se

izmerjene koncentracije preračunajo na 8 vol % vsebnosti kisika v odpadnih plinih.

Mejna koncentracija dušikovega monoksida in dušikovega dioksida, izražena kot dušikov dioksid, je:

- za lončene peči 1200 (1200) mg/m³;
 - za kadne peči z rekuperativnim izkoriščanjem toplote 1200 (1400) mg/m³;
 - za kupolne peči 1800 (2200) mg/m³;
- pri čemer vrednosti, zapisane pred oklepaji veljajo za ogrevanje s kurilnim oljem, vrednosti v oklepajih pa za ogrevanje s plinom.

Za zmanjšanje emisije dušikovih oksidov morajo biti zagotovljeni tehnični ukrepi za zmanjševanje emisije na kurišču in drugi ukrepi, ki ustrezajo stanju tehnike zmanjševanja emisije v odpadnih plinih.

Mejne vrednosti iz 5. člena te uredbe ne veljajo, če so peči ogrevane s fosilnimi gorivi. Če je količina žveplovega dioksida večja od 10 kg/h, je mejna koncentracija žveplovega dioksida in žveplovega trioksida, izražena kot žveplov dioksid, 1800 mg/m³.

4. *Naprave za pridobivanje ali taljenje mešanic bitumna ali katrana z mineralnimi snovmi, vključno z napravami za pripravo bituminoznega materiala za gradnjo cest in napravami za cepljenje katrana*

Pri teh napravah se izmerjene koncentracije preračunajo na 17 vol % vsebnosti kisika v odpadnih plinih.

Mejna koncentracija prahu iz sušilnega bobna in mešalnika je 20 mg/m³.

V sušilnih bobnih je dovoljeno uporabljati goriva, ki so dovoljena za uporabo v kurilnih napravah v skladu z uredbo o emisiji snovi v zrak iz kurilnih naprav (Uradni list RS, št. 73/94.), razen premoga, v katerem vsebnost skupnega žvepla presega 0.7 g/MJ.

Če se v sušilnih bobnih uporabljajo druga goriva, velja predpis o emisiji snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov.

19. člen (metalurgija)

V metalurgiji mora povzročitelj obremenitve izvajati še naslednje ukrepe:

1. *Naprave za sintranje železove rude*

Odpadne pline, onesnažene s prahom, je treba zajemati in odvajati v odpraševalno napravo.

Ob prekinitev delovanja sintnega traku zaradi motenj v proizvodnji ne veljajo določbe 3. in 4. člena te uredbe. Med prekinitvijo morajo odpraševalne naprave obratovati z najvišjim dosegljivim učinkom.

Mejna koncentracija dušikovega monoksida in dušikovega dioksida, izražena kot dušikov dioksid, je 400 mg/m³.

2. *Naprave za pridobivanje surovih barvnih kovin (razen grodlja)*

Odpadne pline, onesnažene s prahom, je treba zajemati in odvajati v odpraševalno napravo. Mejna koncentracija prahu je 20 mg/m³, razen v odpadnih plinih iz topilnice svinca, kjer je mejna koncentracija prahu 10 mg/m³.

Če je količina žveplovega dioksida in žveplovega trioksida, izražena kot žveplov dioksid, večja kot 5 kg/h, je mejna koncentracija 800 mg/m³.

3. *Naprave za valjanje kovin, peči za segrevanje in toplotno obdelavo kovin*

Za te naprave se izmerjene koncentracije preračunajo na 5 vol % vsebnosti kisika v odpadnih plinih.

Za naprave s predgrevanjem zraka za zgorevanje je

v odvisnosti od temperature predgretega zraka mejna koncentracija dušikovega monoksida in dušikovega dioksida, izražena kot dušikov dioksid, tale:

temp. predgrevanja °C	200	300	400	500	600	650
NO ₂ (mg/m ³)	500	515	600	800	1100	1300

4. *Livarne barvnih kovin*

Za filtrne odpraševalne naprave, ko je količina prahu večja kot 0.5 kg/h, je mejna koncentracija prahu 20 mg/m³.

Odpadne pline, onesnažene z organskimi snovmi iz izdelave jeder, vključno z mešanjem peska za jedra ter sušenjem in utrjevanjem, je treba skladno z možnostmi popolno zajemati in odvajati v čistilne naprave za odpadne pline.

Mejna koncentracija za amine je 5 mg/m³.

5. *Naprave za površinsko obdelavo kovin z dušikovo V. kislino (solitna kislina)*

Za neprekinjeno delujoče lužilne naprave je mejna koncentracija dušikovega monoksida in dušikovega dioksida, izražena kot dušikov dioksid, 1500 mg/m³. Za zmanjšanje emisije se morajo uporabiti čistilne naprave za odpadne pline.

6. *Naprave za proizvodnjo svinčevih akumulatorjev*

Odpadne pline, onesnažene s prahom, je treba zajemati in odvajati v odpraševalne naprave. Če je količina prahu večja od 5 g/h, je mejna koncentracija 0.5 mg/m³.

Meglico žveplove kisline, ki se sprošča med formiranjem akumulatorjev, je treba zajemati in odvajati v čistilno napravo. Mejna koncentracija žveplove kisline je 1 mg/m³.

20. člen (kemična industrija)

V kemični industriji mora povzročitelj obremenitve izvajati še naslednje ukrepe:

1. *Naprave za pridobivanje dušikove kisline*

Mejna koncentracija dušikovega monoksida in dušikovega dioksida, izražena kot dušikov dioksid, je 450 mg/m³.

V zrak se smejo odvajati le neobarvani odpadni plini. To je praviloma zagotovljeno tako, da koncentracije dušikovega dioksida, ki se izračunajo po enačbi:

$$\text{koncentracija NO}_2 \text{ (mg/m}^3\text{)} = \frac{1200}{\text{premer svetle odprtine dimnika (v dm)}}$$

ne presegajo mejne vrednosti iz prejšnjega odstavka.

2. *Naprave za pridobivanje klora*

Mejna vrednost koncentracije klora je 1 mg/m³. Če obrat za proizvodnjo klora utekočinja vso pridobljeno količino klora, je mejna vrednost koncentracije 6 mg/m³.

Za obrate, v katerih se pridobiva klor z elektrolizo kloridov alkalijskih kovin po amalgamskem postopku, je za emisije živega srebra z odpadnim zrakom iz proizvodnega obrata z elektrolitskimi celicami dopusten emisijski faktor, izražen kot letna povprečna vrednost, 1.5 g/tono pridobljenega klora.

3. *Naprave za granuliranje in sušenje v pridobivanju fosfornih ali dušikovih umetnih gnojil*

Mejna koncentracija prahu v odpadnih plinih je 75 mg/m³, če se granulirajo in sušijo:

- kompleksna umetna gnojila z več kot 50 masnimi % amonijevega nitrata;
- umetna gnojila z več kot 10 masnimi % sulfata.

5. *Naprave za proizvodnjo učinkovin za rastlinska zaščitna sredstva in sredstva za zatiranje škodljivcev (pesticidi)*

Mejna koncentracija učinkovin, ki so v odpadnih plinih kot prah in so težko razgradljive, sposobne kopičenja ali zelo toksične (npr. azintoseetil, karbofuran, dinitro-o-krezol, parationmetil) ali je njihova uporaba omejena, je 5 mg/m^3 pri izpušeni količini, večji od 25 g/h .

6. *Naprave za mletje, strojno mešanje, pakiranje ali konfekcioniranje sredstev za zaščito rasilin, sredstev za zatiranje škodljivcev ter njihovih učinkovin (pesticidi)*

Odpadne pline je treba zajemati in odvajati v odprševalno napravo. Mejna koncentracija učinkovin v prahu je 5 mg/m^3 .

21. člen

(površinska obdelava materiala)

Pri površinski obdelavi materiala mora povzročitelj obremenitve izvajati še naslednje ukrepe:

1. *Naprave za tiskanje z rotacijskimi tiskalnimi stroji vključno s pripadajočimi sušilni ki*

Pri uporabi v vodi topljivih tiskarskih barv, ki od organskih topil vsebujejo izključno etanol v masnem deležu do 25%, je mejna koncentracija etanola 0.50 g/m^3 . Za zmanjšanje emisij je treba uporabiti tiskarske barve z nižjo vsebnostjo etanola ali odpadne pline čistiti na čistilnih napravah.

2. *Naprave za impregniranje steklenih ali mineralnih vlaken z umetnimi smolami ter naprave za impregnacijo celuloznih vlaken ali papirja z umetnimi smolami*

Mejna koncentracija organskih spojin iz I. nevarnostne skupine iz 7. člena te uredbe je 40 mg/m^3 .

Za zmanjšanje emisije je treba vgraditi komoro za kasnejši sežig ali uvesti druge enakovredne ukrepe za zmanjšanje emisije.

22. člen

(živila, krmila in kmetijski pridelki)

Pri živilih, krmilih in kmetijskih izdelkih mora povzročitelj obremenitve izvajati še naslednje ukrepe:

1. *Naprave za pridobivanje in rafiniranje sladkorja iz skladrne pese ali surovega sladkorja*

Mejna koncentracija prahu v mokrih odpadnih plinih je 75 mg/m^3 .

Za ogrevanje sušilnika je dovoljeno uporabljati goriva, dovoljena za uporabo v kurilnih napravah v skladu z uredbo o emisiji snovi v zrak iz kurilnih naprav (Uradni listu RS, št. 73/94), razen premoga, v katerem vsebnost skupnega žvepla presega 0.7 g/MJ .

Če se za ogrevanje sušilnika uporabljajo druga goriva, velja predpis o emisiji snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov.

2. *Naprave za sušenje zelene krme*

Mejna koncentracija prahu v mokrih odpadnih plinih je 150 mg/m^3 .

V sušilnikih je dovoljeno uporabljati goriva, dovoljena za uporabo v kurilnih napravah v skladu z uredbo o emisiji snovi v zrak iz kurilnih naprav (Uradni list RS, št. 73/94), razen premoga, v katerem vsebnost skupnega žvepla presega 0.7 g/MJ .

Če se v sušilnikih uporabljajo druga goriva, velja predpis o emisiji snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov.

3. *Pražarne kave in kavnih nadomestkov, žit in kava*

Za pražilne stroje je mejna koncentracija plinastih organskih spojin, izražena kot skupni organski ogljik, 50 mg/m^3 .

VI. NADZOR

23. člen

(inšpekcijski nadzor)

Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravlja inšpektorat, pristojen za varstvo okolja.

VII. KAZENSKE DOLOČBE

24. člen

(prekrški)

Z denarno kaznijo najmanj 200.000 SIT se kaznuje za prekršek gospodarska družba ali druga pravna oseba ali posameznik, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti:

- če ravna v nasprotju s prvim in tretjim odstavkom 10. člena,
- če ne zagotovi stalnega nadzora iz četrtega odstavka 10. člena,
- če ravna v nasprotju s 12. členom,
- če ravna v nasprotju s 15. členom,
- če ravna v nasprotju z drugim odstavkom 1. točke 17. člena,
- če ravna v nasprotju s tretjim odstavkom 4. točke 18. člena,
- če ravna v nasprotju s prvim odstavkom 1. točke, prvim odstavkom 2. točke, 5. točko, 6. točko 19. člena,
- če ravna v nasprotju s 6. točko 20. člena,
- če ravna v nasprotju s 1. točko ali drugim odstavkom 2. točke 21. člena,
- če ravna v nasprotju z drugim odstavkom 1. točke ali drugim odstavkom 2. točke 22. člena te uredbe.

Z denarno kaznijo najmanj 50.000 SIT se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka tudi odgovorna oseba gospodarske družbe ali druge pravne osebe.

VIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

25. člen

(prilagoditev in izjeme)

Povzročitelji čezmerne obremenitve morajo prilagoditi emisijo snovi v zrak iz obstoječih naprav zahtevam te uredbe in izvesti druge ukrepe, predpisane s to uredbo, v štiriindvajsetih mesecih po uveljavitvi te uredbe.

Ne glede na prejšnji odstavek morajo povzročitelji čezmerne obremenitve, ki jim je bila za obstoječe naprave skladno z Odlokom o mejnih količinah oziroma koncentracijah škodljivih snovi, ki se smejo izpuščati v zrak (emisija) (Uradni list SRS, št. 19/88), z odločbo pristojne inšpekcije naložena obveznost zmanjšanja emisije, izvesti zahtevano sanacijo v rokih, določenih s to odločbo, če se še niso iztekli ob uveljavitvi te uredbe.

Če se z uveljavitvijo te uredbe bistveno spreminjajo zahteve za zmanjšanje emisije, določene z odločbo iz prejšnjega odstavka, lahko povzročitelj čezmerne obremenitve zaprosi inšpekcijo, pristojno za varstvo okolja, za podaljšanje roka za prilagoditev.

Določbam te uredbe ni treba prilagoditi tistih obstoječih naprav, za katere so se povzročitelji obremenitve okolja skladno z drugim odstavkom 20. člena odloka iz

drugega odstavka tega člena pisno obvezali, da bodo prenehali z obratovanjem do 31. 12. 1994.

Določbam te uredbe ni treba prilagajati obstoječih naprav, za katere se povzročitelji obremenitve okolja pisno obvežejo, da bodo prenehale obratovati do 31.12.1995. Pisno zagotovilo o prenehanju obratovanja mora povzročitelj obremenitve dostaviti inšpektoratu, pristojnemu za varstvo okolja, v 60 dneh po uveljavitvi te uredbe.

26. člen (prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati Odlok o mejnih količinah oziroma koncentracijah škodljivih snovi, ki se smejo izpuščati v zrak (emisija) (Uradni list SRS, št. 19/88), razen določb, ki se nanašajo na meritve emisije.

27. člen (pričetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, razen določb 15. člena, ki pričnejo veljati z dnem uveljavitve predpisov o obratovalnem monitoringu za varstvo zraka.

Št. 353-05/94-2/2-8

Ljubljana, dne 17. novembra 1994.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

Tabela 1: prašnate anorganske snovi

I. nevarnostna skupina		
Kadmij	in njegove spojine, izražene	Cd
Talij	in njegove spojine, izražene kot	Tl
Živo srebro	in njegove spojine, izražene kot	Hg
II. nevarnostna skupina		
Arzen	in njegove spojine, razen arzina (AsH ₃)	As
Kobalt	in njegove spojine, izražene kot	Co
Nikelj	in njegove spojine, izražene kot	Ni
Selen	in njegove spojine, izražene kot	Se
Telur	in njegove spojine, izražene kot	Te
III. nevarnostna skupina		
Antimon	in njegove spojine, izražene kot	Sb
Baker	in njegove spojine, izražene kot	Cu
Cianidi	lahkotopni, izraženi kot	CN
Fluoridi	lahkotopni, izraženi kot	F
Kositer	in njegove spojine, izražene kot	Sn
Krom	in njegove spojine, izražene kot	Cr
Mangan	in njegove spojine, izražene kot	Mn
SVinec	in njegove spojine, izražene kot	Pb
Platina	in njene spojine, izražene kot	Pt
Paladij	in njegove spojine, izražene kot	Pd
Rodij	in njegove spojine, izražene kot	Rh
Vanadij	in njegove spojine, izražene kot	V
Silicijev dioksid	v obliki kristalinskega prahu	SiO ₂

Tabela 2: anorganske spojine, ki so v parah ali plinastem stanju

I. nevarnostna skupina		
Arzin		(AsH ₃)
Klorcian		(CNCI)
Fosgen		(COCl ₂)
Fosfin		(PH ₃)
II. nevarnostna skupina		
Brom in njegove spojine,		izražene kot HBr
Klor		(Cl ₂)
Vodikov cianid	(HCN)	
Fluor in njegove spojine,		izražene kot HF
Vodikov sulfid	(H ₂ S)	
III. nevarnostna skupina		
Anorganske spojine kloru, če niso navedene v		
I. nevarnostni skupini,		izražene kot HCl
Amoniak		(NH ₃)
IV. nevarnostna skupina		
Žveplovi oksidi (SO ₂ in SO ₃),		izraženi kot SO ₂
Dušikovi oksidi (NO in NO ₂),		izraženi kot NO ₂

Tabela 3: rakotvorne snovi

I. nevarnostna skupina	
Arzenov trioksid, arzenov pentoksid, arzenova (V) kislina, arzenova (III) kislina in njune soli (v respirabilni obliki), izražene kot As	
Azbest (krozolit, krokidolit, amosit, antofilit, aktinolit, tremolit) v respirabilni obliki	
Berilij in njegove spojine v respirabilni obliki, izražene kot Be	
Benzen	
2-naftilamin	
Kadmij in spojine kadmija, izražene kot Cd	
Spojine kroma (VI) - kalcijev kromat, stroncijev kromat, kromov (III) kromat, cinkov kromat, izraženi kot Cr	
Spojine niklja - nikljev sulfid, nikljev oksid, nikljev karbonat, nikljev tetrakarbonil, izraženi kot Ni	
Vinilklorid	
II. nevarnostna skupina	
Akronitril	
Benzo(a)piren	
1,3-butadien	
Dibenzo(a,h)antracen	
3,3-diklorbenzidin	
Dimetilsulfat	
1-klor-2,3-epoksipropen (epiklorhidrin)	
Etilenimin	
Etilenoksid	
Kobalt v obliki respirabilnega prahu ali aerosola, aerosoli težkotopnih kobaltovih soli, izraženi kot Co	
Hidrazin	
Nikelj v obliki respirabilnega prahu ali aerosola	
III. nevarnostna skupina	
1,2-dibrometan	
1,2-epoksipropen	

Tabela 4: organske spojine v obliki plinov, par ali prahu

I. nevarnostna skupina	
Acetaldehid	C ₂ H ₄ O
Akrilova kislina	C ₃ H ₄ O ₂
Alkil svinčeve spojine	
Anilin	C ₆ H ₇ N
Anhidrid maleinove kisline	C ₄ H ₂ O ₃
Benzilklorid	C ₇ H ₇ Cl
Bifenil	C ₁₂ H ₁₀
1,2 diklorbenzen	C ₆ H ₄ Cl ₂
1,2 dikloretan	C ₂ H ₄ Cl ₂
1,1 dikloeten	C ₂ H ₂ Cl ₂
Diklorfenol	C ₆ H ₄ Cl ₂ O
Diethylamin	C ₄ H ₁₁ N
Dimetilamin	C ₂ H ₇ N
1,4 dioksan	C ₄ H ₈ O ₂
Etilakrilat	C ₆ H ₈ O ₂
Etilamin	C ₂ H ₇ N
Formaldehid	CH ₂ O
2 furaldehid	C ₆ H ₄ O ₂
Fenol	C ₆ H ₆ O
Kloracetaldehid	C ₂ H ₃ ClO
Krezol	C ₇ H ₈ O
Ksilenol (razen 2,4 ksilenola)	C ₆ H ₁₀ O
Klorocetna kislina	C ₂ H ₃ ClO ₂
Metilklorid	CH ₃ Cl
Mravljična kislina	CH ₂ O ₂
Metilakrilat	C ₄ H ₆ O ₂
Metilamin	CH ₅ N
Toluen-2,4 diizocianat	C ₆ H ₆ N ₂ O ₂
Nitrobenzen	C ₆ H ₅ NO ₂
Nitrokrezol	C ₇ H ₇ NO ₃
Nitrofenol	C ₆ H ₅ NO ₃
Nitrotoluen	C ₇ H ₇ NO ₂
Lesni prah v respirabilni obliki	
Piridin	C ₅ H ₅ N
Akrolein	C ₃ H ₄ O
1,1,2,2 tetrakloretan	C ₂ H ₂ Cl ₄
Tetraklormetan	CCl ₄
Tioalkoholi	
Tioetri	
o-toluidin	C ₇ H ₉ N
1,1,2 trikloretan	C ₂ H ₃ Cl ₃
Triklormetan	CHCl ₃
Triklorfenol	C ₆ H ₃ OCl ₃
Trietilamin	C ₆ H ₁₅ N

Organske spojine – nadaljevanje

II. nevarnostna skupina	
2-butoksietanol	C ₆ H ₁₄ O ₂
Butiraldehid	C ₄ H ₈ O
Cikloheksanon	C ₆ H ₁₀ O
1,4 diklorbenzen	C ₆ H ₄ Cl ₂
1,1 dikloreten	C ₂ H ₄ Cl ₂
N,N-dimetilformamid	C ₃ H ₇ NO
2,6-dimetilheptanon-4	C ₇ H ₁₄ O
Di-(2-etilheksil)-ftalat	C ₂₄ H ₃₈ O ₄
2-etoksietanol	C ₄ H ₁₀ O ₂
Etilbenzen	C ₈ H ₁₀
Furfuralkohol	C ₅ H ₆ O ₂
2,2 iminodietanol	C ₄ H ₁₁ NO ₂
Izopropenilbenzen	C ₉ H ₁₀
Izopropilbenzen	C ₉ H ₁₂
Oglikov disulfid	CS ₂
Klorbenzen	C ₆ H ₅ Cl
2-klor-1, 3-butadien	C ₄ H ₅ Cl
2,4 ksilenol	C ₈ H ₁₀ O
Ksilen	C ₈ H ₁₀
2-klorpropan	C ₃ H ₇ Cl
2-metoksietanol	C ₃ H ₈ O ₂
Metilacetat	C ₃ H ₆ O ₂
Metilcikloheksanon	C ₇ H ₁₂ O
Metilformiat	C ₂ H ₄ O ₂
Metilmetakrilat	C ₅ H ₈ O ₂
Naftalen	C ₁₀ H ₈
Propionaldehid	C ₃ H ₆ O
Propionova kislina	C ₃ H ₆ O ₂
Ocetna kislina	C ₂ H ₄ O ₂
Stiren	C ₈ H ₈
Tetrakloreten	C ₂ Cl ₄
Tetrahidrofuran	C ₄ H ₈ O
Toluen	C ₇ H ₈
1,1,1 trikloreten	C ₂ H ₃ Cl ₃
Trikloreten	C ₂ HCl ₃
Trimetilbenzen	C ₉ H ₁₂
Vinilacetat	C ₄ H ₆ O ₂

III. nevarnostna skupina	
Aceton	C ₃ H ₆ O
Alkilalkoholi	
2-butanon	C ₄ H ₈ O
Butilacetat	C ₆ H ₁₂ O ₂
Dibutileter	C ₈ H ₁₈ O
Diklordifluormetan	CCl ₂ F ₂
1,2-dikloreten	C ₂ H ₂ Cl ₂
Diklorometan	CH ₂ Cl ₂
Dietileter	C ₄ H ₁₀ O
Diizopropileter	C ₆ H ₁₄ O
Dimetileter	C ₂ H ₆ O
Etilacetat	C ₄ H ₈ O ₂
Etilenglikol	C ₂ H ₆ O ₂
4-metil-2-pentanon	C ₆ H ₁₂ O
Etilklorid	C ₂ H ₅ Cl
Metilbenzoat	C ₈ H ₈ O ₂
4-hidroksi-4-metil-2-pentanon	C ₆ H ₁₂ O ₂
N-metilpirolidon	C ₅ H ₉ NO
Alkeni (razen 1, 3 butadiena)	
Alkani (razen metana)	
Pinen	C ₁₀ H ₁₆
Triklordifluormetan	CCl ₃ F

2606.

Na podlagi prvega odstavka 27. člena zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93) in 26. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO o emisiji snovi v zrak iz kurilnih naprav

1. člen

Ta uredba določa posebne zahteve v zvezi z emisijo snovi v zrak za kurilne naprave, in sicer:

- mejne emisijske vrednosti,
- določitev goriv, ki se smejo kuriti v kurilnih napravah,
- ukrepe v zvezi z zmanjševanjem emisije v zrak,
- prilagoditev obstoječih kurilnih naprav določbam te uredbe.

Za vprašanja o emisiji snovi v zrak iz kurilnih naprav, ki niso urejena s to uredbo, se uporablja uredba o emisijah snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 73/94).

2. člen

Pojmi imajo po tej uredbi naslednji pomen:

1. Kurilna naprava je naprava, v kateri se z zgorevanjem goriv pridobiva toplota. Sestavljajo jo kurišče ali več kurišč, vezni elementi in odvodnik odpadnih plinov.
2. Kurišče je del kurilne naprave, v kateri zgoreva gorivo.
3. Kurilna naprava s kombinirano kurjavo je tista, v kateri se lahko izmenično kuri dve ali več vrst goriv.
4. Kurilna naprava z mešano kurjavo je tista, v kateri se hkrati kuri dve ali več vrst goriv.
5. Rekonstrukcija kurilne naprave je vsak poseg, ki bistveno spremeni glavne tehnične značilnosti ali zmogljivost naprave in ima za posledico spremembo količine in vrste emisij dimnih plinov. Rekonstrukcija kurilne naprave je tudi vgradnja nove čistilne naprave dimnih plinov. Rekonstrukcija kurilne naprave je tudi zamenjava goriva, kadar gre pri zamenjavi goriva za spremembo njegovega agregatnega stanja.
6. Goriva so vse v kurišče dovedene gorljive snovi, vključno z njihovimi negorljivimi sestavinami.
7. Naravni les je les, ki je samo mehansko obdelan.
8. Biomasa so goriva, ki se pridobivajo iz rastlin ali delov rastlin kot so les, lubje, slama, štebla žitaric in drugo.
9. Vhodna toplotna moč kurilne naprave se izračuna na podlagi spodnje kurilnosti goriva in količine goriva, ki lahko pri trajnem pogonu kurilne naprave zgori v časovni enoti. Za goriva se kurilnost opredeli za vsak primer posebej.
10. Nazivna toplotna moč kurilne naprave je najvišja, v trajnem pogonu koristno oddana toplota v časovni enoti. Če ima kurilna naprava podano območje toplotne moči, je nazivna toplotna moč tista, ki je trenutno nastavljena in označena na kurilni napravi. Brez te posebne oznake velja za nazivno toplotno moč najvišja vrednost znotraj območja toplotne moči, ki je dosežena pri normalnem obratovanju kurilne naprave.
11. Dimni plini so odpadni plini iz kurilne naprave, ki so onesnaženi s snovmi v trdnem, tekočem ali plinastem stanju.
12. Čistilne naprave dimnega plina so naprave, namenjene za izločevanje snovi, ki onesnažujejo zrak.
13. Dimno število je merilo za sajavnost dimnih plinov. Potemnelost filtrirnega papirja ima lestvico 10 polj različne intenzitete črnosti, pri čemer se ugotavlja, kateri

stopnji v lestvici je počrnelost najbližja. Dimno število merimo pri tekočih in plinastih gorivih.

14. Črnina dimnih plinov po Ringelmannu je merilo za sajavnost dimnih plinov pri zgorevanju goriv. Črnino dimnih plinov se primerja s primerjalno lestvico šestih polj različnih črnosti (Ringelmanova lestvica), ki se stopnjujejo od 0 do 5, pri čemer je vsako naslednje polje za 20 % bolj črno od prejšnjega. S to lestvico se vizualno presoja črnina dimnih plinov, izpuščenih skozi odvodnik kurilne naprave.

15. Dimno katransko število je merilo za sajavnost dimnih plinov pri zgorevanju trdnih goriv. Potemnelost filtrirnega papirja se primerja s primerjalno lestvico 80 barvnih polj, pri čemer se ugotavlja, kateri stopnji je potemnelost najbližja.

16. Toplotna izguba z dimnimi plini je toplota, ki jo kurilne naprave oddajajo z dimnimi plini, določi pa se takole:

$$q_{dp} = (t_{dp} - t_z) \cdot \left[\frac{A_2}{21 - O_2} + B \right] \quad \text{ali} \quad q_{dp} = (t_{dp} - t_z) \cdot \left[\frac{A_1}{CO_2} + B \right]$$

kjer je:

q_{dp}	toplotna izguba z dimnimi plini v %,
t_{dp}	temperatura dimnih plinov v °C,
t_z	temperatura zraka v okolici v °C,
O_2	izmerjena vsebnost kisika v suhih dimnih plinih v %,
CO_2	izmerjena vsebnost ogljikovega dioksida v suhih dimnih plinih v %.

Konstanti A in B:

	les	kurilno olje	zemeljski plin	mesni plin	koksni plin	tekoči plini, mešanica plina in zraka
A_1	0.5	0.5	0.37	0.35	0.29	0.42
A_2	0.65	0.68	0.66	0.63	0.60	0.63
B	0.008	0.007	0.009	0.011	0.011	0.008

17. Dovoljeni preostali čas obratovanja je v urah izražen čas obratovanja obstoječe kurilne naprave, ki ne izpolnjuje zahtev o emisiji snovi v zrak po tej uredbi, do njene prilagoditve ali dokončnega zaprtja. Čas obratovanja se izračunava kot razmerje med dejansko dovedeno toplotno energijo pokurjenega goriva, izračunano na podlagi kurilnosti, in vhodne toplotne moči kurišča.

18. Emisijski delež za žveplo e_s je razmerje med ugotovljeno količino žvepla v dimnem plinu in celotno količino, vsebovano v gorivu. Emisijski delež e_s je naveden v odstotkih.

19. Stopnja razžveplanja e_s je razmerje med količino žvepla, ki je vsebovan v produktih razžveplanja ter trdnih ostankih, in celotno količino, dovedeno z gorivom. Navedena je v odstotkih in se izračuna na način: $e_s = 100 - e_s$.

3. člen

Določbe te uredbe veljajo za male, srednje in velike kurilne naprave.

Posamična kurilna naprava se določi kot mala, srednja ali velika glede na vrsto goriva, ki se uporablja za kurjenje, in glede na vhodno toplotno moč naprave, kot je določeno v tabeli 1.

Tabela 1

kurilne naprave na trdna goriva	vrsta goriva	male	srednje	velike
	običajna goriva: premog, briketi, premoga, koks, šota in njeni briketi, naravni les in lesni ostanki (brez umetnih dodatkov in brez lesnih zaščitnih sredstev)	< 1 MW	>= 1 MW in < 50 MW	>= 50 MW
	druga trdna goriva*		>= 100 kW in < 1 MW	>= 1 MW

na tokoča goriva	kurilna olja EL	< 5 MW	>= 5 MW in < 50 MW	>= 50 MW
	metanol, etanol, gorljive tekočine, ki ne povzročajo drugačne in višje emisije kot so vešja za kurilno olja EL, težja kurilna olja, druga tekoča goriva*	< 100 kW	>= 100 kW in < 1 MW	>= 1 MW
na plinasta goriva	plinasta goriva	< 10 MW	>= 10 MW in < 100 MW	>= 100 MW

* druga trdna in druga tekoča goriva so določena v drugem odstavku 5. člena te uredbe.

4. člen

Določbe te uredbe ne veljajo za sežigalnice odpadkov, koksarniške peči, plinske turbine, dogorevalne oziroma kogeneracijske naprave in sušilnice ter druge kurilne naprave, v katerih material, ki se obdeluje, prihaja neposredno v stik z odpadnimi plini in za kurilne naprave, v katerih se sosežigajo odpadki.

5. člen

V kurilnih napravah je dovoljeno uporabljati naslednja goriva:

- premog, briketi premoga in koks,
- šota in njeni briketi,
- naravni les v vseh oblikah (drva, žagovina, kosi, odrezki, lubje, storži), lesni ostanki brez umetnih dodatkov in brez lesnih zaščitnih sredstev,
- biomasa in briketi iz biomase brez dodanega veziva, ki vsebuje halogenirane spojine,
- tekoča goriva: kurilno olje EL, težja kurilna olja, metanol in etanol,
- gorljive tekočine, ki ne povzročajo drugačne in višje emisije, kot to velja za kurilno olje EL,
- plinasta goriva.

Za uporabo drugih tekočih ali trdnih goriv, ki so:

- odpadne gorljive tekočine, ki vsebujejo skupaj do 10 mg polikloriranih aromatskih ogljikovodikov, kot so poliklorirani bifenili (PCB) in pentaklorfenoli (PCP), na kg gorljive tekočine in imajo kurilnost najmanj 30 MJ/kg ter ne povzročajo druge in višje emisije, kot to velja za kurilno olje EL in

– lesni ostanki kot so vezane lesne plošče, iverne plošče, lesonitne plošče in drugi lepljeni izdelki iz lesa, ki ne vsebujejo halogeniranih organskih spojin,

je potrebno dovoljenje ministrstva, pristojnega za varstvo okolja. Ministrstvo izda dovoljenje, če iz poročilo o vplivih obratovanja kurilne naprave na okolje pri uporabi goriv iz drugega odstavka tega člena, ki je sestavni del vloge za izdajo dovoljenja, izhaja, da uporaba teh goriv ne povzroča emisije, ki presega mejne vrednosti iz te uredbe.

6. člen

Mejne koncentracije za male kurilne naprave so:

Tabela 2

	pojasnilo, posebnost: vse vrednosti toplotnih moči veljajo za nazivne toplotne moči kurilnih naprav	trdna goriva	tekoča goriva	plinasta goriva
dimno katransko število		50	-	-
črnina dimnih plinov		1	0	0
dimno število	tekoča goriva: uporabljati gorilnik < 11 kW uporabljati gorilnik >= 11 kW razprševalni gorilnik		3 2 1	
skupni prah	trdna goriva: za moči > 50 kW	150 mg/m ³		
toplotne izgube z dimnimi plini	tekoča in plinasta goriva: > 8 kW in < 25 kW > 25 kW in < 50 kW > 50 kW	19% 18% 17%	12% 11% 10%	12% 11% 10%
ogljikov monoksid	trdna goriva: > 50 kW in < 150 kW > 150 kW in < 500 kW > 500 kW	2000 mg/m ³ 1000 mg/m ³ 500 mg/m ³	175 mg/m ³	100 mg/m ³
dušikov oksid (NO _x) izražen kot NO ₂			250 mg/m ³	150 mg/m ³ za zamešani plin 200 mg/m ³ za tekoči plin
računska vsebnost kisika v odpadnih plinih v vol. %		7 % premog 13 % les, biomasa, šota	3 %	3 %

Mejne vrednosti, določene v tabeli 2, veljajo tudi za rekonstrukcijo kurilne naprave z nazivno močjo > 300 kW.

7. člen

Mejne koncentracije za obstoječe male kurilne naprave so:

Tabela 3

	pojasnilo, posebnost	trdna goriva	tekoča goriva	plinasta goriva
dimno število		80	-	-
dimno katrantsko število		2	0	0
dimna dimnih plinov				
dimno število	tekoča goriva: uparjalni gorilniki <11 kW uparjalni gorilniki >11 kW razprševalni gorilniki		4 3 3	0
toplotne izgube z dimnimi plini	tekoča in plinasta goriva: >8 kW in <25 kW >25 kW in <50 kW >50 kW		15 % 14 % 13 %	15 % 14 % 13 %
skupni prah	trdna goriva: za moči > 50 kW	150 mg/m ³		
ogljikov monoksid		5000 mg/m ³	250 mg/m ³	250 mg/m ³
dušikovi oksidi (NO _x) izraženi kot NO ₂			260 mg/m ³	200 mg/m ³ za zemeljski plin 300 mg/m ³ za tekoči plin
računska vsebnost kisika v vol. %		7 % premog 13 % les, biomasa, šota	3 %	3 %

8. člen

V malih kurilnih napravah je prepovedano kuriti premog, brikete iz premoga ali koks, pri katerih vsebnost skupnega žvepla presega 0.7 g/MJ.

V malih kurilnih napravah je prepovedano kuriti druga tekoča in druga trdna goriva iz drugega odstavka 5. člena te uredbe.

V malih kurilnih napravah je prepovedano kuriti težja kurilna olja.

9. člen

Mejne koncentracije za srednje kurilne naprave so:

Tabela 4

	pojasnilo, posebnost	trdna goriva	tekoča goriva	plinasta goriva
dimno število		30	1	-
dimno katrantsko število		30	-	-
toplotne izgube z dimnimi plini		17%	10%	10%
skupni prah			50 mg/m ³	10 mg/m ³ za plavilni plin 5 mg/m ³ za ostale pline
	trdna goriva: < 5 MW >= 5 MW	150 mg/m ³ 50 mg/m ³		
ogljikov monoksid		250 mg/m ³	170 mg/m ³	100 mg/m ³
dušikovi oksidi (NO _x) izraženi kot NO ₂		500 mg/m ³	250 mg/m ³ za kurilno olje EL 350 mg/m ³ za tekoča kurilna olja	200 mg/m ³
		vršna kurjava: 300 mg/m ³		
žveplov oksidi (SO _x) izraženi kot SO ₂		2000 mg/m ³	1700 mg/m ³	1700 mg/m ³ za natrni plin za proizvodnjo pare pri pridobivanju najte, 5 mg/m ³ za tekoči plin 35 mg/m ³ za druge vrste plinov
		vršna kurjava: 400 mg/m ³		
plinaste anorganske halogenske spojine	samo za druga trdna goriva: klor (Cl) izraženega kot HCl fluor (F) izraženega kot HF	30 mg/m ³ 5 mg/m ³		
organske spojine izražene kot skupni organski ogljik (TOC)	samo za les in šoto ter druga trdna goriva	50 mg/m ³		
računska vsebnost kisika v vol. %		7 % premog 7 % vršna kurjava 11 % les, biomasa, šota	3 %	3 %

Mejne vrednosti, določene v tabeli 4, veljajo tudi za rekonstrukcijo kurilne naprave.

10. člen

Mejne koncentracije za obstoječe srednje kurilne naprave so:

Tabela 5

	pojasnilo, posebnost	trdna goriva	tekoča goriva	plinasta goriva
dimno število		-	2 za težja kurilna olja 1 za kurilna olja EL	-
dimno katrantsko število		50	-	-
toplotne izgube z dimnimi plini		-	13%	13%
skupni prah			150 mg/m ³ samo za moči večje kot 5 MW	100 mg/m ³
ogljikov monoksid		1000 mg/m ³	200 mg/m ³	150 mg/m ³
dušikovi oksidi (NO _x) izraženi kot NO ₂		500 mg/m ³	300 mg/m ³ za kurilno olje EL 450 mg/m ³ za tekoča kurilna olja	250 mg/m ³
žveplov oksidi (SO _x) izraženi kot SO ₂		2000 mg/m ³	1700 mg/m ³ za vsa tekoča goriva	1700 mg/m ³ za natrni plin pri proizvodnji pare pri pridobivanju nate, 5 mg/m ³ za tekoči plin 35 mg/m ³ za druge vrste plinov
računska vsebnost kisika v vol. %		7 % premog 7 % vršna kurjava 11 % les, biomasa šota	3 %	3 %

11. člen

Mejne koncentracije za velike kurilne naprave so:

Tabela 6

	pojasnilo, posebnost	trdna goriva	tekoča goriva	plinasta goriva
skupni prah		50 mg/m ³	50 mg/m ³	10 mg/m ³ za plavilni plin 5 mg/m ³ za druge pline
posebne anorganske snovi in njihove spojine - skupaj (tudi med čistjenjem površin kurilne)	izražene kot elementi: As, Pb, Cd, Cr, Co, Ni	druga trdna goriva: 0.5 mg/m ³	druga tekoča goriva: 2 mg/m ³	
CO		250 mg/m ³	175 mg/m ³	100 mg/m ³
NO _x kjer sta NO in NO ₂ izražena kot NO ₂	<= 300 MW > 300 MW	400 mg/m ³ 200 mg/m ³	300 mg/m ³ 150 mg/m ³	200 mg/m ³ 100 mg/m ³
žveplov oksidi (SO _x) izraženi kot SO ₂		območje > 50 MW in <= 100 MW: 2000 mg/m ³ 400 mg/m ³ za vršna kurjava	območje > 50 MW in <= 300 MW: 1700 mg/m ³	5 mg/m ³ za tekoči plin 35 mg/m ³ za druge vrste plinov
		območje > 100 MW in <= 500 MW: a. Za vsa kurilna razena za vršna kurjava je mejna vrednost izračunana na podlagi linearnega zmanjševanja od 2000 mg/m ³ pri 100 MW do 400 mg/m ³ pri 500 MW. b. Vršna kurjava: 400 mg/m ³	območje > 300 MW in <= 500 MW: Za vsa kurilna je mejna vrednost izračunana na podlagi linearnega zmanjševanja od 1700 mg/m ³ pri 300 MW do 400 mg/m ³ pri 500 MW.	
plinaste anorganske halogenske spojine:	klor (Cl), izraženega kot HCl fluor (F), izražene kot HF	200 mg/m ³ za < 300 MW 100 mg/m ³ za > 300 MW 30 mg/m ³ za < 300 MW 15 mg/m ³ za > 300 MW	30 mg/m ³ za druga tekoča goriva	
računska vsebnost kisika v vol. %		6 % kurilna na premog 7 % vršna kurjava 11 % kurilna na les, ostanke, šoto, stamo	3 %	3 %

Mejne vrednosti, določene v tabeli 6, veljajo tudi za rekonstrukcijo kurilne naprave.

12. člen

Če koncentracija žveplovih oksidov presega mejne vrednosti iz prejšnjega člena, je obvezno trajno čiščenje dimnih plinov s stopnjo razžveplanja, določeno v tabeli 7.

Tabela 7.

stopnja razžveplanja %	trdna goriva	tekoča goriva	plinasta goriva
> 100 MW in <= 167 MW	40 %	40 %	
> 167 MW in <= 500 MW	izračun po enačbi: 40+0.15*(P-167) kjer sta P vhodna toplotna moč naprave v MW in izračunana vrednost v %	izračun po enačbi: 40+0.15*(P-167) kjer sta P vhodna toplotna moč naprave v MW in izračunana vrednost v %	
> 500 MW	90 %	90 %	

Ministrstvo, pristojno za varstvo okolja, lahko dovoli za posamezno veliko kurilno napravo vhodne toplotne moči nad 100 MW, ki uporablja domači premog, odstopanje od mejnih vrednosti za emisijo žveplovih oksidov iz prejšnjega člena. Dovoljenje lahko da, ko na podlagi vloge povzročitelja obremenitve ugotovi, da bi emisija presegala mejne koncentracije iz prejšnjega člena kljub stopnji razžveplanja ϵ_s , določeni v tabeli 7. Dovoljeno odstopanje se izračuna na podlagi spremenjene mejne koncentracije, ki velja za kurilne naprave vhodne toplotne moči nad 500 MW. Namesto 400 mg/m³ se pri izračunu mejne koncentracije na podlagi linearnega zmanjševanja uporabi vrednost 650 mg/m³.

Ministrstvo, pristojno za varstvo okolja, lahko dovoli za posamezno veliko kurilno napravo, ki uporablja domači premog, odstopanje od mejnih vrednosti za emisijo dušikovih oksidov iz prejšnjega člena. Dovoljenje lahko da, ko na podlagi vloge povzročitelja obremenitve ugotovi, da bi emisija presegala mejne koncentracije iz prejšnjega člena kljub uporabi primarnih ukrepov za zmanjševanje emisije na kurilni napravi. Dovoljeno odstopanje je:

- do 650 mg/m³ za vhodno toplotno moč kurilne naprave, manjšo ali enako 300 MW,
- do 400 mg/m³ za vhodno toplotno moč kurilne naprave, večjo od 300 MW.

13. člen

Mejne koncentracije za obstoječe velike kurilne naprave so:

Tabela 8.		trdna goriva	tekoča goriva	plinasta goriva
skupni prah (tudi med čistjenjem površin kurilnice)	pojasnilo, posebnost	125 mg/m ³	50 mg/m ³	10 mg/m ³ za plavžni plin 5 mg/m ³ za druge pline
posebne anorganske snovi in njihove spojine - skupaj (tudi med čistjenjem površin kurilnice)	podane kot elementi: As, Pb, Cd, Cr, Co, Ni	1,5 mg/m ³ za druga trdna goriva	2 mg/m ³ za druga tekoča goriva	
CO		250 mg/m ³	175 mg/m ³	100 mg/m ³
dušikovi oksidi (NO _x) izraženi kot NO ₂		650 mg/m ³	450 mg/m ³	350 mg/m ³
žveplov oksidi (SO _x) izraženi kot SO ₂		2000 mg/m ³	kurilna olja EL in težja kurilna olja: 1700 mg/m ³ druga tekoča goriva: 2500 mg/m ³	5 mg/m ³ za tekoči plin 35 mg/m ³ za druge vrste plinov
računska vsebnost kisika v vol. % O ₂		6 % kurilna na premog 7 % vrtnična kurjava 11 % les, lesni ostanki, šota, starna	3 %	3 %

14. člen

Koncentracije emisije iz kurilnih naprav se preračunajo na koncentracijo v suhih dimnih plinih, upoštevajoč računsko vsebnost kisika, določene s to uredbo.

15. člen

Za kurilno napravo z mešano kurjavo se določi mejna koncentracija tako, da se mejne koncentracije za vsako vrsto goriva posebej pomnožijo z deležem toplotne energije, ki ga posamezno gorivo prispeva v kurilni. Tako pomnožene vrednosti mejnih koncentracij se seštejejo.

Na način iz prejšnjega odstavka se določijo tudi mejne koncentracije v dimnih plinih odvodnika kurilne naprave z več kurilnic, v katerih se uporabljajo različna goriva.

Če je v kurilni napravi z mešano kurjavo toplotni prispevek tistega goriva, za katerega veljajo največje mejne vrednosti, vsaj 50 %, veljajo za emisijo mejne vrednosti, ki so v uredbi določene za to gorivo.

Za kurilno napravo s kombinirano kurjavo veljajo mejne vrednosti za tisto gorivo, ki trenutno zgoreva. Pri preklopu obratovanja kurilnice s trdnega goriva na plinasto ali tekoče veljajo še štiri ure po preklopu mejne vrednosti za trdno gorivo.

Za kurilno napravo s kurilščem z vrtnično kurjavo veljajo mejne vrednosti za trdna goriva, določene s to uredbo, tudi ob mešani oziroma kombinirani kurjavi.

16. člen

Kurilne naprave, ki imajo vgrajene naprave za razžveplanje dimnih plinov in naprave za zmanjševanje anorganskih halogenskih spojin v dimnih plinih, lahko obratujejo brez teh naprav največ 240 ur na leto, od tega največ 72 ur nepretrgoma.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka mora povzročitelj obremenitve vsak izpad čistilnih naprav prijaviti inšpektoratu, pristojnemu za varstvo okolja.

Čas obratovanja iz prvega odstavka tega člena, v katerem je presežena dvakratna mejna emisijska vrednost, se upošteva kot čas izpada čistilnih naprav.

17. člen

Povzročitelj obremenitve mora zagotoviti izpuščanje dimnih plinov v okolje samo skozi odvodnik kurilne naprave.

Pri načrtovanju novih in pri rekonstrukciji srednjih in velikih kurilnih naprav mora investitor oziroma povzročitelj obremenitve pri izračunu potrebne višine dimnika upoštevati možne vplive na okolje in zdravje ljudi v neposredni bližini kurilne naprave.

18. člen

Prve in občasne meritve emisije se ne opravljajo na kurilnih napravah na tekoča in plinasta goriva, katerih nazivna toplotna moč je manjša ali enaka 8 kW, in na kurilnih napravah na trdna goriva, katerih nazivna toplotna moč je manjša ali enaka 50 kW.

Občasne meritve niso potrebne, če ima kurilna naprava vgrajene ustrezno umerjene merilnike za trajno merjenje, ki nepretrgoma delujejo.

19. člen

Za nove kurilne naprave in kurilne naprave v rekonstrukciji so v odvisnosti od vrste goriva in vhodne toplotne moči kurilnice trajne meritve obvezne v primerih iz tabele 9.

Tabela 9		trdna goriva	tekoča goriva	plinasta goriva
skupni prah	> 25 MW	> 25 MW	meritev ni pri uporabi kurilnega olja EL	
O ₂	> 25 MW	> 25 MW	> 25 MW	> 25 MW
CO	> 25 MW	> 25 MW	> 25 MW	> 50 MW
SO ₂ ^{1,3}	> 25 MW	> 25 MW	meritev ni pri uporabi EL	
NO _x ²	> 50 MW	> 50 MW	> 50 MW	> 100 MW

Za obstoječe kurilne naprave so v odvisnosti od vrste goriva in toplotne moči kurilnice trajne meritve obvezne v primerih iz tabele 10.

Tabela 10		trdna goriva	tekoča goriva	plinasta goriva
skupni prah	> 50 MW	> 100 MW	> 100 MW	> 100 MW
O ₂	> 25 MW	> 25 MW	> 25 MW	> 25 MW
CO	> 100 MW	> 100 MW	> 100 MW	> 100 MW
SO ₂ ^{1,3}	> 100 MW	> 100 MW	> 100 MW	> 100 MW
NO _x ²	> 100 MW	> 100 MW	> 100 MW	> 100 MW

Označbe (*) v tabelah 9 in 10 pomenijo:

¹ Delež SO₃ se računsko upošteva.

² Dokler je NO₂ pod 5 % celotnega deleža NO_x, se kontinuirno meri le NO, NO₂ pa se računsko upošteva.

³ Pri predpisani stopnji razžveplanja ϵ_s je treba trajno dokazovati, da je le-ta dosežena.

⁴ Trajna meritev je nepotrebna, če je zagotovljeno, da mejna vrednost ne more biti presežena.

⁵ Pri uporabi vseh tekočih goriv, razen kurilnega olja EL, je treba hraniti dokazilo o vsebnosti žvepla v gorivu.

20. člen

Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravlja inšpektorat, pristojen za varstvo okolja.

21. člen

Z denarno kaznijo najmanj 200.000 tolarjev se kaznuje za prekršek gospodarska družba ali druga pravna oseba ali posameznik, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti:

- če ravna v nasprotju s 5. členom,
- če ravna v nasprotju z 8. členom,
- če ravna v nasprotju z drugim odstavkom 16. člena,
- če ravna v nasprotju s prvim odstavkom 17. člena te uredbe.

Z denarno kaznijo najmanj 50.000 tolarjev se za prekršek iz prvega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba gospodarske družbe ali druge pravne osebe.

Z denarno kaznijo najmanj 25.000 tolarjev se kaznuje za prekršek posameznik, če ravna v nasprotju z določbami 8. člena te uredbe.

22. člen

Povzročitelj obremenitve mora obstoječo malo kurilno napravo na tekoče ali plinasto gorivo nazivne toplotne moči, večje od 8 kW in manjše ali enake 50 kW, katere emisija je čezmerna, prilagoditi določbam te uredbe do 1. julija 1998.

Povzročitelj obremenitve mora obstoječo malo kurilno napravo nazivne moči več kot 50 kW, katere emisija je čezmerna, prilagoditi določbam te uredbe do 1. julija 1997.

Če ministrstvo, pristojno za varstvo okolja, za obstoječe kurilne naprave odredi pripravo in izvedbo sanacijskega programa, določi tudi dovoljeni preostali čas obratovanja.

23. člen

Za obstoječe kurilne naprave začnejo mejne vrednosti in drugi pogoji za nove kurilne naprave veljati:

- za male kurilne naprave iz 6. člena te uredbe 1. julija 2000;
- za srednje kurilne naprave iz 9. člena te uredbe 1. julija 2002;
- za velike kurilne naprave iz 11. člena te uredbe 1. julija 2004.

24. člen

Povzročitelj obremenitve mora na obstoječih kurilnih napravah, ki so v redni uporabi, zagotoviti izvedbo meritv skladno s predpisi o obratovalnem monitoringu v naslednjih rokih:

- 1 leto po uveljavitvi te uredbe na srednjih in velikih kurilnih napravah,
- 3 leta po uveljavitvi te uredbe na malih kurilnih napravah nazivne toplotne moči nad 50 kW,
- 4 leta po uveljavitvi te uredbe na drugih malih kurilnih napravah, na katerih se skladno z 18. členom te uredbe izvajajo prve in občasne meritve.

25. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, razen določbe prvega odstavka 8. člena te uredbe, ki prične veljati 1. julija 1995.

Št. 353-05/94-2/3-8

Ljubljana, dne 17. novembra 1994.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

2607.

Na podlagi prvega odstavka 27. člena zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93) in 26. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o emisiji snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov in pri sosežigu odpadkov

1. člen

Ta uredba določa posebne zahteve za sežigalnice odpadkov in za sosežig odpadkov v zvezi z emisijo snovi v zrak in sicer:

- mejne emisijske vrednosti,
- vrste odpadkov, ki se smejo sežigati v sežigalnicah in

- ukrepe v zvezi z zmanjševanjem emisije v zrak.

Za vprašanja o emisiji snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov in pri sosežigu odpadkov, ki niso urejena s to uredbo, se uporablja uredba o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 73/94).

2. člen

Pojmi imajo po tej uredbi naslednji pomen:

1. Sežigalnica je naprava za visokotemperaturno obdelavo odpadkov z izkoriščanjem odpadne toplotne, sestavljajo pa jo sprejemnica in skladišče odpadkov, sežigalna naprava, sistem oskrbe z gorivom in z zrakom ter sistem za nadzor sežiga.

2. Sosežig odpadkov je postopek, pri katerem se poleg primarnega energenta v visokotemperaturni tehnološki napravi ali v kurilni napravi, ki primarno ni namenjena toplotni obdelavi odpadkov, sežigajo tudi odpadki z namenom izkoriščanja njihove energetske vrednosti, pa sežig odpadka prispeva največ 25% toplote.

3. Toplotna imobilizacija odpadkov je imobilizacija nevarnih sestavin odpadkov v matrico odpadka ali v druge materiale, ki jo dosežemo z visoko temperaturo. Izvede se lahko v namenski napravi za obdelavo odpadkov ali v tehnološkem procesu, ki primarno ni namenjen obdelavi odpadkov.

3. člen

Določbe te uredbe veljajo za:

- sežigalnice komunalnih odpadkov;
- sežigalnice posebnih odpadkov, vključno z nevarnimi odpadki,
- kurilne naprave in visokotemperaturne tehnološke procese, če se v njih sosežigajo gorljivi odpadki ali toplotno imobilizirajo odpadki.

Določbe 5. in 12. člena te uredbe veljajo za naprave za pirolizo odpadnih snovi, kadar se sežigajo tekoči ali plinasti produkti pirolize.

4. člen

Določbe te uredbe ne veljajo za kurilne naprave, kadar se v njih kurijo naslednja goriva:

- lesni ostanki, vezane lesne plošče, iverne plošče, lesonitne plošče, plošče in drugi lepljeni izdelki iz lesa, ki ne vsebujejo halogeniranih organskih spojin;
- lubje, storži, lupine orehov in lešnikov ter drugi rastlinski odpadki;
- odpadne gorljive tekočine, ki vsebujejo skupaj do 10 mg polikloriranih aromatskih ogljikovodikov, kot so poliklorirani bifenili (PCB) in pentaklorfenoli (PCP), na kg gorljive tekočine in imajo kurilno vrednost najmanj 30 MJ/kg ter ne povzročajo druge in višje emisije, kot to velja za kurilno olje EL;
- lužnica iz proizvodnje celuloze.

5. člen

Mejne koncentracije ogljikovega monoksida so:

- 50 mg/m³ za dnevno povprečno vrednost;
- 100 mg/m³ za urno povprečno vrednost;
- hkrati mora biti 90 % vseh v 24 urah izmerjenih polurnih povprečnih vrednosti koncentracij ogljikovega monoksida nižjih od 150 mg/m³.

Mejne dnevne povprečne vrednosti koncentracij prahu, anorganskih snovi in organskih spojin so:

- prah 10 mg/m³
- organske spojine, izražene kot skupni organski ogljik (TOC) 10 mg/m³
- plinaste anorganske spojine klora, izražene kot HCl 10 mg/m³
- plinaste anorganske spojine fluora, izražene kot HF 1 mg/m³
- žveplov dioksid in trioksid, izražena kot žveplov dioksid 50 mg/m³
- dušikov monoksid in dušikov dioksid, izražena kot dušikov dioksid 200 mg/m³.

Mejne polurne povprečne vrednosti koncentracij prahu, anorganskih snovi in organskih spojin so:

- prah 30 mg/m³
- organske spojine, izražene kot skupni organski ogljik (TOC) 20 mg/m³
- plinaste anorganske spojine klora, izražene kot HCl 60 mg/m³
- plinaste anorganske spojine fluora, izražene kot HF 4 mg/m³
- žveplov dioksid in trioksid, izražen kot žveplov dioksid 200 mg/m³
- dušikov monoksid in dušikov dioksid, izražena kot dušikov dioksid 400 mg/m³.

Mejne dnevne povprečne vrednosti koncentracij kovin so:

- za kadmij in njegove spojine, izražene kot Cd, ter talij in njegove spojine, izražene kot Tl, skupaj 0.05 mg/m³;
- za živo srebro in njegove spojine, izražene kot Hg, 0.05 mg/m³;
- za antimon in njegove spojine, izražene kot Sb, arzen in njegove spojine, izražene kot As, svinec in njegove spojine, izražene kot Pb, krom in njegove spojine, izražene kot Cr, kobalt in njegove spojine, izražene kot Co, baker in njegove spojine, izražene kot Cu, mangan in njegove spojine, izražene kot Mn, nikelj in njegove spojine, izražene kot Ni, vanadij in njegove spojine, izražene kot V, kositer in njegove spojine, izražene kot Sn, skupaj 0.5 mg/m³.

Mejna povprečna vrednost meritev koncentracije polikloriranih dibenzodioksinov in dibenzofuranov (v nadaljevanju: PCDD/F), izražena kot vsota toksičnih ekvivalentov (TE), je 0.1 ngTE/m³, čas vzorčenja meritev, za katerega velja ta mejna srednja vrednost, je določen v 13. členu te uredbe.

Način izračunavanja toksičnega ekvivalenta iz prejšnjega odstavka je določen v prilogi 1, ki je sestavni del te uredbe.

6. člen

Za napravo, v kateri se sosežigajo ali toplotno imobilizirajo odpadki, se mejna koncentracija za posamezno snov in mejna koncentracija vsote različnih snovi določita z izračunom, tako da se upoštevajo mejne vrednosti za sežigalnice iz prejšnjega člena te uredbe in dejanske emisije naprave, kadar ta obratuje brez sosežiga ali toplotne imobilizacije odpadkov.

Metodologija izračuna mejnih koncentracij iz prejš-

njega odstavka je določena v prilogi 2, ki je sestavni del te uredbe.

7. člen

Za preračun koncentracije so določene naslednje vsebnosti kisika:

- 17 vol % za sežigalnice z zmogljivostjo do 750 kg odpadkov na uro;
- 11 vol % za sežigalnice z zmogljivostjo nad 750 kg odpadkov na uro;
- 3 vol % za sežigalnice, v katerih se sežigajo odpadna olja ali podobne gorljive tekočine ali plinasti ter tekoči produkti pirolize.

Ob sosežigu ali toplotni imobilizaciji odpadkov v kurilnih napravah in drugih napravah, kjer potekajo visokotemperaturni procesi, se izmerjene vrednosti koncentracij preračunajo glede na računsko vsebnost kisika po postopku, določenem v tretjem odstavku priloge 2.

8. člen

Povzročitelj obremenitve mora za zmanjšanje emisije v zrak zagotoviti naslednje ukrepe:

- mletje, cefranje, gnetenje in mešanje odpadkov pri predobdelavi odpadkov zaradi doseganja njihovega popolnega sežiga,
- vmesno skladiščenje trdnih odpadkov v bunkerju ali skladišču v podtlaku, ki je lahko zaprto ali prisilno prezračevano,
- odvajanje zraka, odsesanega iz skladišča trdnih odpadkov v sežigalnico, kjer se sežiga, in odvajanje tega zraka v dimnik sežigalnice ob prekinutvi obratovanja,
- skladiščenje tekočih odpadkov, pripravljenih za sežig, v zaprtih posodah z varnostnim ventilom ter vodenje izpodrinjenega zraka pri polnjenju teh posod na sežig ali njegovo vračanje po dvojnem sistemu cevi v posodo,
- odvajanje izpodrinjenega zraka v dimnik sežigalnice, kadar sežigalnica ne obratuje,
- izkoriščanje v sežigalnici sproščene toplote na napravah upravljalca ali njeno oddajanje drugim uporabnikom,
- pretvorjanje toplote v električno energijo, kadar izkoriščanje toplote iz prejšnje alineje ni izvedljivo, če je dosegljive električne moči več kot 0.5 MW.

Kadar trdni odpadki, namenjeni za sežig, ne oddajajo snovi ali vonjav oziroma so v zaprtih plinotesnih posodah in se posode sežigajo skupaj z njimi, skladiščenje v prostorih s podtlakom iz druge alineje prejšnjega odstavka in odvajanje zraka iz tretje alineje prejšnjega odstavka nista potrebni.

9. člen

Pri sežigu komunalnih odpadkov, mulja iz čistilnih naprav, bolnišničnih odpadkov ter drugih odpadkov, ki ne vsebujejo halogeniranih organskih spojin, mora biti temperatura za zadnjim dovodom zraka za sežig najmanj 850 °C tudi v neugodnih obratovalnih razmerah.

Pri sežigu drugih odpadkov, ki niso navedeni v prejšnjem odstavku, mora biti temperatura sežiga najmanj 1200 °C tudi v neugodnih obratovalnih razmerah.

Vsebnost kisika v plinih za komoro za kasnejši sežig mora biti najmanj 6 vol. %.

Vsebnost kisika iz prejšnjega odstavka mora biti najmanj 3 vol. % v naslednjih primerih:

- pri sežiganju samo tekočih odpadkov,
- pri toplotni obdelavi odpadkov s pirolizo, kadar se sežigajo plinasti in tekoči produkti pirolize,
- pri toplotno obdelavi odpadkov s pirolizo, kadar se sežiga mešanica plinastih in trdnih produktov, če plinasti produkti prispevajo najmanj 50 % toplotne vrednosti,
- pri sežiganju odpadnih plinov.

Priporočen zadrževalni čas plinov v komori za kasnejši sežig je 2 sekundi, pri čemer je treba za preračun izmerjene koncentracije v dimnih plinih glede na vsebnost kisika upoštevati računsko vsebnost kisika 6 % ali 3 %, odvisno od določb v prejšnjih dveh odstavkih.

Kadar so obratovalni parametri drugačni od določenih v prejšnjih odstavkih, sme sežigalnica obratovati, če je na podlagi meritev ugotovljeno, da emisije policikličnih aromatskih ogljikovodikov (PAH), pentaklorfenola (PCP), PCDD/F in polikloriranih bifenilov (PCB) niso višje, kot bi bile ob obratovalnih parametrih iz prejšnjih odstavkov in hkrati niso presežene mejne vrednosti iz 5. člena te uredbe.

10. člen

Sežigalnica mora imeti za zagotavljanje obratovalnih temperatur iz prejšnjega člena enega ali več dodatnih gorilnikov.

Dodatni gorilniki morajo delovati:

- ob zagonu sežigalnice, dokler ni dosežena obratovalna temperatura iz prejšnjega odstavka ali
- ob motnjah pri delovanju sežigalnice ali
- če sama toplotna vrednost odpadka ne zagotavlja zahtevanih obratovalnih temperatur ali
- ob ustavitvi sežigalnice, da se zagotovi zahtevana obratovalna temperatura, dokler so odpadki v kurišču.

V dodatnih gorilnikih je dovoljeno uporabljati goriva, ki ne povzročajo drugih ali višjih emisij kot kurilno olje EL.

11. člen

Sežigalnica mora imeti samodejni sistem za nadziranje doziranja odpadkov.

Samodejni sistem za nadzor doziranja mora zagotoviti prekinitev doziranja:

- pri zagonu sežigalnice, dokler s pomočjo dodatnih gorilnikov niso dosežene zahtevane obratovalne temperature ali
- pri motnjah ob obratovanju in okvarah sežigalnice, kadar so obratovalne temperature nižje od določenih v 9. členu te uredbe ali
- kadar so presežene mejne koncentracije za snovi, ki se trajno merijo skladno z 12. členom te uredbe.

Sežigalnica mora imeti registrirno napravo, ki zapiše zastoj oziroma izklop naprave in druga nenormalna stanja pri obratovanju v primerih iz prejšnjega odstavka.

V primerih, ko sežigalnice delujejo saržno, to je na način, ko si v časovnem zaporedju sledijo polnjenje, zagon, sežig, ohlajevanje in praznjenje sežigalnice, ne veljajo zahteve iz drugega odstavka tega člena. V teh sežigalnicah mora biti vgrajen sistem za samodejno upočasnitev in ustavitev gorenja v komori za sežig odpadkov. Sistem za samodejno upočasnitev gorenja se vključi ob preseganju mejnih koncentracij za snovi, ki se trajno merijo skladno z 12. členom te uredbe.

12. člen

Za naprave in postopke, ki so predmet te uredbe, so obvezne trajne meritve:

- emisije ogljikovega monoksida, prahu, anorganskih snovi in organskih spojin iz prvega, drugega in tretjega odstavka 5. člena te uredbe;
- vsebnosti kisika v odpadnih plinih;
- obratovalne temperature sežiga iz 9. člena te uredbe;
- temperature, pretoka, vlažnosti in tlaka odpadnih plinov ter drugih obratovalnih parametrov, če je to potrebno za izvajanje in vrednotenje meritev.

Trajne meritve emisije iz drugega in tretjega odstavka 5. člena te uredbe niso potrebne:

– če je z občasnimi meritvami dokazano, da emisija ne presega 50 % mejne srednje vrednosti koncentracije za posamezno snov ali

– če je iz sestave odpadkov, ki jih je v napravi dovoljeno sežigati, razvidno, da emisija ne presega 50 % mejnih srednjih vrednosti koncentracij snovi.

Trajne meritve emisije plinastih anorganskih spojin fluora se lahko nadomestijo z občasnimi, kadar ima sežigalnica čistilno napravo za odstranjevanje anorganskih plinastih spojin klora in mejne vrednosti emisije anorganskih plinastih spojin klora niso presežene.

13. člen

Časi vzorčenja emisije so:

- za emisijo snovi iz tretjega odstavka 5. člena te uredbe najmanj 30 in največ 60 minut,
- za emisijo kovin iz četrtega odstavka 5. člena te uredbe med najmanj 30 in največ 120 minut,
- za PCDD/F iz petega odstavka 5. člena te uredbe najmanj 6 in največ 12 ur.

Prag zaznavanja pri meritvah posameznih spojin, navedenih v prilogi 1, je 0.005 ng/m³.

14. člen

Povzročitelj obremenitve mora opravljati tedenske meritve emisije kovin iz četrtega odstavka 5. člena te uredbe in rezultate dokumentirati v primerih, ko srednja vrednost koncentracij presega 60 % mejne vrednosti, določene s to uredbo.

Ministrstvo, pristojno za varstvo okolja, lahko dovoli opustitev občnih meritev emisij kovin iz 5. člena te uredbe, če na podlagi meritev, kemične sestave odpadkov, funkcionalnosti in učinkovitosti čistilnih naprav in drugih obratovalnih parametrov iz poročila o vplivih obratovanja naprav iz 3. člena te uredbe sledi, da povprečne vrednosti koncentracij emisije ne morejo presežati mejnih vrednosti iz 5. člena te uredbe.

15. člen

Ministrstvo, pristojno za varstvo okolja, lahko sežigalnicam, ki so sestavljene iz ene ali več sežigalnih enot s skupno čistilno napravo za odpadne pline, dovoli, da so lahko do določen čas, ob neizogibnih ustavitvah čistilne naprave ali motnjah pri njenem obratovanju, mejne koncentracije ogljikovega monoksida, prahu in anorganskih snovi iz 5. člena te uredbe presežene, pri čemer pa povprečna polurna vrednost za prah ne sme presežati 150 mg/m³. Pod pogoji iz prejšnjega odstavka lahko sežigalnica obratuje neprekinjeno največ 8 ur in največ 96 ur v enem koledarskem letu.

16. člen

Z denarno kaznijo najmanj 200.000 tolarjev se kaznuje za prekršek gospodarska družba ali druga pravna oseba ali posameznik, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti:

- če ne zagotovi ukrepov in obratovalnih pogojev iz 8. do 12. člena te uredbe.

Z denarno kaznijo najmanj 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka tudi odgovorna oseba gospodarske družbe ali druge pravne osebe.

17. člen

Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravlja inšpektorat, pristojen za varstvo okolja.

18. člen

Povzročitelj obremenitve mora pri obstoječih napravah izpolniti zahteve iz 9. člena te uredbe najpozneje po

prvem remontu oziroma obnovi ali rekonstrukciji kurišča ali toplotnih izmenjevalnikov, najkasneje pa do 1. julija 2000.

19. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 353-65/94-2/4-8

Ljubljana, dne 17. novembra 1994.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

PRILOGA 1 IZRAČUN TOKSIČNIH EKVIVALENTOV ZA POLIKLORIRANE DIBENZODIOKSINE IN DIBENZOFURANE (PCDD/F)

Koncentracijo PCDD/F izračunamo tako, da vsako posamezno izmerjeno koncentracijo izomere polikloriranih dibenzodioxinov in furanov pomnožimo z ustreznim faktorjem za izračunavanje toksičnega ekvivalenta in dobljene rezultate seštejemo. Koncentracije izražamo v ng TE/m³.

Faktorji iz prejšnjega odstavka so naslednji:

EKVIVALENTNI FAKTOR		
2,3,7,8	- tetraklordibenzodioxin (TCDD)	1
1,2,3,7,8	- pentaklordibenzodioxin (PeCDD)	0.5
1,2,3,4,7,8	- heksaklordibenzodioxin (HxCDD)	0.1
1,2,3,7,8,9	- heksaklordibenzodioxin (HxCDD)	0.1
1,2,3,6,7,8	- heksaklordibenzodioxin (HxCDD)	0.1
1,2,3,4,6,7,8	- heptaklordibenzodioxin (HpCDD)	0.01
	- oktaklordibenzodioxin (OCDD)	0.001
2,3,7,8	- tetraklordibenzofuran (TCDF)	0.1
2,3,4,7,8	- pentaklordibenzofuran (PeCDF)	0.5
1,2,3,7,8	- pentaklordibenzofuran (PeCDF)	0.05
1,2,3,4,7,8	- heksaklordibenzofuran (HxCDF)	0.1
1,2,3,7,8,9	- heksaklordibenzofuran (HxCDF)	0.1
1,2,3,6,7,8	- heksaklordibenzofuran (HxCDF)	0.1
2,3,4,6,7,8	- heksaklordibenzofuran (HxCDF)	0.1
1,2,3,4,6,7,8	- heptaklordibenzofuran (HpCDF)	0.01
1,2,3,4,7,8,9	- heptaklordibenzofuran (HpCDF)	0.01
	- oktaklordibenzofuran (OCDF)	0.001

PRILOGA 2 METODOLOGIJA IZRAČUNAVANJA MEJNIH VREDNOSTI ZA SOSEŽIG

Mejne vrednosti za posamezne izpuščene snovi pri sosežigu gorljivih odpadkov ali toplotni imobilizaciji odpadkov se izračunajo na podlagi mejnih vrednosti iz 5. člena te uredbe in emisijske vrednosti, ki jih naprava dosega ob normalnem obratovanju brez sosežiga odpadkov oziroma toplotne imobilizacije odpadkov (ničelno stanje).

Mejne vrednosti za sosežig se izračunajo po enačbi:

$$MEVS = MEV.V + EV.(1-V)$$

pri čemer je:

MEVS - mejna vrednost za sosežig oziroma toplotno imobilizacijo

MEV - mejna vrednost za snovi v odpadnih plinih sežigalnic, določena v 5. členu te uredbe,

V - delež odpadnih plinov, ki ga prispeva sežig odpadka oziroma zgorevanje organskih snovi v odpadkih pri toplotni imobilizaciji odpadkov, pri največjem dovoljenem doziranju odpadkov,

EV - izmerjena vrednost koncentracij na napravi ob uporabi običajnega goriva za energetske uporabe brez sosežiga oziroma brez vnosa odpadkov za toplotno imobilizacijo (ničelno stanje). Ne glede na izmerjene vrednosti iz prejšnjega stavka, EV ne more biti manjša od mejne vrednosti za snovi v odpadnih plinih sežigalnic, določene v 5. členu te uredbe.

Izmerjene vrednosti posameznih snovi za sosežig se preračunajo glede na računsko vsebnost kisika v odpadnih plinih tako, da se sorazmerno upoštevata računsko vsebnost kisika, ki ga naprava dosega ob uporabi običajnega goriva za energetske uporabe ob normalnih obratovalnih razmerah, in računsko vsebnost kisika, na katero bi morali preračunati izmerjene vrednosti, če bi odpadek sežigali v sežigalnici.

Delež odpadnih plinov, ki ga prispeva sosežig odpadka ali zgorevanje organskih snovi pri termični imobilizaciji (V), izračunamo iz sestave odpadka in teoretične porabe zraka za stehiometrijski sežig.

Dejanske emisijske vrednosti (EV) so srednje vrednosti, izmerjene pred začetkom sosežiga oziroma toplotne imobilizacije skladno s predpisi, ki urejajo emisijo snovi v zrak iz kurilnih naprav oziroma iz drugih visokotemperaturnih tehnoloških procesov in urejajo obratovalni monitoring.

Za izpuščene snovi, ki niso neposredno posledica sežiga odpadka ali zgorevanja goriva v tehnološkem procesu, ne veljajo mejne vrednosti, izračunane po enačbi iz drugega odstavka te priloge.

Mejna vrednost, izračunana po enačbi iz drugega odstavka te priloge, tudi ne velja za ogljikov monoksid: - ko so koncentracije ogljikovega monoksida večje od mejnih vrednosti iz 5. člena te uredbe zaradi tehnološkega procesa,

- ko mejne vrednosti emisij za organske spojine (TOC) ter PCDD/F ustrezajo zahtevam iz 5. člena te uredbe.

2608.

Na podlagi prvega odstavka 27. člena zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93) in 26. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o emisiji snovi v zrak iz naprav pri pridobivanju aluminija

1. člen

Ta uredba določa posebne zahteve za naprave pri pridobivanju aluminija v zvezi z emisijo snovi v zrak, in sicer:

- mejne emisijske vrednosti,
- ukrepe v zvezi z zmanjševanjem emisije v zrak.

Za vprašanja o emisiji snovi v zrak iz naprav pri pridobivanju aluminija, ki niso urejena s to uredbo, se uporablja uredba o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaženja (Uradni list RS, št. 73/94).

2. člen

Določbe te uredbe veljajo za naprave pri pridobivanju aluminija, in sicer:

- za elektrolizne peči za pridobivanje aluminija in njim pripadajoče naprave, vključno s čistilnimi napravami za odpadne pline,
- za naprave za izdelavo anod, ki se uporabljajo na elektroliznih pečeh za pridobivanje aluminija, vključno s čistilnimi napravami za odpadne pline (v nadaljevanju: naprave).

3. člen

Naprave in njihovo obratovanje, načrtovanje ter ocenjevanje ukrepov zmanjševanja emisije iz naprav in izbor metod meritev pri pridobivanju aluminija mora ustrezati določilom smernic:

- VDI 2286, Zmanjševanje emisij pri elektrolizni proizvodnji aluminija, 1987,
- VDI 3467, Zmanjševanje emisij pri pripravi ogljikovih surovin in elektrografita za izdelavo anod, 1982.

Smernici iz prejšnjega odstavka sta na vpogled v izvirniku in slovenskem prevodu v službi za dokumentalistiko Ministrstva za okolje in prostor.

4. člen

Mejne koncentracije za vsak definiran izpust naprav iz 1. alineje 2. člena te uredbe so določene v tabeli 1.

Tabela 1

vrsta emisije	emisija iz proizvodne dvorane	emisija iz dimnika čistilne naprave	skupni emisijski faktor
povprečna količina izstopnih plinov na 1t aluminija	1.000.000 m ³	100.000 m ³	
skupni prah: koncentracija prahu emisijijski faktor	2 mg/m ³ 2 kg/t Al	30 mg/m ³ 3 kg/t Al	5 kg/t Al
plinasti fluoridi, izraženi kot F ⁻ : koncentracija fluoridov emisijijski faktor	0,4 mg/m ³ 0,4 kg/t Al	1 mg/m ³ 0,1 kg/t Al	0,5 kg/t Al
žveplov dioksid*: koncentracija SO ₂ emisijijski faktor	0,5 mg/m ³ 0,5 kg/t Al	130 mg/m ³ 13 kg/t Al	13,5 kg/t Al
ogljikov monoksid: koncentracija CO emisijijski faktor	1,5 mg/m ³ 5 kg/t Al	1 mg/m ³ 100 kg/t Al	105 kg/t Al

* Velja za 1 % žvepla v koksu.

5. člen

Mejne koncentracije za vsak definiran izpust naprav iz 2. alineje 2. člena te uredbe so določene v tabeli 2.

Tabela 2

vrsta emisije	emisija iz odvodnika čistilne naprave
povprečna količina plina na 1t anodnih blokov	7500 m ³
skupni prah: koncentracija prahu emisijijski faktor	75 mg/m ³ 0,6 kg/t zelenih* anod
plinasti fluoridi, izraženi kot F ⁻ : koncentracija fluoridov emisijijski faktor	5 mg/m ³ 0,04 kg/t zelenih* anod
skupni organski ogljik (TOC): koncentracija ogljika emisijijski faktor	200 mg/m ³ 1,5 kg/t zelenih* anod
žveplov dioksid	400 mg/m ³

* zelena anoda je oblikovana vhodna surovina

Mejne koncentracije iz tabele 2 veljajo za zaprto krožno komorno peč.

6. člen

Če obstoječe elektrolizne peči za pridobivanje aluminija ne ustrezajo določilom smernice VDI 2286 iz 3. člena te uredbe, se zanje uporabljajo mejne vrednosti iz uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 73/94)

7. člen

Emisijo iz nedefiniranih izpustov posamezne naprave iz 3. in 6. člena te uredbe je treba oceniti in količine izpuščenih snovi prišteti emisiji definiranih izpustov naprav.

8. člen

Za obstoječe elektrolizne peči iz 6. člena te uredbe začnejo mejne vrednosti in drugi pogoji iz 3. in 4. člena te uredbe veljati 1. julija 2004.

9. člen

Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravlja inšpektorat, pristojen za varstvo okolja.

10. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 353-05/94-2/5-8

Ljubljana, dne 17. novembra 1994.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

2609.

Na podlagi prvega odstavka 27. člena zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93) in 26. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93) izdaja Vlada Republike Slovenije

URED BO

o emisiji snovi v zrak iz naprav za proizvodnjo keramike in opečnih izdelkov

1. člen

Ta uredba določa posebne zahteve za naprave za proizvodnjo keramike in opečnih izdelkov na podlagi glin v zvezi z emisijo snovi v zrak, in sicer:

- določitev naprav za proizvodnjo keramike in opečnih izdelkov na podlagi glin,
- mejne vrednosti emisije,
- ukrepe v zvezi z zmanjševanjem emisije v zrak.

Za vprašanja o emisiji snovi v zrak iz naprav za proizvodnjo keramike in opečnih izdelkov na podlagi glin, ki niso urejena s to uredbo, se uporablja uredba o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 73/94).

2. člen

Določbe te uredbe veljajo za naprave v keramični in opečni industriji, ki se uporabljajo za izkop suhe glin, njen prevoz in deponiranje, pripravo homogene mase, oblikovanje in sušenje surovih oblikovancev, glaziranje in žganje ter skladiščenje končnih izdelkov v tehnoloških procesih za proizvodnjo grobe keramike, fine keramike, elektroporcelana, porcelana za uporabo v zobozdravstvu, ognjevzdržne in lončarske bele glin, okrasne keramike in nekaterih vrst poroznih in impregmiranih opek, kjer se uporabljajo razni anorganski in organski dodatki, ter drugih specialnih izdelkov (v nadaljevanju: naprave).

3. člen

Naprave in njihovo obratovanje, načrtovanje in ocenjevanje ukrepov zmanjševanja emisije snovi v zrak ter določanje obsega meritev emisije iz naprav in izbor metod meritev v proizvodnji keramike in opečnih izdelkov mora ustrezati določilom smernice VDI 2585, Proizvodnja keramike, 1993.

Smernica iz prejšnjega odstavka je na vpogled v izvirniku in slovenskem prevodu v službi za dokumentalistiko Ministrstva za okolje in prostor.

4. člen

Če se v opekarskih in keramičnih pečeh tudi sosežigajo odpadki, sežigajo odpadki ali toplotno imobilizirajo odpadki, zanje veljajo predpisi, ki urejajo emisijo snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov.

5. člen

Kadar skupna količina prahu iz vseh izpustov naprave presega 0,5 kg/h, je mejna koncentracija skupnega prahu za posamezen izpust 50 mg/m³. V drugih primerih je mejna koncentracija skupnega prahu 150 mg/m³.

Mejne koncentracije za emisijo snovi za vsak izpust naprave posebej so:

1. Žveplovi dioksidi (izraženi kot SO₂):
 - vsebnost žvepla v surovini pod 0,12 % 500 mg/m³
 - vsebnost žvepla v surovini nad 0,12 % 1500 mg/m³
2. Dušikovi oksidi (izraženi kot NO₂) 500 mg/m³
3. Fluor in njegove hlapne spojine, izražene kot HF 5 mg/m³
4. Klor in hlapni kloridi, izraženi kot HCl 30 mg/m³
5. Organske spojine:
 - benzen 5 mg/m³
 - fenol 20 mg/m³
 - stiren 100 mg/m³
 - metanol 20 mg/m³

Izmerjene koncentracije se preračunajo na 18 % vsebnost kisika v odpadnih plinih.

6. člen

Povzročitelj obremenitve mora pri načrtovanju in obratovanju naprav zagotoviti naslednje ukrepe za zmanjševanje emisij:

- uporabo zaprtega sistema drobljenja in prevoza pri pripravi in homogenizaciji surovine,
- uporabo čistejših surovin in dodajanje snovi, ki tvorijo s fluorida toplotno stabilnejše spojine,
- uvajanje tehnologij hitrega žganja, ki skrajšajo zadrževalni čas vložka v žgalni coni,
- uporabo goriv, ki so dovoljena za uporabo v kurilnih napravah,
- uporabo dozirnih naprav, ki pri solnem glaziranju zmanjšujejo emisijo hlapnih kloridov.

Ce je kljub izvedenim ukrepom iz prejšnjega odstavka emisija snovi v zrak iz naprav pri serijski proizvodnji keramičnih in opečnih izdelkov na podlagi gline čezmerna, mora povzročitelj obremenitve zagotoviti uporabo čistilnih naprav za odpadne pline.

7. člen

Z denarno kaznijo najmanj 200.000 tolarjev se kaznuje za prekršek gospodarska družba ali druga pravna oseba ali posameznik, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti:

- če ne zagotovi ukrepov za zmanjševanje emisije iz 6. člena te uredbe.

Z denarno kaznijo najmanj 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka tudi odgovorna oseba gospodarske družbe ali druge pravne osebe.

8. člen

Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravlja inšpektorat, pristojen za varstvo okolja.

9. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 353-05/94-2/6-8

Ljubljana, dne 17. novembra 1994.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

2610.

Na podlagi prvega odstavka 27. člena zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93) in 26. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o emisiji snovi v zrak iz naprav za pridobivanje cementa

1. člen

Ta uredba določa posebne zahteve za naprave za pridobivanje cementa v zvezi z emisijo snovi v zrak, in sicer:

- določitev naprav za pridobivanje cementa,
- mejne emisijske vrednosti,
- ukrepe v zvezi z zmanjševanjem emisije v zrak.

Za vprašanja o emisiji snovi v zrak iz naprav za pridobivanje cementa, ki niso urejena s to uredbo, se uporablja uredba o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 73/94).

2. člen

Določbe te uredbe veljajo za naprave za pridobivanje cementa, ki se uporabljajo za:

- prevoz in drobljenje surovin,
- proizvodnjo surove moke,
- žganje klinkerja v pečeh,
- predgrevanje, sušenje surovin ter hlajenje, mletje, prevoz in skladiščenje klinkerja,
- skladiščenje, nakladanje in pakiranje cementa (v nadaljevanju: naprave).

3. člen

Naprave ter njihovo obratovanje, načrtovanje in ocenjevanje ukrepov zmanjševanja emisije v zrak iz teh naprav ter določanje obsega meritev emisije iz naprav in izbor metod meritev v cementarnah morajo ustrezati določilom smernice VDI 2094, Cementarne, 1985.

Smernica iz prejšnjega odstavka je na vpogled v izvirniku in slovenskem prevodu v službi za dokumentalistiko Ministrstva za okolje in prostor.

4. člen

Če se v pečeh za žganje klinkerja sosežigajo odpadki ali sežigajo odpadki ali toplotno imobilizirajo odpadki, zanje veljajo predpisi, ki urejajo emisijo snovi v zrak iz naprav za sežiganje odpadkov.

5. člen

Kadar količina skupnega prahu iz vseh izpustov posamezne naprave presega 0,5 kg/h, je mejna koncentracija skupnega prahu 50 mg/m³. V drugih primerih je mejna koncentracija skupnega prahu 150 mg/m³.

Mejna koncentracija žveplovih oksidov (izraženih kot SO₂) je 400 mg/m³.

Mejna koncentracija dušikovih oksidov (preračunana na NO₂) je:

- za cementne peči z rešetkastim predgrevalnikom	1500 mg/m ³
- za jaškaste cementne peči	1300 mg/m ³
- za cementne peči s ciklonskim predgrevalnikom	
in izkoriščanjem toplote odpadnih plinov	1300 mg/m ³
- za cementne peči s ciklonskim predgrevalnikom	
brez izkoriščanja toplote odpadnih plinov	1800 mg/m ³

Koncentracije snovi iz prejšnjih odstavkov se določajo za vsak posamičen izpust naprave.

Emisijo iz nedefiniranih izpustov posamezne naprave je treba oceniti in količine izpuščenih snovi prišteti k izmerjenim emisijam definiranih izpustov naprave.

6. člen

Povzročitelj obremenitve mora v cementarni zagotoviti uporabo ločevalnih naprav za prah (vlakneni filtri, filtri z nasuto plastjo, elektrostatski ločevalniki in aerocikloni).

Povzročitelj obremenitve mora pri načrtovanju in obratovanju naprav zagotoviti naslednje ukrepe:

- za zmanjšanje pršenja pazljivo ravnanje z materiali pri postopkih prevoza surovin in izdelkov, prevoz z majhnim obrobom materiala in izogibanje velikim višinam padanja materiala,

- za zmanjšlagi prvega odstavka 27. člena zakona o varstvu na kurišču in druge ukrepe čiščenja odpadnih plinov, ki ustrezajo stanju tehnike, pri pečeh z napravami za hlajenje klinkerja, sušilnikih, napravah za mletje in prevoz, silosih in prekladalnih napravah njihovo delovanje pri podtlaku ter zajemanje in odpraševanje zraka, ki pri tem nastaja,

- vračanje prahu surovin, prahu surove moke, prahu cementne peči, prahu klinkerja, premogovega prahu in cementnega prahu, ki v različni sestavi in zrnatosti nastaja v posameznih procesih proizvodnje cementa, v celoti v postopek pridobivanja cementa na ustreznih krajih,

- izločanje alkalijskih, žveplovih, klorovih, fluorovih in drugih spojin, ki se pojavljajo v zunanjem krožnem toku snovi, z odpraševalnimi napravami in njihovo ponovno dodajanje zmesi surovin.

7. člen

Z denarno kaznijo najmanj 200.000 tolarjev se kaznuje za prekršek gospodarska družba ali druga pravna oseba ali posameznik, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti:

- če ravna v nasprotju s 6. členom te uredbe.

Z denarno kaznijo najmanj 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka tudi odgovorna oseba gospodarske družbe ali druge pravne osebe.

8. člen

Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravlja inšpektorat, pristojen za varstvo okolja.

9. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 353-05/94-2/7-8

Ljubljana, dne 17. novembra 1994.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

2611.

Na podlagi prvega odstavka 27. člena zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93) in 26. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o emisijah snovi v zrak iz naprav za izdelavo sive litine, ferozlitin in jekla

1. člen

Ta uredba določa posebne zahteve za naprave za pretaljevanje, zadrževanje na temperaturi in litje sive litine, za električne obločne peči za izdelavo ferozlitin ter za naprave za izdelavo jekla v zvezi z emisijo snovi v zrak, in sicer:

- mejne emisijske vrednosti,
- ukrepe v zvezi z zmanjševanjem emisij v zrak.

Za vprašanja o emisiji snovi v zrak iz naprav za izdelavo sive litine, ferozlitin in jekla, ki niso urejena s to uredbo, se uporablja uredba o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 73/94).

2. člen

Določbe te uredbe veljajo za naslednje naprave:

- kupolne peči, električne indukcijske lončene peči in električne indukcijske kanalne peči za taljenje, pretaljevanje, zadrževanje na temperaturi in litje sive litine,

- električne obločne peči za elektrotermično in metalotermično izdelavo ferozlitin,

- električne obločne peči in konvertorje za izdelavo jekla,

- za vse pripadajoče naprave za finalizacijo izdelkov in pripravo surovin (v nadaljevanju: naprave).

3. člen

Naprave in njihovo obratovanje, načrtovanje in ocenjevanje ukrepov zmanjševanja emisije v zrak iz teh naprav ter določanje obsega meritev emisije in izbora metod meritev mora ustrezati določilom smernic:

- VDI 2288, zvezek 1, Omejitve izpustov snovi pri kupolnih pečeh, 1971,

- VDI 2288, zvezek 2, Navodila za meritve izpustov snovi pri kupolnih pečeh, 1971,

- VDI 2576, Zmanjševanje emisije pri elektrotermični in metalotermični proizvodnji ferolegur, 1983,

- VDI 3465, Omejitve izpustov snovi pri električnih obločnih pečeh, 1978.

Smernice iz prejšnjega odstavka so na vpogled v izvirniku in slovenskem prevodu v službi za dokumentalistiko Ministrstva za okolje in prostor.

4. člen

Mejne koncentracije za naprave so določene v tabeli 1.

Tabela 1

vrsta emisije	pojasnilo, posebnost	mejna vrednost
skupni prah:	kupolna peč z odsesovanjem plinov nad zakladalno odprtino	20 mg/m ³
	kupolna peč z odsesovanjem plinov pod zakladalno odprtino	50 mg/m ³
	električna indukcijska peč	20 mg/m ³
	električna obločna peč	20 mg/m ³
	konvertor	50 mg/m ³
	ostale talilne peči	50 mg/m ³
	naprave za finalizacijo izdelkov in pripravo surovin (drobilniki, mlini, sita, transportne naprave): pri količini > 0.5 kg/h pri količini ≤ 0.5 kg/h	50 mg/m ³ 150 mg/m ³

prašnate anorganske snovi:		
I. nevarnostna skupina (npr. kadmij)		0,2 mg/m ³
II. nevarnostna skupina (npr. nikelj)		1 mg/m ³
III. nevarnostna skupina (npr. svinec, krom III)		5 mg/m ³
rakotvorne snovi:		
II. nevarnostna skupina (npr. arzen, nikelj, krom VI)		1 mg/m ³
anorganske spojine v plinastem stanju:		
I. nevarnostna skupina (npr. fluor)		5 mg/m ³
IV. nevarnostna skupina (npr. SO ₂ , NO _x)		500 mg/m ³
ogljivkov monoksidi:	samo za kupolne peči na vroč zrak z rekuperatorjem na lasno kurjenje	1000 mg/m ³

5. člen

Koncentracije se določajo za vsak posamičen definirani izpust naprave.

Emisija iz razpršenih izpustov naprave mora biti ocenjena in količine emitiranih snovi prištete k izmerjeni emisiji definiranih izpustov naprave.

6. člen

Povzročitelj obremenitve mora za odstranjevanje prahu iz odpadnih plinov zagotoviti obratovanje čistilnih naprav, in sicer:

- čistilnih naprav za suho izločanje prahu z večceličnimi sredobežnimi izločevalniki ali z sedimentacijskimi izločevalniki,
- čistilnih naprav za mokro izločanje prahu s filtri trde ali rotirajoče vgradnje, z Venturijevimi pralniki in pralniki nastavka dimnika,
- vrečastih filtrov ali
- elektroodpraševalnih naprav.

7. člen

Z denarno kaznijo najmanj 200.000 tolarjev se kaznuje za prekršek gospodarska družba ali druga pravna oseba ali posameznik, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti:

- če ravna v nasprotju z določbami 6. člena te uredbe.

Z denarno kaznijo najmanj 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka tudi odgovorna oseba gospodarske družbe ali druge pravne osebe.

8. člen

Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravlja inšpektorat, pristojen za varstvo okolja.

9. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 353-05/94-2/8-8

Ljubljana, dne 17. novembra 1994.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

2612.

Na podlagi prvega odstavka 27. člena zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93) in 26. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih motorjev z notranjim izgorevanjem in nepremičnih plinskih turbin

1. člen

Ta uredba določa posebne zahteve za nepremične motorje z notranjim izgorevanjem in za nepremične plinske turbine v zvezi z emisijo snovi v zrak in sicer:

- mejne vrednosti emisije,
- prilagoditev obstoječih motorjev in turbin določbam te uredbe.

Za vprašanja glede emisiji snovi v zrak iz nepremičnih motorjev z notranjim izgorevanjem in iz nepremičnih plinskih turbin, ki niso urejena s to uredbo, se uporablja uredba o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 73/94).

2. člen

Pojmi imajo po tej uredbi naslednji pomen:

1. Motor z notranjim izgorevanjem je nepremična naprava, ki s tem, da izgoreva gorivo v enem ali več valjih z izmenično delujočimi bati, pretvarja toploto v mehansko delo z vrtenjem gredi (v nadaljevanju: motor).

2. Plinska turbina je nepremična naprava, ki izkorišča toploto plinov za opravljanje dela z neposrednim vrtenjem gredi in ima enega ali več vrtečih se kompresorjev, gorilnik za izgorevanje goriva in eno ali več turbin (v nadaljevanju: turbina).

3. člen

Določbe te uredbe veljajo za posamičen motor ali posamično turbino, ki se uporablja pri pridobivanju električne energije ali toplote ali pri opravljanju mehanskega dela.

Določbe te uredbe ne veljajo za motorje, ki uporabljajo kot gorivo deponijski plin, bioplin iz vodočistilnih naprav ali plin iz naprav za pirolitični razkroj odpadkov.

4. člen

Naprave iz prejšnjega člena in njihovo obratovanje, načrtovanje in ocenjevanje ukrepov zmanjševanja emisij snovi v zrak ter določanje obsega meritev emisij in izbor metod meritev morajo ustrezati določilom standardov:

- DIN 4340, Plinske turbine, definicije in pojmi, 1976;
- ISO 2314, Plinske turbine - test sprejemljivosti, 1989.

Standarda iz prejšnjega odstavka sta na vpogled v izvirniku in slovenskem prevodu v službi za dokumentalistiko Ministrstva za okolje in prostor.

5. člen

Mejne koncentracije za motorje so:

Tabela 1	
prah	100 mg/m ³
ogljivkov monoksidi	300 mg/m ³
dušikovi oksidi (NO _x (izraženi kot NO ₂)):	
- štiraktorni motorji	250 mg/m ³
- dvotaktorni motorji	250 mg/m ³
izjeme:	
- uporaba kurilno olje EL:	
toplotna moč motorja > 3 MW	400 mg/m ³
toplotna moč motorja ≤ 3 MW	500 mg/m ³
- naprave v sili	ni omejitev

6. člen

Mejne koncentracije za obstoječe motorje so:

Tabela 2

prah	130 mg/m ³
ogljikov monoksid	650 mg/m ³
dušikovi oksidi (NO _x (izraženi kot NO ₂))	
- štiristaktni motorji	500 mg/m ³
- dvotaktni motorji	800 mg/m ³
Izjeme:	
- uporaba kurilnega olja:	
toplotna moč motorja > 3 MW	2000 mg/m ³
toplotna moč motorja ≤ 3 MW	4000 mg/m ³
- naprave v sili	ni omejitev

7. člen

Mejne koncentracije za turbine so:

Tabela 3

prah:	
- tok odpadnih plinov ≤ 60.000 m ³ /h	dimno število 3
- tok odpadnih plinov > 60.000 m ³ /h	dimno število 2 razen pri zagonu, ko je dimno število 3
ogljikov monoksid	100 mg/m ³
dušikovi oksidi (NO _x (izraženi kot NO ₂))	
zemeljski plin:	
- moč turbine P ≤ 100 MW	200 mg/m ³
- moč turbine P > 100 MW	150 mg/m ³
kurilno olje EL:	
- moč turbine P ≤ 100 MW	150 mg/m ³
- moč turbine P > 100 MW	100 mg/m ³

8. člen

Mejne koncentracije za obstoječe turbine so:

Tabela 4

prah:	
- tok odpadnih plinov ≤ 60.000 m ³ /h	dimno število 4
- tok odpadnih plinov > 60.000 m ³ /h	dimno število 2 razen pri zagonu, ko je dimno število 3
ogljikov monoksid	100 mg/m ³
dušikovi oksidi (NO _x (izraženi kot NO ₂))	
- tok odpadnih plinov ≤ 60.000 m ³ /h	300 mg/m ³
- tok odpadnih plinov > 60.000 m ³ /h	350 mg/m ³

9. člen

Izmerjene vrednosti emisij iz 5. in 6. člena te uredbe se preračunajo na 5 volumenskih % vsebnosti kisika v odpadnih plinih, izmerjene vrednosti emisij iz 7. in 8. člena te uredbe pa se preračunajo na 15 volumenskih % vsebnosti kisika v odpadnih plinih.

10. člen

Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravlja inšpektorat, pristojen za varstvo okolja.

11. člen

Za obstoječe motorje in turbine začnejo mejne koncentracije iz 5. in 7. člena te uredbe veljati 1. julija 2002.

12. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 353-05/94-2/9-8

Ljubljana, dne 17. novembra 1994.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

2613.

Na podlagi prvega odstavka 27. člena zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93) in 26. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o emisiji snovi v zrak iz naprav za vroče pocinkanje

1. člen

Ta uredba določa posebne zahteve za naprave za vroče pocinkanje v zvezi z emisijo snovi v zrak, in sicer:

- mejne emisijske vrednosti,
- ukrepe v zvezi z zmanjševanjem emisije v zrak,

Za vprašanja o emisiji snovi v zrak iz naprav za vroče pocinkanje, ki niso urejena s to uredbo, se uporablja uredba o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 73/94).

2. člen

Določbe te uredbe veljajo za naprave za vroče pocinkanje, ki zajema predobdelavo površin izdelkov oziroma obdelavo izdelkov s talili pri zaščiti trakov, pločevine, cevi, žice, jeklenih ograj, jeklenih konstrukcij ali drugih železnih in jeklenih izdelkov pred korozijo.

Naprave iz prejšnjega odstavka so:

- razmastilne kopeli,
- kopeli za luženje,
- kopeli za pocinkanje,

in naprave za neprekinjeno pocinkanje trakov in žic, in naprave za pocinkanje cevi (v nadaljevanju: naprave).

3. člen

Naprave in njihovo obratovanje, načrtovanje in ocenjevanje ukrepov zmanjševanja emisije snovi v zrak ter določanje obsega meritev emisije in izbor metod meritev morajo ustrezati določilom smernice VDI 2579, Zmanjševanje emisije iz naprav za vroče pocinkanje, 1988.

Smernica iz prejšnjega odstavka je na vpogled v izvirniku in v slovenskem prevodu v službi za dokumentalistiko Ministrstva za okolje in prostor.

4. člen

Mejne koncentracije za vsak izpust naprave so določene v tabeli 1.

Tabela 1

naprava	vrsta emisije	mejna koncentracija
kopel za luženje (HCl)	HCl ¹	20 mg/m ³
kopel za luženje (zmesna kislina HCl - HF - H ₂ O)	HCl HF	20 mg/m ³ 5 mg/m ³
kopel za pocinkanje	prah HCl ¹	10 mg/m ³ 20 mg/m ³
prepihovanje cevi	Zn prah	10 mg/m ³

¹ plinaste anorganske klorove spojine, izražene kot HCl.

5. člen

Pri pocinkanju cevi, trakov in žice se emisija meri pri največji obremenitvi naprave v obratovalnih razmerah, ko se lahko pričakuje največji izpust snovi v zrak.

Pri pocinkanju kosovnih izdelkov se emisija meri med predobdelavo površin in potapljanjem izdelkov v kopeli za luženje in pocinkanje. Merilni čas pri potapljanju izdelkov ne sme biti krajši od 30 minut. Koncentracije prahu in snovi v plinastem stanju se izračunajo po enačbi:

$$c = \frac{m}{V} \cdot \frac{t_0}{\sum \Delta t_i}$$

kjer je:

- c – koncentracija v mg/m^3 ,
- n – število potapljanj v merilnem času t_0
- m – zajeta masa izpuščene snovi v mg,
- V – prostornina odsesanega plina pri normnih razmerah v m^3 ,
- t_0 – merilni čas,
- Dt_i – trajanje enkratnega potapljanja.

6. člen

Povzročitelj onesnaževanja mora za zmanjševanje emisije iz naprav za vroče pocinkanje zagotoviti naslednje ukrepe:

- dodajanje aditivov v pokritih kopelih za luženje za zmanjšanje nastajanje vodika in s tem za zmanjšanje emisije kapljic kislin;
- obratovanje kopeli s klorovodikovo kislino pri takih temperaturah in koncentracijah HCl, da vsebnost HCl v plinski fazi nad kopeljo ne presega mejne koncentracije 10 mg/m^3 ;
- zmanjševanje emisije prahu s čiščenjem odpadnih plinov z različnimi ločevalnimi napravami;
- zmanjševanje emisije snovi v plinastem stanju z mokrim absorpcijskim postopkom in suhim postopkom, pri katerem se plinaste sestavine kemično vežejo na trdno površino.

Za pridobivanje toplotne energije se v napravah za predobdelavo in v kopelih za pocinkanje lahko uporabljajo goriva, dovoljena za uporabo v kurilnih napravah.

7. člen

Z denarno kaznijo najmanj 200.000 se kaznuje za prekršek gospodarska družba ali druga pravna oseba ali posameznik, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti:

- če ravna v nasprotju s 6. členom te uredbe.

Z denarno kaznijo najmanj 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka tudi odgovorna oseba gospodarske družbe ali druge pravne osebe.

8. člen

Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravlja inšpektorat, pristojen za varstvo okolja.

9. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 353-05/94-2/10-8

Ljubljana, dne 17. novembra 1994.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

2614.

Na podlagi prvega odstavka 27. člena zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93) in 26. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO **o emisiji snovi v zrak iz lakirnic**

1. člen

Ta uredba določa posebne zahteve za lakirnice v zvezi z emisijo snovi v zrak, in sicer:

- določitev malih, srednjih in velikih lakirnic,
- mejne emisijske vrednosti,
- ukrepe v zvezi z zmanjševanjem emisije v zrak.

Za vprašanja o emisiji snovi v zrak iz lakirnic, ki niso urejena s to uredbo, se uporablja uredba o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 73/94).

2. člen

Določbe te uredbe veljajo za male, srednje in velike lakirnice, kjer potekajo posamično ali skupaj postopki:

- mehanska in kemična predobdelava ali predobdelava materiala z organskimi topili,
- nanašanje posameznega lakirnega sredstva z brizganjem, potapljanjem, polivanjem ali valjčnim nanašanjem ali elektroforeznim lakiranjem,
- utrjevanje oziroma sušenje obdelane površine materiala.

Lakirnica se določi kot mala, srednja ali velika na podlagi urnega povprečja porabe premaznih sredstev pri nazivni (največji) zmogljivosti njenih lakirnih naprav, kot je določeno v tabeli 1.

Tabela 1

lakirnica	male	srednje	velike
poraba premaznih sredstev pri nazivni zmogljivosti lakirnih naprav	$\leq 25 \text{ kg/h}$	$> 25 \text{ kg/h}$ in $\leq 250 \text{ kg/h}$	$> 250 \text{ kg/h}$

3. člen

Vplivno področje lakirnice je področje, v katerem je koncentracija tistih snovi v zraku (emisija), ki jih izpušča lakirnica, večja od 1 % povprečne koncentracije snovi v odpadnih plinih lakirnice (emisija).

Radij vplivnega področja lakirnice se izračuna na podlagi podatkov iz prejšnjega odstavka in porabe premaznih sredstev pri nazivni zmogljivosti lakirnice po enačbi:

$$r(m) = 5 \left(\frac{m \cdot h}{kg} \right) \times m_h \left(\frac{kg}{h} \right)$$

kjer je:

m_h – povprečna poraba premaznih sredstev v kg/h pri nazivni zmogljivosti,

r – premer vplivnega področja v metrih (m),

5 – konstanta, izračunana na podlagi stokratnega razredčenja koncentracije snovi v odpadnih plinih v stabilnem ozračju, v katerem je hitrost gibanja zraka pod 0.5 m/s .

4. člen

Več lakirnic skupaj je po tej uredbi en vir onesnaževanja, ki ima nazivno zmogljivost lakirnih naprav enako vsoti nazivnih zmogljivosti vseh lakirnic, če so le-te znotraj vplivnega področja iz prejšnjega člena.

5. člen

Lakirnice in njihovo obratovanje, načrtovanje in ocenjevanje ukrepov zmanjševanja emisije snovi v zrak ter določanje obsega meritev emisije in izbor metod meritev v lakirnicah morajo ustrezati določilom smernic:

- VDI 2588, Zmanjševanje emisije pri premazovanju kovinskih površin z organskimi snovmi, 1984,
- VDI 2589, Zmanjševanje emisije pri industrijski obdelavi kovinskih in nekovinskih izdelkov s kloriranimi ogljikovodiki, 1981,
- VDI 3458, Zmanjševanje emisije pri lakiranju žic, 1981.

Smernice iz prejšnjega odstavka so na vpogled v izvirniku in slovenskem prevodu v službi za dokumentalistiko Ministrstva za okolje in prostor.

6. člen

Mejne koncentracije za vsak definiran izpust malih lakirnic so določene v tabeli 2.

Tabela 2

vista snovi	mejna koncentracija
skupni prah	3 mg/m ³
I. nevarnostna skupina organskih spojin	velja predpis iz 1. člena uredbe
rakotvorne snovi	velja predpis iz 1. člena uredbe
klorirani ogljikovodiki (pri predobdelavi površin)	1g/m ² obdelane površine
II. in III. nevarnostna skupina organskih spojin	ni omejitev

7. člen

Mejne koncentracije za vsak definiran izpust srednjih lakirnic so določene v tabeli 3.

Tabela 3

vista snovi	mejna koncentracija
skupni prah	3 mg/m ³
I. nevarnostna skupina organskih spojin	velja predpis iz 1. člena uredbe
rakotvorne snovi	velja predpis iz 1. člena uredbe
klorirani ogljikovodiki (pri predobdelavi površin)	1g/m ² obdelane površine
II. in III. nevarnostna skupina organskih spojin	ni omejitev, če ni presežena petkratna mejna vrednost količine za posamezno organsko spojino

8. člen

Če je pri srednji lakirnici presežena petkratna mejna količina organskih spojin iz II. in III. nevarnostne skupine, mora povzročitelj onesnaževanja zagotoviti naslednje ukrepe zmanjševanja emisij:

- uporabo premaznih sredstev z manjšim deležem hlapnih sestavin,
- varčnejše postopke nanašanja,
- čistilne naprave za odpadne pline.

9. člen

Za organske spojine I. nevarnostne skupine in rakotvorne snovi za vsak definiran izpust velikih lakirnic veljajo mejne koncentracije, določene s predpisom iz drugega odstavka 1. člena te uredbe.

Mejne koncentracije prahu in organskih spojin II. in III. nevarnostne skupine za vsak definiran izpust velikih lakirnic in obvezni ukrepi zmanjševanja emisije so določeni v tabeli 4.

Tabela 4

postopek lakiranja	obvezno zmanjševanje emisije	mejne emisijske vrednosti
lakiranje z briganjem, valjenjem, nanašanje in tiskanje, potapljanje, obilvanje ali polnjenje:		
predobdelava površin s kloriranimi ogljikovodiki		1 g/m ² kloriranih ogljikovodikov na obdelano površino
nanašanje	za topila ni obveznih ukrepov zmanjševanja emisij; za prah je obvezna suha ali mokra filtracija;	ni omejitev za topila 3 mg/m ³ za skupni prah
odparevanje, predsušenje	če je tehnološko izvedljivo, naj se odpadni plini čistijo povezano s čistilno napravo sušilnika	
utirjevanje, sušenje	obvezno čiščenje odpadnih plinov: adsorpcija, katalitski toplotni sežig, toplotni sežig	50 mg/m ³ za skupni organski ogljik (TOC)
trilak potapljanje: nanašanje odparevanje, predsušenje utirjevanje, sušenje	kondenzacija in adsorpcija kondenzacija in adsorpcija	150 mg/m ³ tridorežena 150 mg/m ³ tridorežena 150 mg/m ³ tridorežena

elektroforezno lakiranje:

nanašanje

spiranje

sušenje

obvezno čiščenje odpadnih

plinov:

adsorpcija,

katalitski toplotni sežig,

toplotni sežig

emisija je neznatna

emisija je neznatna

50 mg/m³ za skupni

organski ogljik (TOC)

prašno lakiranje - plastifikacija:

nanašanje

sušenje

rekuperacija praška

15 mg/m³ za skupni prah

emisija je neznatna

10. člen

Pri lakiranju v avtomobilski industriji je mejna koncentracija skupnega prahu 3 mg/m³.

Pri postopku iz prejšnjega odstavka je mejna koncentracija organskih spojin II. in III. nevarnostne skupine izražena kot emisijski faktor, določen z emisijo organskih topil na enoto obdelane površine, merjeno v odvodniku odpadnih plinov:

- 60 g/m² lakirane površine pri običajnem lakiranju,
- 120 g/m² lakirane površine za lakiranje z dvoslojnimi laki.

Izpolnjevanje zahtev iz prejšnjega odstavka se ugotavlja z izračunom bilance premaznih sredstev, topil in prelakiranih vozil vsako trimesečje v koledarskem letu.

11. člen

Z denarno kaznijo najmanj 200.000 tolarjev se kaznuje za prekršek gospodarska družba ali druga pravna oseba ali posameznik, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti:

- če ne izvede ukrepov za zmanjševanje emisije za srednje lakirnice iz 8. člena te uredbe,
- če ne izvede ukrepov za zmanjševanje emisije iz velike lakirnice iz 9. člena te uredbe,
- če ne izpolnjuje zahtev iz 10. člena te uredbe.

Z denarno kaznijo najmanj 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka tudi odgovorna oseba gospodarske družbe ali druge pravne osebe.

12. člen

Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravlja inšpektorat, pristojen za varstvo okolja.

13. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 353/05/94-2/11-8

Ljubljana, dne 17. novembra 1994.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

2615.

Na podlagi prvega odstavka 27. člena zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93) in 26. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o emisiji snovi v zrak iz naprav za proizvodnjo in predelavo lesnih tvoriv

1. člen

Ta uredba določa posebne zahteve za naprave za proizvodnjo in naprave za predelavo lesnih tvoriv v zvezi z emisijo snovi v zrak.

Za vprašanja o emisiji snovi v zrak iz naprav iz prejšnjega odstavka, ki niso urejena s to uredbo, se uporablja uredba o emisiji snovi iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 73/94).

2. člen

Določbe te uredbe veljajo za naprave za proizvodnjo in naprave za predelavo naslednjih lesnih tvoriv:

- vezani les: furnirne plošče, mizarske plošče, vezane plošče iz različnih lesnih tvoriv, oblikovani deli iz furnirja;
- iverne plošče: gradbene in pohištvene iverne plošče, iverne plošče iz dolgih orientiranih iveri, iverne plošče iz velikih iveri, vlaknene in iverne mavčne plošče, oblikovani deli iz lesnih iveri;
- vlaknene plošče: izolacijske vlaknene plošče, vlaknene plošče visoke gostote, vlaknene plošče srednje gostote, oblikovani deli iz lesnih vlaken (v nadaljevanju: naprave za proizvodnjo lesnih tvoriv in naprave za predelavo lesnih tvoriv).

3. člen

Naprave za proizvodnjo lesnih tvoriv in naprave za predelavo lesnih tvoriv ter njihovo obratovanje, načrtovanje in ocenjevanje ukrepov za zmanjševanje emisije v zrak in določanje obsega meritev emisije in izbor metod meritev v teh napravah mora ustrezati določilom smernice VDI 3462, Nadzor emisije pri proizvodnji lesnih tvoriv in obdelavi lesa; 1993, 2. zvezek.

Smernica iz prejšnjega odstavka je na vpogled v izvirniku in slovenskem prevodu v službi za dokumentalistiko Ministrstva za okolje in prostor.

4. člen

Mejne koncentracije lesnega prahu v odpadnih plinih za vse naprave za proizvodnjo ali predelavo lesnih tvoriv, razen za sušilnike iverja in lesnih vlaken, so določene v tabeli 1. Pri vrednotenju emisije naprav iz tabele 1 se izmerjene vrednosti ne preračunajo glede na vsebnost kisika v odpadnih plinih.

Tabela 1

emisija lesnega prahu	mejna koncentracija
lesni prah pri obdelavi bukovine in hrastovine	5 mg/m ³
lesni prah iz brusilnikov	10 mg/m ³
lesni prah iz vseh drugih naprav	20 mg/m ³

Mejne koncentracije za sušilnike iverja in lesnih vlaken so določene v tabeli 2. Pri vrednotenju emisije naprav iz prejšnjega odstavka, označenih v tabeli 2 z (*), se izmerjene vrednosti ne preračunajo glede na vsebnost kisika v odpadnih plinih.

Tabela 2

emisije snovi	mejna koncentracija
skupni prah (lesni prah vključno z mineralnim prahom in pepelom pri neposrednem ogrevanju sušilnika)	50 mg/m ³ *
lesni prah za naprave s posrednim ogrevanjem	20 mg/m ³ *
lesni prah pri sušenju bukovine in hrastovine	5 mg/m ³ *
plinaste organske spojine	ni omejitev

plinaste anorganske klorovodikove spojine, izražene kot HCl pri količini nad 3 kg/h (računska vsebnost kisika je 17 vol. %)	30 mg/m ³
dušikovi oksidi (NOx), izražen kot NO2 pri količini nad 5 kg/h (računska vsebnost kisika je 17 vol. %)	0.50 g/m ³
ogljikov monoksid (samo za trdna goriva, računska vsebnost kisika je 11 vol. %)	0.25 g/m ³
organske spojine, izražene kot skupni organski ogljik pri sušilnikih z neposrednim ogrevanjem (TOC, računska vsebnost kisika je 11 vol. %)	50 mg/m ³
benzol (računska vsebnost kisika je 17 vol. %)	5 mg/m ³

Mejne koncentracije za stiskalnice pri proizvodnji plošč iz lesnih tvoriv so določene v tabeli 3. Pri vrednotenju emisije naprav iz tabele 3 se izmerjene vrednosti ne preračunajo glede na vsebnost kisika v odpadnih plinih.

Tabela 3

emisije organskih spojin	mejna koncentracija
organske spojine I. nevarnostne skupine	0.12 kg/m ³ proizvedenih plošč
organske spojine II. nevarnostne skupine	0.10 g/m ³
organske spojine III. nevarnostne skupine	0.15 g/m ³

5. člen

Za pridobivanje toplotne energije v napravah za proizvodnjo lesnih tvoriv je prepovedano uporabljati druga goriva, kot so dovoljena za uporabo v kurilnih napravah v skladu z uredbo o emisiji snovi v zrak iz kurilnih naprav (Uradni list RS, št. 73/94).

6. člen

Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravlja inšpektorat, pristojen za varstvo okolja.

7. člen

Z denarno kaznijo najmanj 200.000 tolarjev se kaznuje za prekršek gospodarska družba ali druga pravna oseba ali posameznik, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti:

- če ravna v nasprotju s 5. členom te uredbe.

Z denarno kaznijo najmanj 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka tudi odgovorna oseba gospodarske družbe ali druge pravne osebe.

8. člen

Za obstoječe naprave za proizvodnjo in naprave za predelavo lesnih tvoriv iz prvega in drugega odstavka 4. člena te uredbe začeta mejna koncentracija za lesni prah pri obdelavi bukovine in hrastovine iz tabele 1 in mejna koncentracija za lesni prah pri sušenju bukovine in hrastovine iz tabele 2 te uredbe veljati 1. julija 2000.

9. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 353-05/94-2/12-8

Ljubljana, dne 17. novembra 1994.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

2616.

Na podlagi prvega odstavka 27. člena zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93) in 26. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O**o emisiji snovi v zrak iz naprav za pridobivanje svinca in njegovih zlitin iz sekundarnih surovin**

1. člen

Ta uredba določa posebne zahteve za naprave za pridobivanje svinca in njegovih zlitin iz sekundarnih surovin po pirometalurškem postopku v zvezi z emisijo snovi v zrak in sicer:

- mejne emisijske vrednosti,
- ukrepe v zvezi z zmanjševanjem emisij v zrak.

Za vprašanja o emisiji snovi v zrak iz naprav za pridobivanje svinca in njegovih zlitin iz sekundarnih surovin, ki niso urejena s to uredbo, se uporablja uredba o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 73/94).

2. člen

Naprave za pridobivanje svinca in njegovih zlitin iz sekundarnih surovin po tej uredbi so:

- skladišče sekundarnih svinčevih surovin, vključno s stroji za prevoz,
- drobilniki odpadnih svinčevih kislinskih baterij,
- separatorji sekundarnih surovin,
- peči za taljenje svinčenih kovinskih ostankov ali redukcijo svinčevih spojin,
- peči za rafinacijo surovega svinca ali izdelavo rafiniranega svinca in svinčevih spojin,
- plavži za neposredno predelavo sekundarnih svinčevih surovin,
- kotli za rafinacijo surovega svinca ter izdelavo svinčevih zlitin (v nadaljevanju: naprave).

3. člen

Naprave in njihovo obratovanje, načrtovanje in ocenjevanje ukrepov za zmanjševanje emisije v zrak iz teh naprav ter določanje obsega meritev emisije ter izbora metod meritev mora ustrezati določilom smernice VDI 2285, Zmanjševanje emisije pri taljenju svinca, 1975.

Smernica iz prejšnjega odstavka je na vpogled v izvirniku in slovenskem prevodu v službi za dokumentalistiko Ministrstva za okolje in prostor.

4. člen

Mejne koncentracije emisije iz naprav so določene v tabeli 1.

Tabela 1

vrsta emisije	mejna koncentracija
skupni prah	10 mg/m ³
svinec in njegove spojine, izražene kot Pb	5 mg/m ³
žveplovi oksidi, izraženi kot SO ₂	800 mg/m ³
kadmij, arzen, selen, telur, antimon, baker, kositer in njihove spojine	velja predpis iz drugega odstavka 1. člena uredbe
anorganske spojine klora, izražene kot HCl	velja predpis iz drugega odstavka 1. člena uredbe

5. člen

Pri načrtovanju in obratovanju naprav mora povzročitelj obremenitve zagotoviti naslednje ukrepe zmanjševanja emisij:

- skladiščenje surovin in medproduktov pridobivanja svinca v zaprtih prostorih,
- priključitev naprav separacije za pripravo sekundarnih surovin na ustrezno čistilno napravo za čiščenje odpadnih plinov,
- čiščenje odpadnih plinov peči oziroma plavžev v suhih odpraševalnih napravah (vrečni filtri),
- zajemanje odpadnih plinov, kjer se naprave polnijo z vložkom in odlivata svinec ali žlindra z napami, in čiščenje teh plinov v suhih odpraševalnih napravah,
- zmanjševanje emisije žveplovega dioksida, ki nastaja kot produkt zgorevanja fosilnih goriv in reducentov (koks, antracit) ter reakcij žvepla ali žveplovih spojin vložka, z uporabo goriva z majhno vsebnostjo žvepla, z razžveplanjem paste svinčevih spojin, z razžveplanjem odpadnih plinov ali z dodajanjem snovi, ki vežejo žveplo,
- priključitev pokritih rafinacijskih kotlov na suhe odpraševalne naprave za čiščenje odpadnih plinov.

6. člen

Z denarno kaznijo najmanj 200.000 tolarjev se kaznuje za prekršek gospodarska družba ali druga pravna oseba ali posameznik, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti:

- če ne zagotovi ukrepov za zmanjševanje emisije iz 5. člena te uredbe.

Z denarno kaznijo najmanj 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka tudi odgovorna oseba gospodarske družbe ali druge pravne osebe.

7. člen

Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravlja inšpektorat, pristojen za varstvo okolja.

8. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 353-05/94-2/13-8

Ljubljana, dne 17. novembra 1994.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

2617.

Na podlagi četrtega odstavka 16. člena zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list RS, št. 18/93 in 47/93) in v zvezi s prvim odstavkom 6. člena uredbe o postopku priprave in sprejemanju prostorskih ureditvenih pogojev za sanacijo degradiranega prostora (Uradni list RS, št. 56/93 in 47/94) ter na podlagi prvega odstavka 26. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o prostorskih ureditvenih pogojih za sanacijo degradiranega prostora občine Radovljica (območje izven TNP)

1. člen

S to uredbo se sprejmejo prostorski ureditveni pogoji za sanacijo degradiranega prostora občine Radovljica, območje izven Triglavskega Narodnega Parka (v nadaljevanju: akt legalizacije), ki jih je izdelala AREA d.o.o., Cerknica, pod št. projekta 94/VII-232.

2. člen

Splošni podatki o aktu legalizacije, vsebinsko kazalo o vseh sestavinah akta legalizacije, skupna obrazložitev oziroma utemeljitev akta legalizacije, pregledna karta občine z označeno razvrstitvijo posegov, evidentiranih po 11. členu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor, vsa potrebna soglasja organov in organizacij, ki so dali pogoje k tem posegom, projektne rešitve sanacij ter ocene prispevkov vsakega posega k stroškom za pripravo in opremljanje stavbnih zemljišč, so sestavni del te uredbe in so na vpogled pri upravnem organu občine Radovljica, pristojnem za urejanje prostora.

3. člen

Meja območja, ki ga obravnava akt legalizacije, se določi po naslednjih parcelah in sicer:

k.o. Rečica	463/168, 243/3, 65/1;
k.o. Lancovo	246/143, 293/2, 1511/4, 959, 960/15, 1537/2, 1508/9, 1554/11, 200/9, 1513/3, 1508/6;
k.o. Založe	77/1, 78;
k.o. Ljubno	292/2, 60;
k.o. Kropa	534, 380/6;
k.o. Radovljica	291/1, 624/7;
k.o. Želeče	930/7, 940/3, 929;
k.o. Bléd	522/3, 522/2;
k.o. Nomenj	409/1, 409/2, 410;
k.o. Srednja vas	386/6, 512/2, 224, 225/1, 225/2, 394, 428, 429, 465/2, 389/3, 79/9, 389/5, 386/2;
k.o. Begunje	192;
k.o. Otok	106/4;
k.o. Bohinjska Bistrica	819/3, 823;
k.o. Selo	955/1, 696, 478/4, 237/2, 696, 571/6, 722, 1179/1;
k.o. Češnjica/Kropi	1117/2;
k.o. Ribno	207/36, 935;
k.o. Boh. Češnjica	4/2;
k.o. Savica	2, 62/20;
k.o. Bohinjska Bela	837/2, 654, 822/2, 799/2;
k.o. Spodnje Gorje	414, 419, 379/1, 380/1;
k.o. Predtrg	49/2, 49/3, 598;
k.o. Hraše	720/2, 277/4, 276/3, 79/1, 80/5, 80/6, 83/3, 289/3, 289/6, 478/2;
k.o. Mošnje	208/1, 208/2, 206/1;

4. člen

Funkcija območja s pogoji za izrabo in kvaliteto graditve ali drugega posega v prostor, pogoji za urbanistično, arhitektonsko in krajinsko oblikovanje ter drugi pogoji pomembni za izvedbo akta legalizacije, so sestavni del te uredbe in so razvidni za vsak poseg ali skupine posegov posebej iz projektne rešitve sanacije kot sestavni del akta legalizacije, ki je na vpogled pri upravnem organu občine Radovljica, pristojnem za urejanje prostora.

5. člen

Posegi v prostor, ki jih ni možno legalizirati, so:

št. posega	parc. št.	k.o.	poseg
119	465/3	Srednja vas	podrta baraka.

6. člen

Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravlja organ urbanistične inšpekcije.

7. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 350-01/94-5/6-8

Ljubljana, dne 17. novembra 1994.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

2618.

Na podlagi tretjega odstavka 41. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86 in Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93 in 71/93) in prvega odstavka 26. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o spremembah in dopolnitvah odloka o lokacijskem načrtu za avtocesto Razdrto-Fernetiči (Uradni list SRS, št. 23/89), na odseku Dane-Fernetiči od km 18,250 do km 23,060

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S to uredbo se ob upoštevanju usmeritev dolgoročnega plana SR Slovenije za obdobje od leta 1986 do leta 2000 in v skladu z družbenim planom SR Slovenije za obdobje 1986 do 1990 sprejmejo spremembe in dopolnitve lokacijskega načrta za avtocesto Razdrto-Fernetiči (Uradni list SRS, št. 23/89; v nadaljevanju: odlok o lokacijskem načrtu), ki se nanašajo na odsek Dane-Fernetiči od km 18,250 do km 23,060, (v nadaljevanju: območje sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta). Spremembe in dopolnitve lokacijskega načrta je izdelal KARS Projektiranje inženiring, p.o. Sežana, v oktobru 1994, pod številko projekta 21-381-93.

2. člen

Spremembe in dopolnitve lokacijskega načrta iz 1. člena vsebujejo tekstualne opise in grafične prikaze, ki se nanašajo na mejo območja ter na lego, potek, zmogljivost, velikost in oblikovanje objektov, naprav in ureditev.

Tekstualni opisi obsegajo:

- glavne značilnosti poteka trase, opis in utemeljitev prostorskih pogojev;
- katastrski elaborat;
- tehnične elemente za zakoličbo trase;
- etapnost izvajanja lokacijskega načrta;
- oceno stroškov za izvedbo lokacijskega načrta;
- soglasja in mnenja pristojnih organov in organizacij.

Grafični prikazi obsegajo:

- izsek iz sprememb in dopolnitev dolgoročnega in srednjeročnega družbenega plana občine Sežana
- pregledno prometno situacijo M 1:5000
- katastrske situacije M 1:2880
- prikaze prostorskih pogojev in ureditev po posameznih področjih M 1:1000

- zbirne prikaze komunalnih vodov M 1:5000
- vodnogospodarske ureditve M 1:5000/1000
- pregledne vzdolžne profile in normalne prečne profile M 1:5000/50

II. OBSEG UREDITVENEGA OBMOČJA

3. člen

3. člen odloka o lokacijskem načrtu se spremeni tako, da se v trinajstem odstavku za številko "555" pika nadomesti z vejico in dodajo naslednje parcele ali deli parcel: "...344, 343/1, 4127/1, 6085/4, 4727/2, 4735/2, 4748, 4755/1, 4766/2, 527, 3887/3, 4611, 4610, 4212/10, 4212/129, 4212/120, 4212/119, 4212/115, 4212/113, 4410, 4411, 4212/106, 4405, 7054, 3745/91, 3887/6, 3887/7, 3887/2, 3887/4, 6393, 6387, 382/1, 3914/7, 3194/4, 4334/1, 4325/1, 6088/4, 878,879, 880, 1978, 1980, 4403, 4404, 4388, 4360/1, 4360/3."

4. člen

Za 3. členom odloka o lokacijskem načrtu se dodajo novi 3.a, 3.b in 3.c členi, ki se glasijo:

"3.a člen

Iz 3. člena odloka o lokacijskem načrtu se izvzamejo naslednje parcele v k.o. Sežana: 1744, 1965/2, 1956, 1910, 1958, 1956/1, 1726, 1959/2, 1957, 1884/1, 1882, 1884/2, 1921, 1886, 1887, 1890, 1911/1, 1911/2, 1913, 1914, 1915, 1896, 1897, 1898, 1730, 1731/1, 1731/2, 1965/1, 1966/2, 1921, 1990/4, 1990/5, 1993, 1908, 1995, 1997, 1998/1, 1998/4, 2000, 2001, 2006/1, 2006/2, 2006/3, 2007, 2009, 2012, 89, 9/1, 7, 34/1, 34/2, 4736/3, 8, 888/1, 1935/2, 1974, 106/2, 212/1, 212/2, 4736/2, 4644/113, 4644/114, 4212/137, 4350, 4212/128, 2003, 4338, 4340/2, 4644/15, 4212/135, 4212/136, 4340/1, 2002, 4402, 4406, 4370/1,

ali deli naslednjih parcel v k.o. Sežana: 1817, 1976/1, 1873, 1871, 1877, 1869, 1949, 1960, 1874, 1819, 1813, 1826, 1876, 1860, 1818, 1953, 1954, 1864, 1861, 1827, 1870, 1872, 1959/1, 1753/1, 1935/1, 1931, 1881, 1919, 1863, 229, 233, 1962, 1966/1, 96, 209, 1936, 1937, 1938, 1939, 255, 1940, 1943, 1922, 1926, 1924, 106/1, 1456, 148, 150/1, 325/1, 325/2, 325/3, 326, 4644/7, 4326, 256, 92, 4929, 271, 257, 4933/2, 4212/138, 4736/1, 4642/1, 4642, 4640/1, 4938, 4975, 157, 4212/2, 1977/2, 150/2, 157, 278, 224, 327, 4759, 4763, 4769, 128/2, 208, 215, 219, 228/1, 4587/147, 262/1, 328, 4212/126, 336, 4765/2, 4644/14, 4644/13, 4644/12, 4644/11, 4644/10, 4644/9, 4644/8, 4212/102, 4932, 337, 4212/125, 4356/1, 32, 4336, 4212/101, 270, 4933/1, 261, 4767, 4212/131, 4399.

3.b člen

Zaradi prestavitve električnih vodov v območju sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta so prizadete naslednje parcele v k.o. Sežana:

1882, 1900/1, 1900/5, 1983, 129, 89, 88, 87, 86, 6088/1, 278, 276, 275/1, 275/2.

3.c člen

Zaradi začasne prestavitve dela železniške proge Sežana-Nova Gorica in izgradnje deviacije lokalne ceste Sežana-Vrhovlje, v območju sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta, so prizadete naslednje parcele ali deli parcel v k.o. Sežana:

302, 4726/2, 289, 290, 291/1, 309/1, 309/2, 309/3, 310/1, 315, 314, 319/1, 319/2, 4819/1, 4820/3, 4786, 4785, 4756, 4736, 4727/2, 6085/4, 4127/1, 6119, 4755."

III. FUNKCIJE OBMOČJA S POGOJI ZA IZRABO OBMOČJA IN ZA OBLIKOVANJE POSEGOV V PROSTOR

5. člen

4. člen odloka o lokacijskem načrtu se spremeni tako, da se tretji in četrti odstavek črtata in nadomestita z naslednjim besedilom:

"Za območje sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta je treba upoštevati naslednje pogoje:

– Območje lokacijskega načrta od izvennivojskega priključka "Sežana" do mejnega prehoda delno vključuje še območje Suhozemnega terminala Sežana-izvennivojski dostop do carinske baze.

– Dostop do carinske baze iz smeri Slovenije oziroma izvennivojskega priključka "Sežana" je predviden preko izvennivojskega priključka za carinsko bazo.

– V širšem območju mejnega prehoda Fernetiči, severno in južno od avtoceste, sta predvidena še platoja za servisno-turistično in trgovsko-gostinsko dejavnost.

– Plato na severni strani vsebuje naslednji program:

– motel s 120 ležišči s pripadajočim programom, K+P+2, kota pritličja 352,0; max. površine 3675 m²;

– restavracija z 200 sedeži znotraj in 150 zunaj, informacijski center, banka, trgovine, K+P, kota pritličja 352,35, max. površina 3770 m²;

– bencinska črpalka, kava bar, sanitarije, trgovina, max. površine 350 m², kota pritličja 352,0;

– parkirni prostor za 10 avtobusov in 100 osebnih vozil;

– proste površine za oddih in rekreacijo.

– Plato na južni strani je s svojo zasnovo in vsebino vključen v zasnovo mestnega tkiva. Vsebuje naslednji program:

– motel s 130 ležišči s pripadajočim programom, restavracijo s 150 sedeži znotraj in 100 zunaj, informacijskim centrom, banko, trgovinami, K+P+2, kota pritličja 354,80, max. površine 5500 m²;

– bencinska črpalka, kava bar, sanitarije, trgovina, max. površine 350 m², kota pritličja 352,70;

– parkirni prostor za 10 avtobusov in 94 osebnih vozil.

– Vsi objekti na servisnih platojih bodo priključeni na mestno komunalno infrastrukturo.

– Promet znotraj območja severnega servisnega platoja bo urejen kot enosmeren. Predviden je izvoz-uvoz na severno deviacijo 0-10-22 oziroma deviacijo 0-10-22a.

– Promet znotraj območja južnega servisnega platoja bo urejen kot enosmeren. Predviden je izvoz na servisno cesto in nato na Partizansko cesto. Uvoz na servisni plato je predviden samo za intervencijska vozila in za dostavo.

– Pred izdajo dovoljenja za graditev servisnih platojev je treba izdelati kompleksno urbanistično in arhitektonsko preveritev posegov, ki mora temeljiti na določbah te uredbe.

– Cestni objekti:

– vsi nadvozi in podvozi morajo biti arhitektonsko oblikovani tako, da so usklajeni z urbano in krajinsko podobo;

– vsa območja priključkov na avtocesto morajo biti ustrezno arhitektonsko in krajinsko oblikovana. Vmesni prostor mora biti v največji možni meri zapolnjen in ustrezno ozelenjen.

– Protihrupne ograje:

– fasadne linije in višine protihrupnih ograj, zidov morajo biti členjene, možna je uporaba različnih materialov;

– prehod med krajino in protihrupno ograjo mora biti poleg višinske členitve ustrezno prehodno ozelenjen;

– grmovnice, popenjavke in drevesa je potrebno zasaditi tudi na tisto stran protihrupne ograje, ki je obrnjena v prostor.

– Vkopi, nasipi:

– vse večje projektirane nasipe in predvsem vkope je treba posebno skrbno oblikovati;

– brežine vkopov je treba mehko speljati v obstoječi teren v vzdolžni in prečni smeri;

– v primerih vkopov v območju avtoceste skozi gozdne površine Tabora, je pretežni del vkopov treba zasaditi z grmovnicami;

– pri krajinsko oblikovalskih potezah je treba predvsem poudariti iztek avtoceste iz hribovitega, gozdnega predela v ravninski del in pozorno opredeliti vkope in nasipe in njihovo ozelenitev.

– Kmetijske površine: stik med avtocesto in kmetijskimi površinami je predvideno gosto ozeleniti s pasom grmovnic in grmastih dreves.

– Gozdne površine: stik z gozdnimi površinami je treba sanirati ali na novo vzpostaviti linijo gozdnega roba, preostali del površine med gozdnim robom in avtocesto pa zatraviti oziroma mestoma zasaditi z grmovnicami.“

IV. POGOJI ZA PROMETNO IN KOMUNALNO UREJANJE OBMOČJA

6. člen

7. člen odloka o lokacijskem načrtu se spremeni tako, da se zadnjih sedem odstavkov črta in nadomesti z naslednjim besedilom:

“Izvennivojski priključek “Dane” se izvede v obliki “diamanta”. Sestavni del priključka je deviacija magistralne ceste Sežana-Senožeče 0-10-17 dolžine 431 m, ki prečka avtocesto v nadvozu 0-40-6 v km 19,0+35.

Deviacija poljske poti 0-10-18 dolžine 215 m prečka avtocesto v podhodu 0-30-8 v km 19,5+00. Izvede se tudi odcep deviacije poljske poti 0-10-18a dolžine 150 m.

Izvede se deviacije regionalne ceste Divača-Nova Gorica 0-10-23 v dolžini 300 m in preureditev križišča z rekonstrukcijo magistralne ceste Sežana-Senožeče v dolžini 200 m.

Deviacija regionalne ceste Sežana-Nova Gorica 0-10-19 dolžine 740 m prečka avtocesto v podvozu 0-30-9 v km 19,8+30.

Deviacija železniške proge Sežana-Nova Gorica dolžine 108 m prečka avtocesto v nadvozu 0-40-7 v km 19,9+32.

Deviacija lokalne ceste 0-10-20 dolžine 280 m prečka avtocesto v nadvozu 0-40-8 v km 20,00+00.

Izvedeta se deviaciji gozdne poti 0-10-21 dolžine 645 m in 0-10-22 dolžine 825.

Deviacija lokalne ceste 0-10-22a dolžine 445 m se izvede v podaljšku deviacije 0-10-22.

Lokalna cesta Sežana-Vrhovlje prečka avtocesto v km 21,4+23,5 v podvozu 0-30-10.

Izvede se izvennivojski priključek “Sežana” v obliki “trobente” s podvozom 0-30-11 v km 21,730 avtoceste, s priključnim dvosmernim krakom do Partizanske ceste. Sestavni del priključka je tudi izvennivojski dostop za kamionski promet v carinski terminal s podvozom 0-30-13 v km 0,0+40 priključnega kraka in podvozom 0-30-14 pod magistralno cesto Sežana-Senožeče.

Izvede se deviacija magistralne ceste Sežana-Senožeče 0-10-25 dolžine 240 m.

V km 22,00 avtoceste se izvede podvoz 0-30-12.

Izvede se izvennivojski priključek “Fernetiči” v obliki “poldiamanta” z nadvozom 0-40-9 v km 22,6+71 avtoceste.“

7. člen

Objekti na avtocesti

8. člena odloka o lokacijskem načrtu se spremeni tako, da se četrti odstavek črta in nadomesti z naslednjim besedilom:

“Predor “Tabor” (0-70-1): Sestavljata ga dve predorski cevi razmaknjeni za 12 m. Leva predorska cev z vstopno-izstopnim portalom je dolžine 258.5 m in normalne širine 10.0 m, desna predorska cev z vstopno-izstopnim portalom pa je dolžine 240.0 m in normalne širine 10.0 m.“

8. člen

Križanje visokonapetostnih električnih vodov z avtocesto

9. člena odloka o lokacijskem načrtu se spremeni tako, da se predzadnji odstavek črta in nadomesti z naslednjim besedilom:

“Kablovoda 10(20) kV Sežana I in Sežana II pri obratih SGP “Kraški zidar”-TOZD Proizvodna obrt se v priključku “Sežana” križata z avtocesto.“

9. člen

Za 9. členom odloka o lokacijskem načrtu se doda novi 9.a člen, ki se glasi:

“9.a člen

Za območje sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta je treba upoštevati naslednje pogoje:

– vsa križanja z daljnovodi morajo biti projektirana in izvedena skladno z veljavnimi tehničnimi predpisi;

– preureditev DV 110 kV Divača-Vrtojba in DV 35-(110) kV Divača-Sežana II naj se projektira in izvede dvosistemsko do kablanskega priključka za RTP 110/35/20/10/ kV Sežana oziroma do rekonstruiranega odseka Gorjansko-Sežana;

– preurejeni odsek je treba opremiti za 110 kV napetost in na sistemu, ki bo uporabljen za DV 35(110) kV Divača-Sežana upoštevati koordinacijo izolacije za 35 kV napetost;

– uporabiti je treba tehnične rešitve iz projekta PID tehnično poročilo, rekonstrukcija DV 110 kV Gorjansko-Sežaprofil cevovoda naj se ne spreminja;

– za č

10. člen

Križanje nizkonapetostnih električnih vodov z avtocesto

Za 10. členom odloka o lokacijskem načrtu se doda novi 10.a člen, ki se glasi:

“10.a člen

Za območje sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta je treba upoštevati naslednje pogoje:

– lokacija avtoceste Dane-Fernetiči posega v naslednje obstoječe elektroenergetske naprave:

– v km 19,300-19,700 križa predvidena avtocesta DV 10(20) kV Sežana-Dane s signalnim vodom iz RP Divača, DV 35 kV Divača-Sežana I;

– DV 10(20) kV Sežana-Dutovlje;

– v km 21,400+30 križa kablovod 10(20) kV Sežana-kamnomol Medvejek;

– izvennivojska priključka za carinski terminal in priključek “Fernetiči” križa kablovod 10(20)kV Sežana I in Sežana II;

– treba je predvideti nove trase za kablovode 10(20) kV ter lokacije novih TP zaradi napajanja električnih porabnikov za nemoteno obratovanje avtoceste (razsvetljava tunela, razsvetljava križišč in servisnih objektov).“

11. člen

Omrežje zvez

11. člena odloka o lokacijskem načrtu se spremeni tako, da se deseti in enajsti odstavek črtata in nadomestita z naslednjim besedilom:

– Križanje lokalnega nadzemnega TT kabla Sežana-Šmarje pri Sežani v km 19,750.

– Križanje medkrajevnega podzemnega TT kabla Sežana-Nova Gorica ob železnici nad nadvozom v km 19,935.“

12. člen

Križanje vodovoda z avtocesto

Za 12. členom odloka o lokacijskem načrtu se dodata nova 12.a in 12.b člena, ki se glasita:

“12.a člen

Za območje sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta je treba upoštevati naslednje pogoje:

– V km 19,8-19,9 poteka regionalni primarni cevovod JE 400 s signalnim kablom Brestovica-Sežana, za katerega je treba zagotoviti servisno-vzdrževalni propust ali kineto, ki bo omogočala nemotene vzdrževalne posege. Propust naj se izvede z odprtimi vstopnimi jaški in ventilacijskimi zračniki. Maksimalna prekinitev delovanja cevovoda v primeru prestavitve je 8 ur. V primeru deviacije in prestavitve naj se predvidi začasni cevovod.

– Od km 19,6 do km 19,9 poteka napajalni cevovod za Dane PVC DN 140, ki ga je treba prestaviti, in sicer:

– trasa novega (prestavljenega) cevovoda naj poteka izven zavarovanega dela-območja avtoceste;

– na točki priključitve, v km 19,9 in km 19,6 je treba izdelati priključni vezni jašek za regulacijo tlaka in ostali armaturami;

– profil cevovoda naj se ne spreminja;

– za čas prestavitve in gradnje je treba predvideti provizorij cevovoda.

– Podvoz 0-30-10: Lokacijsko je treba preveriti že izvedeno jekleno izvedbo cevovoda JE 150 Sežana-Vrhovlje. V kolikor bi nasip prekril traso cevovoda, je treba le tega prestaviti iz roba ceste v cesto.

– Podvoz 0-30-13 in 0-30-14: Na odseku križanja primarnega cevovoda AC 250 Sežana-mednarodni mejni prehod Fernetiči in obeh podvozov, mora biti le-ta na odseku križanja v jekleni izvedbi v zaščitnem propustu 500 in vstopnim jaškom na obeh straneh propusta.

– Deviacija 0-10-25: Križanje ceste s primarnim cevovodom AC 250 Sežana-mednarodni mejni prehod Fernetiči je treba izvesti z jeklenim cevovodom JE 250 v zaščitni AB cevi 500 in kontrolnimi jaški na obeh straneh propusta.

12.b člen

Za območje sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta je treba upoštevati naslednje pogoje:

– pri načrtovanju kanalizacije za objekte avtoceste, v kolikor bo le ta imela javni značaj, je treba upoštevati določila odloka SO Sežana o uporabi kanalizacije, opravljanju kanalizacijskih storitev, o projektiranju in gradnji le-te na območju občine Sežana (Uradne objave PN, št. 3/75);

– pri načrtovanju objektov za potrebe avtoceste je treba predvideti prostor in število zabojnikov za zbiranje in odvoz odpadkov, v skladu z 9. in 10. členom odloka SO Sežana o obveznem zbiranju, odvozu in odlaganju odpadkov ter čiščenju javnih površin na območju občine Sežana (Uradne objave PN, št. 13/84).“

V. DRUGI POGOJI ZA IZVEDBO POSEGOV V PROSTOR

13. člen

Rušenje objektov

14. člena odloka o lokacijskem načrtu se spremeni tako, da se črta četrta alineja, tretja alineja pa se dopolni tako, da se glasi:

“javni objekt, bencinska črpalka, na parc. št. 618/1 k.o. Sežana, ki se nadomesti na platoju za servisno-turistično in trgovsko-gostinsko dejavnost na južni strani avtoceste“

14. člen

Gozdnogospodarske ureditve

Za 15. členom odloka o lokacijskem načrtu se doda novi 15.a člen, ki se glasi:

“15.a člen

Za območje sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta je treba upoštevati naslednje pogoje:

– širino trase avtoceste je treba pred posekom obeležiti (sporočiti obratu Sežana);

– ob obeležbi širine trase mora sodelovati revirni gozdar Dutovlje;

– ob poseku je treba vzpostaviti sečni red, iglavce v letni sečnji (od 1. maja do 1. novembra) obeliliti, da se prepreči pojav lubadarja;

– zaradi požarne ogroženosti območja ob požigu vzpostaviti požarno stražo;

– ob razglasu velike požarne ogroženosti je prepovedano kúriti, v bližini gozda enako kot v bližini posekov;

– ob izkopu se ne sme deponirati odvečni material v gozd izven trase avtoceste;

– urediti je treba priključke gozdnih poti in vlak na deviacijsko cesto, ki se priključi na regionalno cesto Sežana-Vrhovlje. Deviacijska cesta naj se uredi tako, da bo prevzela vlogo povezovalne ceste teh poti.“

15. člen

Varstvo kmetijskih zemljišč

16. člena odloka o lokacijskem načrtu se spremeni tako, da se na koncu besedila doda naslednje besedilo:

“– investitor je dolžan ohraniti oziroma nadomestiti vse dostopne poti na kmetijska zemljišča v času gradnje in po izgradnji odseka avtoceste Dane-Fernetiči;

– za vse predvidene posege v kmetijska in gozdna zemljišča bo investitor zagotovil sredstva za pravične odškodnine, skupaj z občinskimi organi, odgovornimi za kmetijstvo in premoženjske pravne zadeve bo zagotovil nadomestne obdelovalne površine za kmete, skušal pa tudi za ostale lastnike kmetijskih zemljišč, ki jim je kmetijstvo edini vir preživljanja;

– rodovitno plast tal je treba v času gradnje deponirati na ustrezen način, nato pa to zemljino uporabiti za sanacijska dela v okviru gradnje avtocestnega odseka ali pa za sanacijo degradiranih ali onesnaženih kmetijskih zemljišč v občini, po programu pristojnega upravnega organa za kmetijstvo v občini.“

16. člen

Vodnogospodarske ureditve, varstvo vodnih virov in podtalnice

17. člena odloka o lokacijskem načrtu se spremeni tako, da se na koncu besedila doda naslednje besedilo:

“– S predvidenimi posegi se ne smejo poslabšati sedanje odtočne razmere meteorne vode;

– Izdelati je treba seznam obstoječih vodnih virov

katerih vplivno območje sega na področje predvidenih posegov ter predvideti njihovo ustrezno zaščito;

– Projektno je treba obdelati odvod meteorne vode iz območja cestišča, kakor tudi odvod ostale (zaledne vode) meteorne vode na območju posegov. Pred iztokom zbrane meteorne vode z avtocestnih površin v podtalje (ali odvodne jarke) je treba izvesti usedalnike in lovilce olj, ki se dimenzionirajo na kritični naliiv 15l/s/ha in površinsko obremenitev 10 m³/m²/h. Pri projektiranju je treba predvideti take ureditve, da se ne bodo poslabšale sedanje odtočne razmere, da odvod meteorne vode ne bo škodljivo deloval na okoliška zemljišča in podtalje in se bo v podtalje spuščala le čista meteorna voda. Tehnične rešitve objektov morajo biti zasnovane tako, da je preprečeno kakršnokoli izlitje nevarnih in škodljivih snovi v kraško podzemlje;

– Koristni prostornini zadrževalnikov je treba dodati 10-20 m³ za zadrževanje raztekajočih olj v primeru razlivanja.

17. člen

Varovanje naravne in kulturne dediščine

18. člena odloka o lokacijskem načrtu se dopolni tako, da se na koncu besedila doda naslednje besedilo:

“Za območje sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta je treba upoštevati še naslednje pogoje:

– Začetna zemljiska dela spremlja arheološki nadzor. Poostren spremljevalni arheološki nadzor, brez katerega izkopi niso dovoljeni, je zahtevan na širšem arheološkem območju Sežana-Tabor in Sežana-Brdo. Prav tako mora arheološki nadzor spremljati izkope v vrtačah. V primeru arheoloških najdb je treba opraviti predhodna zaščitna izkopavanja. V bližini območja Sežana-Brdo je pričakovati zastoj izkopov zaradi zaščitnih arheoloških raziskav.

– Pred začetkom del morata biti arheološki nadzor in arheološko delo zagotovljena z ustrezno pogodbo med investitorjem gradnje avtoceste in usposobljenim izvajalcem nadzora. V primeru, da to ni področni zavod za varstvo naravne in kulturne dediščine, mora investitor dobiti za izvajalca soglasje zavoda. Če arheološko delo ne bo zagotovljeno, bo zahtevana začasna prekinitev vseh zemeljskih del na odseku avtoceste Dane-Fernetiči in vseh spremljajočih objektov.”

18. člen

Varstvo pred hrupom

19. člen odloka o lokacijskem načrtu se spremeni tako, da se druga alineja prvega odstavka in drugi odstavek črta in se nadomestita z naslednjim besedilom:

“– Cestni odsek od km 19.0+50 do km 19.1+20, severno od avtoceste:

– dolžina protihrupne stene	70,0 m
– višina protihrupne stene	1,0 m
– tip zaščite	absorpcijska ograja

– Cestni odsek od km 19.100+00 do km 19.4+20, južno od avtoceste:

– dolžina protihrupne stene	360,0 m
– višina protihrupne stene	2,0 m
– tip zaščite	absorpcijska ograja

– Cestni odsek od km 19.1+20 do km 19.5+00, severno od avtoceste:

– dolžina protihrupne stene	380,0 m
– višina protihrupne stene	2,0 m
– tip zaščite	absorpcijska ograja

– določitev izvedbe protihrupne zaščite, predvidena na objektih na zemljiščih, parc. št. 338 in 352, k.o. Sežana, bo izvedena v sodelovanju z lastniki obeh objektov;

– pred pričetkom del bo ugotovljeno ničelno stanje glede hrupnih obremenitev, gradbeno stanje stanovanjskih objektov na prej omenjenih parcelah, prav tako pa bodo meritve hrupa izvedene tudi po končani gradnji.”

19. člen

Za 20. členom odloka o lokacijskem načrtu se doda novi 20.a člen, ki se glasi:

“20.a člen

Zelene površine

Za območje sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta je treba upoštevati naslednje pogoje:

– ob trasi avtoceste ter ob priključkih naj bo čim bolj ohranjena obstoječa avtohtona vegetacija; na pobočju hriba Tabor parkovni gozd s sprehajalnimi potmi, ob ostali trasi pa redko posajena drevesa in grmovje;

– ob vsej trasi naj bo dodan pas ločilnega zelenja v kombinaciji goste, nizke in visoke, avtohtone vegetacije, kot tamponska cona med avtocesto in okolico;

– območje ločilnega pasu avtoceste je treba ustrezno zazeleniti, obojne ograje na trasi avtoceste pa ne smejo biti masivne.”

VI. REŽIM IN ZAČASNA NAMEMBOST ZEMLJIŠČ, KI SE NE ZAZIDAJO

20. člen

21. člena odloka o lokacijskem načrtu se dopolni tako, da se na koncu besedila doda naslednje besedilo:

“Za območje sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta je treba upoštevati naslednje pogoje:

– višek materiala, ki bo nastal v času gradnje avtocestnega odseka Dane-Fernetiči, se lahko deponira v vrtači Kolovreči dol in južno in severno od avtocesto med avtocesto, izvennivojskim priključkom “Sežana” in “Fernetiči”, Partizansko cesto in severno deviacijo, v za ta namen določene vrtače; do kote 353,5 m, kot je prikazano v ureditveni situaciji;

– vso prst je možno deponirati na obrobju trase oziroma v opuščnem kamnolomu na Lenivcu.”

VII. ETAPNOST IZVEDBE

21. člen

22. člena odloka o lokacijskem načrtu se dopolni tako, da se na koncu besedila doda naslednje besedilo:

“Za območje sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta je treba upoštevati naslednje pogoje:

– etape izvajanja del so:

– prestavitve, razširitve in druge prilagoditve obstoječih objektov in naprav, ki so potrebne za realizacijo predvidenih posegov;

– trasa avtoceste z izvennivojskim kamionskim priključkom za carinsko bazo;

– objekti na trasi avtoceste;

– ostali priključki;

– objekt-kolektor v km 23,350 za vodenje komunalne infrastrukture;

– priprava zemljišča na območju servisnih platojev;

– zunanja ureditev in komunalna ureditev platojev;

– servisni objekti;

– etape iz prejšnje alineje se lahko izvajajo posamezno ali skupaj.”

VIII. OBVEZNOSTI INVESTITORJEV IN IZVAJALCEV

22. člen

23. člena odloka o lokacijskem načrtu se dopolni

tako, da se na koncu besedila doda naslednje besedilo:

“Za območje sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta je treba upoštevati še naslednje pogoje:

– urediti in protiprašno zaščititi pred pričetkom del vse lokalne ceste in javne poti, ki bodo služile kot poti na gradbišče;

– evidentirati stanje tangirane obstoječe infrastrukture pred pričetkom gradnje in vzpostaviti prvotno stanje po njenem dokončanju;

– zagotoviti oziroma zgraditi tudi dostope do posesti, ki v dokumentaciji niso predvideni, bodo pa utemeljeno zahtevani v postopku zaslišanih prizadetih strank;

– investitor gradnje avtocestnega odseka Dane-Feretiči je dolžan urediti peš in kolesarski hodnik v območju izvennivojskega priključka “Dane” ter v območju križišča magistralne ceste Sežana-Postojna in regionalne ceste Divača-Nova Gorica;

– v skladu z usmeritvami iz tega lokacijskega načrta izdelati krajinske in druge načrte ureditve obcestnega prostora.“

IX. TOLERANCE

23. člen

24. člena odloka o lokacijskem načrtu se dopolni tako, da se na koncu besedila doda naslednje besedilo:

“Za območje sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta je treba upoštevati še naslednji pogoj:

– V območju severnega in južnega servisnega platoja je možen tudi drugačen program in razporeditev objektov pod pogojem, da se ne zmanjšajo parkirne površine ter proste površine in da se ne spreminja prometni režim, kot je določeno v 5. členu te uredbe. Možna so tudi odstopanja od maksimalno predpisanih dimenzij in kapacitet, vendar samo ob dodatni projektni preveritvi in pod pogojem, da se ne zmanjšajo parkirne površine ter proste površine in da se ne spreminja prometni režim, kot je določeno v 5. členu te uredbe.“

X. KONČNA DOLOČBA

24. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 350-04/94-5/4-8

Ljubljana, dne 17. novembra 1994.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

2619.

Na podlagi drugega odstavka 3. člena in 7. člena zakona o finančnih intervencijah v kmetijstvo, proizvodnjo in ponudbo hrane (Uradni list RS, št. 5/91) in v skladu z zakonom o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leto 1994 (Uradni list RS, št. 26/94) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o spremembah uredbe o uvedbi finančnih intervencij za ohranjanje in razvoj kmetijstva ter proizvodnje hrane za drugo polletje leta 1994

1. člen

V 15. členu uredbe o uvedbi finančnih intervencij za ohranjanje in razvoj kmetijstva ter proizvodnje hrane za drugo polletje leta 1994 (Uradni list RS, št. 38/94 in 56/94) se v prvem odstavku v podtočki C. točke c) besedilo prve alinee drugega odstavka nadomesti z novim besedilom:

– za novogradnje za plemenske svinje v rejskih središčih 80.000 SIT in za plemenske mladike 40.000 SIT;

– za rekonstrukcijo objektov za potrebe osemenjevalnega centra za merjasce v Murski Soboti 700.000 SIT/stojisce.’

2. člen

V 35. členu se besedilo pete alinee prvega odstavka nadomesti z novim besedilom:

– testiranje sort krompirja na odpornost na PTNRD različek YN virusa.’

3. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 402-03/93-3/13-8

Ljubljana, dne 17. novembra 1994.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

2620.

Na podlagi četrtega odstavka 98. člena zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 71/93) in 26. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o spremembah in dopolnitvah uredbe o pogojih, pod katerimi so zavezanci za dohodnino dolžni odpri žiro račun

1. člen

V uredbi o pogojih, pod katerimi so zavezanci za dohodnino dolžni odpri žiro račun (Uradni list RS, št. 47/94) se besedilo drugega odstavka 1. člena nadomesti z besedilom, ki se glasi:

‘Določba prvega odstavka tega člena se uporablja tudi v primeru, če zavezanec ni rezident Republike Slovenije ter biva na njenem območju več kot šest mesecev oziroma je že ob njenem prihodu znano, da bo bivala v Republiki Sloveniji več kot šest mesecev in na tem območju prejema plačila iz prejšnjega odstavka. V primeru, ko zavezanec iz prejšnjega stavka biva na območju Republike Slovenije manj kot šest mesecev, mora imeti žiro račun tuje osebe (v nadaljnjem besedilu: žiro račun), če prejemki presegajo znesek, določen s to uredbo.’

2. člen

V 7. členu se za drugo alineo doda nova tretja alineja, ki se glasi:

– za zavezanca, ki prejema prejemke iz drugih virov in ni rezident Republike Slovenije ter hkrati nima začasnega prebivališča v Republiki Sloveniji, izpostavo, na območju katere ima sedež banka ali hranilnica oziroma njuna podružnica, kjer ima zavezanec odprt žiro račun.’

3. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 440-07/93-4/3-8

Ljubljana, dne 17. novembra 1994.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

2621.

Na podlagi 4. in 8. člena zakona o odkupu terjatev do Iraka, Kube in Ljudske Republike Angole ter Zvezne direkcije za promet in rezerve izdelkov posebnega namena (Uradni list RS, št. 55/92) in 5. člena uredbe o izdaji obveznic za odkup terjatev do Iraka, Kube in Ljudske Republike Angole ter Zvezne direkcije za promet in rezerve izdelkov posebnega namena (Uradni list RS, št. 7/94) je Vlada Republike Slovenije na 114. seji 17. novembra 1994 sprejela

SKLEP

o izdaji druge serije obveznic za odkup terjatev do Iraka, Kube in Ljudske Republike Angole ter Zvezne direkcije za promet in rezerve izdelkov posebnega pomena

1. člen

S tem sklepom se določa višina izdaje druge serije obveznic Republike Slovenije za odkup neplačanih terjatev podjetij s sedežem v Republiki Sloveniji iz poslov v Iraku, Kubi in Ljudski Republiki Angoli ter Zvezni direkciji za promet in rezerve izdelkov posebnega namena.

2. člen

Druška serija obveznic se izda v vrednosti 3.000.000,00 ECU.

Vrednost izdaje druge serije obveznic je enaka vrednosti priznanih terjatev, ki jih je ugotovila Banka Slovenije po stanju 15. oktober 1994.

3. člen

Obveznice druge serije se izdajo v naslednjem številu in apoenih:

500 obveznic po 1.000 ECU,
250 obveznic po 10.000 ECU.

Obveznice se izdajo pod serijsko številko RS110294.

4. člen

Za izdajo obveznic druge serije se uporabljajo določbe od 6. do 12. člena uredbe o izdaji obveznic za odkup terjatev do Iraka, Kube in Ljudske Republike Angole ter Zvezne direkcije za promet in rezerve izdelkov posebnega namena (Uradni list RS, št. 7/94).

5. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 440-11/94-13/2-8

Ljubljana, dne 17. novembra 1994.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

2622.

Na podlagi 19. člena zakona o energetskem gospodarstvu (Uradni list SRS, št. 23/81 in 29/86) in drugega odstavka 23. člena tarifnega sistema za prodajo električne energije iz elektroenergetskega sistema in za odkup električne energije od malih proizvajalcev (Uradni list RS, št. 58/92) je Vlada Republike Slovenije na 114. seji 17. novembra 1994 sprejela naslednji

SKLEP

I

Družbe Talum Kidričevo, TDR-Metalurgija in TDR-Nekovine imajo pravico do znižanja cene električne energije, prevzete v letu 1995, v višini, kot jo določa ta sklep.

- Družbi TDR-Nekovine, kot uporabniku električne energije, se obračuna porabljena električna energija po tarifnih postavkah za prodajo električne energije, znižanih za 13 %.

- Družbi TDR-Metalurgija, kot uporabniku električne energije, se obračuna porabljena električna energija po tarifnih postavkah za prodajo električne energije, znižanih za 28 %.

- Družbi Talum Kidričevo, kot uporabniku električne energije, se obračuna porabljena električna energija po tarifnih postavkah za prodajo električne energije, znižanih za 31 %. Takšna cena električne energije velja pri ceni 1.450 USD za tono aluminija po londonski metalni borzi (LME) in se spreminja v odvisnosti od gibanja cene aluminija na LME.

Gibanje cene aluminija na LME lahko vpliva na ceno električne energije največ do -20 %.

V primeru povečanja cene aluminija na LME se cena električne energije sorazmerno povečuje s cenou aluminija, vendar največ do višine tarifnih postavk, določenih po tarifnem sistemu za prodajo električne energije in za odkup električne energije od malih proizvajalcev.

II

Javno podjetje Elektro Slovenija in družba TDR-Nekovine skleneta dolgoročno pogodbo o dobavi in odjemu električne energije.

V dolgoročni pogodbi je potrebno upoštevati, da cena v posameznih letih, glede na posredovan diagram odjema, preračunan v DEM znaša:

1995	4,43 pf/kWh
1996	4,56 pf/kWh
1997	4,70 pf/kWh
1998	4,84 pf/kWh

III

Javno podjetje Elektro - Slovenija sklene pogodbe o dobavi električne energije za leto 1995 s temi uporabniki z upoštevanjem znižanja cen, kot jih določa ta sklep. V kolikor kljub pripravljenosti Elektro - Slovenije za sklenitev pogodb usklajenih z določili tarifnega sistema za prodajo električne energije in za odkup električne energije od malih proizvajalcev in splošnih pogojev za dobavo in odjem po določenih tega sklepa ne pride do njihovih podpisov iz razloga na strani uporabnikov, so uporabniki dolžni plačevati prevzeto električno energijo po veljavnih tarifnih postavkah brez znižanja po tem sklepu.

IV

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v

Uradnem listu Republike Slovenije in se uporablja od 1. januarja 1995.

Št. 380-05/93-6/7-8

Ljubljana, dne 17. novembra 1994.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

2623.

Na podlagi 8. člena zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91) in 11. in 40. člena zakona o raziskovalni dejavnosti (Uradni list RS, št. 8/91-I) ter 26. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93) je Vlada Republike Slovenije na 114. seji 17. novembra 1994 sprejela

S K L E P

o ustanovitvi javnega raziskovalnega zavoda - Inštituta za hidravlične raziskave

I. STATUS

1. člen

Inštitut za hidravlične raziskave se ustanovi kot javni raziskovalni zavod.

Ustanoviteljica javnega raziskovalnega zavoda je Republika Slovenija, ustanoviteljske pravice in obveznosti pa izvršuje Vlada Republike Slovenije.

2. člen

Inštitut za hidravlične raziskave se ustanovi iz dela Vodnogospodarskega inštituta in sicer iz dosedanjega Vodogradbenega laboratorija v skladu s sporazumom o razdelitvi delovnih mest in premoženja med oddelki Vodnogospodarskega inštituta.

II. IME IN SEDEŽ

3. člen

Ime javnega raziskovalnega zavoda je: Inštitut za hidravlične raziskave.

Skrajšano ime je: Hidroinštitut

Sedež zavoda je v Ljubljani, Hajdrihova 28.

III. DEJAVNOST

4. člen

Hidroinštitut bo na področju tehničnih in tehnoloških ved vodnega in elektrogospodarstva, hidrotehnike, hidravlike, gradbeništva, komunale, hidrologije, ekologije, varstva okolja in urejanje prostora opravljal naslednje dejavnosti:

- temeljne, aplikativne ter razvojne raziskave in študije;
- revizije, ekspertize ter izdelovanje mnenj in tehnične dokumentacije iz področja dejavnosti;
- sodelovanje v dodiplomskem in podiplomskem izobraževanju raziskovalcev;
- izvajanje standardnega preizkušanja (kalibracije itd.) za pridobivanje A testov za merske in druge naprave in izdelke s področja dejavnosti Hidroinštituta;
- razvoj in izdelovanje raziskovalne in merske opreme ter metod;
- izdelovanje prototipov in pilotnih naprav s področja dejavnosti Hidroinštituta;

- organiziranje strokovnih posvetovanj in izdajanje publikacij ter zbiranje dokumentacijskega gradiva;
- izvajanje strokovnega izobraževanja kadrov (na posebnih strokovnih področjih);
- razvijanje in izdelovanje programske opreme;
- vodenje informacijske baze podatkov;
- izvajanje vseh vrst meritev na terenu;
- infrastrukturne storitve;
- servisne storitve;
- preventivo na področju varstva okolja;
- druge dejavnosti v manjšem obsegu, ki so namenjene opravljanju dejavnosti in prispevajo k popolnejšemu izkoriščanju zmogljivosti.

V okviru dejavnosti si bo Hidroinštitut prizadeval za razvoj in vsestransko dostopnost in uporabo znanja v družbi in vodnem gospodarstvu, za prenos raziskovalnih dosežkov v prakso, za obveščanje javnosti o znanstveno raziskovalnih dosežkih, za popularizacijo znanosti in za širjenje znanstvene in tehnične kulture.

Hidroinštitut se vključuje v mednarodno znanstveno raziskovalno dejavnost in se v ta namen povezuje s sorodnimi organizacijami v svetu.

5. člen

Hidroinštitut opravlja dejavnosti iz prejšnjega člena v okviru nacionalnega raziskovalnega programa kot javno službo.

6. člen

Hidroinštitut opravlja dejavnost tudi za druge naročnike v obsegu in na način, kot je to določeno s programom razvoja in letnim programom dela Hidroinštituta.

7. člen

Hidroinštitut je za izvajanje nacionalnega raziskovalnega programa in za izvajanje nalog za druge naročnike organiziran tako, da dosega čim večjo strokovno in znanstveno uspešnost, upoštevajoč pri tem zahteve stroke, cilje, velikost in obseg raziskovalne dejavnosti ter človeške in materialne možnosti družbe.

Organiziranost Hidroinštituta se podrobneje določi s statutom.

IV. ORGANI ZAVODA

8. člen

Hidroinštitut upravlja Upravni odbor.

Člani upravnega odbora so strokovnjaki iz znanosti, izobraževanja, tehnologije in gospodarstva.

Upravni odbor Hidroinštituta ima sedem članov, od katerih imenuje:

- ustanovitelj tri člane (od tega enega na predlog Ministrstva za znanost in tehnologijo, enega na predlog Ministrstva za varstvo okolja in urejanje prostora in enega na predlog Ministrstva za gospodarske dejavnosti),
- Hidroinštitut dva člana iz vrst odgovornih nosilcev raziskovalnih in razvojnih projektov ter
- dva člana iz kolektiva zaposlenih.

Imenovanje dveh članov iz vrst odgovornih nosilcev iz raziskovalnih in razvojnih projektov se izvede na zboru raziskovalcev, ki ga skliče direktor.

Imenovanje dveh članov iz kolektiva zaposlenih v upravni odbor zavoda se izvede na zboru delavcev, ki ga skliče direktor zavoda.

Predsednika Upravnega odbora Hidroinštituta izvolijo člani Upravnega odbora izmed sebe.

9. člen

Upravni odbor Hidroinštituta obravnava in sprejema statut in druge splošne akte, če s statutom ni določeno,

da jih sprejme direktor, program razvoja, letni program dela, poročila o njihovem izvrševanju, sprejema finančni načrt in zaključni račun, obravnava pobude znanstvenega sveta in o njih sklepa, imenuje in razrešuje direktorja Hidroinštituta in daje soglasje za imenovanje in razrešitev drugih vodilnih in raziskovalnih delavcev Hidroinštituta ter delavcev s posebnimi pooblastili in opravlja druge naloge v skladu z zakonom.

K statutu, letnemu programu dela ter imenovanju in razrešitvi direktorja mora Upravni odbor pridobiti soglasje ustanovitelja.

10. člen

Mandat Upravnega odbora traja štiri leta, s tem, da se pri prvem imenovanju štirje člani; med njimi eden, ki ga imenuje ustanovitelj, zamenjajo po dveh letih.

Upravni odbor vsako leto poroča ustanovitelju o delu Hidroinštituta.

Način dela upravnega odbora se določi s statutom Hidroinštituta.

11. člen

Delo in poslovanje Hidroinštituta vodi direktor.

Direktorja imenuje in razrešuje Upravni odbor s soglasjem ustanovitelja.

Mandat direktorja je štiri leta.

12. člen

Vodilne raziskovalne delavce imenuje direktor ob soglasju Znanstvenega sveta in Upravnega odbora.

Ostale vodilne delavce in delavce s posebnimi pooblastili imenuje direktor ob soglasju Upravnega odbora.

Pogoji in način imenovanja vodilnih raziskovalnih in strokovnih delavcev ter delavcev s posebnimi pooblastili se določijo s statusom.

13. člen

Za obravnavanje in odločanje o raziskovalnem programu in drugih programskih zadevah se v Hidroinštitutu oblikuje Znanstveni svet.

Znanstveni svet sestavljajo vsi odgovorni nosilci raziskovanih in razvojnih projektov v Hidroinštitutu.

Naloge Znanstvenega sveta se določijo s statutom.

V. VIRI, NAČIN IN POGOJI PRIDOBIVANJA SREDSTEV ZA DELO ZAVODA

14. člen

Hidroinštitut gospodari z osnovnimi in drugimi materialnimi sredstvi, ki so mu namenjena za opravljanje dejavnosti iz 3. člena tega sklepa in so mu dodeljena na podlagi sporazuma o razdelitvi delovnih mest in premoženja med javnim raziskovalnim zavodom Hidroinštitutom in Vodnogospodarskim inštitutom.

15. člen

Hidroinštitut pridobiva sredstva, potrebna za izvajanje svoje dejavnosti iz državnega proračuna za izvajanje nacionalnega raziskovalnega programa in z opravljanjem dejavnosti za druge naročnike ter iz skladov in donacij iz domačih in mednarodnih virov.

16. člen

Iz državnega proračuna se zagotavljajo sredstva za:

- upravljanje in vodenje;
- delovanje uveljavljenih raziskovalcev, ki tvorijo strokovno jedro znanstvenih in tehnoloških raziskav na področju Hidroinštituta;

– laboratorijsko, komunikacijsko in informacijsko infrastrukturo;

– obnavljanje, nadomeščanje in širitev materialne podlage raziskovanja in razvoja;

– vzpostavljanje in delovanje tehnoloških in infrastrukturnih centrov;

– vzdrževanje stavb in komunalne infrastrukture.

Hidroinštitut pridobiva sredstva iz prejšnjega odstavka na podlagi letnega programa dela. Letni program dela, ki se izdela na podlagi veljavnih meril raziskovalnega in razvojnega programa, pripravi direktor in ga predlaga v sprejem Upravnemu odboru.

Upravni odbor mora k letnemu programu dela pridobiti soglasje ustanovitelja.

17. člen

Pri Hidroinštitutu se ustanovi raziskovalni sklad inštituta, ki se financira iz dotacij in drugih virov in je namenjen za:

– odpiranje novih področij in podporo obetavnih projektov;

– posebno podporo za strokovno napredovanje perspektivnih raziskovalcev;

– vključevanje tujih raziskovalcev v delo Hidroinštituta.

Oblikovanje in namen uporabe raziskovalnega sklada se natančneje določi s statutom.

VI. RAZPOLAGANJE S PRESEŽKOM PRIHODKOV NAD ODHODKI IN KRITJE PRIMANJKLJAJA SREDSTEV ZA DELO

18. člen

Presežek prihodkov nad odhodki Hidroinštitut uporablja za izvajanje in razvoj svoje dejavnosti.

O načinu razpolaganja s presežkom prihodkov nad odhodki odloča na predlog direktorja Upravni odbor v soglasju z ustanoviteljem.

19. člen

O načinu pokrivanja ter višini pokrivanja primanjkljaja, ki ga ni moč pokriti iz drugih razpoložljivih sredstev Hidroinštituta, odloča ustanovitelj na predlog Upravnega odbora.

VII. PRAVICE, OBVEZNOSTI IN ODGOVORNOSTI ZAVODA V PRAVNEM PROMETU

20. člen

Hidroinštitut je pravna oseba, ki nastopa v pravnem prometu v okviru svoje dejavnosti samostojno, z vsemi pravicami in obveznostmi brez omejitev.

VIII. ODGOVORNOSTI USTANOVITELJA ZA OBVEZNOSTI ZAVODA

21. člen

Ustanovitelj prevzema odgovornost za obveznosti inštituta do višine vrednosti premoženja, s katerim upravlja Hidroinštitut.

IX. PREHODNE IN KONČNE ODLOČBE

22. člen

Upravni odbor se imenuje v 60 dneh po uveljavitvi tega sklepa.

23. člen

Za čas do imenovanja direktorja Hidroinštituta Vlada Republike Slovenije s posebnim sklepom imenuje vršilca dolžnosti direktorja.

24. člen

Statut mora biti sprejet v roku 90 dni po uveljavitvi tega sklepa. Imenovanje vodilnih delavcev in delavcev s posebnimi pooblastili zavoda, izvolitev ostalih organov in imenovanje vodilnih raziskovalnih delavcev se izvede takoj po sprejetju statuta.

25. člen

Ta sklep začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 022-07/94-20/2-8

Ljubljana, dne 17. novembra 1994.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

2624.

Na podlagi 27. člena zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 1/91-I) in 26. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93) na predlog ministra za zunanje zadeve izdaja Vlada Republike Slovenije

SKLEP

o postavitvi generalnega konzula Republike Slovenije v Trstu

1. člen

Za generalno konzulko Republike Slovenije v Trstu se postavi
Vlasta Valenčič-Pelikan.

2. člen

Ministrstvo za zunanje zadeve opravi vse potrebno za izvršitev tega sklepa.

3. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 117-03/93-2/4-8

Ljubljana, dne 10. novembra 1994.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

2625.

Na podlagi 76.a člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85 in 29/86 ter Uradni list RS, št. 26/90, 18/93 in 47/93) in na podlagi 15. člena uredbe o kriterijih za izračunavanje višine nadomestila za degradacijo in uzurpacijo prostora in o načinu javnega plačila (Uradni list RS, št. 52/93) izdaja minister za okolje in prostor

ODREDBO

o določitvi vrednosti točke za izračun vrednosti nadomestila za degradacijo in uzurpacijo prostora

1. člen

Vrednost točke za izračun vrednosti nadomestila za degradacijo in uzurpacijo prostora se prilagaja mesečni rasti cen na drobno in znaša:

– za mesec oktober 1994 – 608,78 SIT.

2. člen

Z dnem uveljavitve te odredbe preneha veljati vrednost točke za izračun vrednosti nadomestila za degradacijo in uzurpacijo prostora, določena z uredbo o določitvi vrednosti točke za izračun vrednosti nadomestila za degradacijo in uzurpacijo prostora (Uradni list RS, št. 2/94).

3. člen

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 350-01-51/93

Ljubljana, dne 25. oktobra 1994.

dr. Pavel Gantar l. r.
Minister za
okolje in prostor

2626.

Na podlagi 36. člena zakona o raziskovalni dejavnosti (Uradni list RS, št. 8/91-I) izdaja minister za znanost in tehnologijo

PRAVILNIK

o dodeljevanju štipendij in drugih oblik denarnih pomoči ministrstva za znanost in tehnologijo

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta pravilnik določa vrste štipendij in drugih oblik denarnih pomoči, način, pogoje in postopke za njihovo pridobitev.

2. člen

Iz sredstev Ministrstva za znanost in tehnologijo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo) se dodeljuje:

- štipendije in druge oblike denarnih pomoči za znanstveno izpopolnjevanje v tujini;
- štipendije in denarne pomoči za podiplomski študij;
- denarno pomoč za vabljen predavanja ali predavanje mednarodnim znanstvenim sestankom v tujini;
- denarno pomoč raziskovalnim organizacijam pri vključevanju tujih znanstvenikov v znanstveno-raziskovalno delo v Republiki Sloveniji.

3. člen

Ministrstvo dodeljuje štipendije in druge oblike denarnih pomoči z namenom spodbujati teoretično in praktično delo in usposabljanje znanstvenih kadrov na vseh znanstvenih področjih v Republiki Sloveniji in soustvarjati pogoje za gospodarski in družbeni razvoj Republike Slovenije.

Ekspertno telo ministrstva pripravi oceno kadrovskih potreb in razvojnih možnosti področij, ki se uskladi na ravni Nacionalnega sveta za raziskave in razvoj. Enkrat letno ocenijo odobrene prijave, predvsem z vidika uresničevanja politike dodeljevanja štipendij in drugih oblik denarnih pomoči.

4. člen

Štipendije in druge oblike denarnih pomoči iz sredstev ministrstva se dodeljujejo na podlagi javnega razpisa.

5. člen

Na javni razpis se lahko prijavijo državljani Republike Slovenije ter Slovenci brez slovenskega državljanstva s statusom raziskovalca oziroma s statusom podiplomskega študenta (v nadaljnjem besedilu: kandidat) in pravne osebe oziroma njihove enote, ki so registrirane za opravljanje raziskovalne dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: organizacije), če izpolnjujejo s tem pravilnikom določene pogoje.

6. člen

Ministrstvo sklene s prejemnikom štipendije ali druge oblike denarne pomoči pogodbo, v kateri pogodbeni stranki določita medsebojne pravice in obveznosti.

7. člen

Minister za znanost in tehnologijo (v nadaljnjem besedilu: minister) pooblasti uradno osebo ministrstva (v nadaljnjem besedilu: uradna oseba) za vodenje postopka za dodelitev štipendij in drugih oblik denarnih pomoči.

II. JAVNI RAZPIS

8. člen

Ministrstvo objavi javni razpis o dodeljevanju štipendij in drugih oblik denarnih pomoči (v nadaljnjem besedilu: javni razpis) v Uradnem listu Republike Slovenije. Trajanje razpisnega roka se opredeli v razpisu. Prijave se obravnavajo enkrat mesečno.

9. člen

Javni razpis vsebuje:

1. naziv in naslov ministrstva;
2. predmet razpisa;
3. pogoje za prijavo za dodelitev štipendij oziroma drugih oblik denarnih pomoči;
4. merila za izbiro prijav;
5. način, kraj in čas za dvig prijavnih obrazcev z navodili;
6. rok in način oddaje prijave (datum, naslov);
7. rok, v katerem bodo vlagatelji obveščeni o izbiri in financiranju;
8. drugi podatki.

10. člen

Prijava na javni razpis mora vsebovati:

1. prijavni obrazec z zahtevanimi podatki in dokazili;
2. priloge in dokumente, ki so zahtevani s tem pravilnikom;
3. pisno izjavo kandidata, da se lahko osebni podatki, navedeni v prijavi, uporabijo za evidence oziroma sezname, določene s tem pravilnikom.

11. člen

Minister izda ob vsakokratnem razpisu navodila za izpolnjevanje obrazcev.

Prijava na razpis se vloži neposredno pri ministrstvu ali pošlje priporočeno po pošti na naslov ministrstva.

12. člen

V postopku za dodelitev štipendij in drugih oblik denarnih pomoči se obravnavajo prijave, ki vsebujejo vse z razpisom in obrazci zahtevane podatke in dokazila, in prispejo na ministrstvo v roku, določenem v razpisu.

13. člen

Sprejem prijave na javni razpis se potrdi na prijavnem obrazcu. En izvod potrjenega prijavnega obrazca se vrne kandidatu oziroma organizaciji, ki je vložila prijavo (v nadaljnjem besedilu: prijavitelj).

Če uradna oseba ugotovi, da je potrebno prijavo na javni razpis dopolniti, ker ne vsebuje vseh zahtevanih podatkov, obvesti prijavitelja o pomankljivostih in ga pozove, da jih odpravi v roku 14 dni in opozori na posledice, če le-te ne bo pravočasno odpravil.

Če prijavitelj v določenem roku od prejema poziva za dopolnitev prijave pomankljivosti ne odpravi in le-te niso takšne, da zaradi njih ne bi bilo mogoče oceniti prijave, se le-ta oceni, kot bi bila prijava popolna in pravočasna.

Če gre za pomankljivosti, zaradi katerih ne bi bilo mogoče oceniti prijave, se šteje, da prijava ni vložena. Predložena dokumentacija se vrne prijavitelju.

14. člen

O prijavah za dodelitev štipendij oziroma drugih oblik denarnih pomoči se vodi seznam. V seznam se vpišejo podatki iz prijavnega obrazca.

III. POGOJI ZA PRIDOBITEV ŠTIPENDIJ IN DRUGIH OBLIK DENARNIH POMOČI

1. Štipendije za znanstveno izpopolnjevanje v tujini

15. člen

Štipendije za znanstveno izpopolnjevanje v tujini se lahko dodeli kandidatom, ki imajo magisterij oziroma doktorat znanosti ali so si pridobili specializacijo po podiplomskih študijskih programih.

16. člen

Kandidati iz prejšnjega člena lahko konkurirajo na javnem razpisu, če:

- predložijo program izpopolnjevanja z mnenjem delodajalca;
- predložijo oceno programa izpopolnjevanja dveh fakultetnih učiteljev ustrezne stroke, od katerih eno pripravi nacionalni koordinator;
- se delodajalec obveže, da bo zagotovil sredstva za del štipendije, in sicer:
 - a) pri izpopolnjevanju do 4 mesecev 30 % sredstev celotne štipendije,
 - b) pri izpopolnjevanju nad 4 mesece 20 % sredstev celotne štipendije;
- v zadnjih dveh letih niso dobili za isti namen štipendije za dalj kot tri mesece;
- v Republiki Sloveniji ne obstajajo možnosti za tovrstno izpopolnjevanje;
- je izbrana tema pomembna za razvoj znanosti v Republiki Sloveniji;
- je zaradi ugleda in usmerjenosti tuje institucije mogoče pričakovati, da bo cilj izpopolnjevanja dosežen;
- je kandidat dokazal uspešnost in utemeljenost raziskovalnih dosežkov prejšnjih izpopolnjenj v tujini;
- so stroški znanstvenega izpopolnjevanja v sorazmerju s časom, krajem in pričakovani rezultati.

Višine štipendij za znanstveno izpopolnjevanje v tujini določi minister, v valuti posameznih držav in jih objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

17. člen

Polna štipendija za znanstveno izpopolnjevanje v tujini se lahko dodeli za obdobje, ki ne traja manj od štirinajst dni in praviloma ne več kot šest mesecev.

Kandidatu, ki mu je dodeljena dvomesečna ali daljša štipendija za znanstveno izpopolnjevanje v tujini, pripada tudi enkratni dodatek za študijske pripomočke in literaturo.

V poročilu o delu mora biti navedeno, za kaj je bil dodatek potrošen.

18. člen

Za znanstveno izpopolnjevanje v tujini, za katerega bo kandidat prejemal štipendijo v tujini, se lahko namesto štipendije dodelijo sredstva za potne stroške.

Če kandidat prejema štipendijo, dodeljeno v tujini, in je ta nižja kot bi bila štipendija, dodeljena v skladu s tem pravilnikom, se mu lahko za razliko dodeli dopolnilna štipendija.

V primeru, da se kandidatu dodeli dopolnilna štipendija iz prejšnjega odstavka, sofinanciranje delodajalca iz tretje alineje prvega odstavka 16. člena ni obvezno.

19. člen

Prijava za štipendijo za znanstveno izpopolnjevanje v tujini mora vsebovati:

- potrdilo o magisteriju oziroma doktoratu ali pridobljeni specializaciji;
- program znanstvenega izpopolnjevanja z mnenjem in utemeljitvijo delodajalca;
- soglasje institucije, kjer se bo kandidat izpopolnjeval, z navedenim predvidenim začetkom izpopolnjevanja, časom trajanja izpopolnjevanja ter podatki o možni finančni pomoči tuje institucije;

– oceno programa izpopolnjevanja dveh fakultetnih učiteljev ustrežne stroke, od katerih mora biti ena ocena pripravljena s strani nacionalnega koordinatorja;

– izjavo delodajalca o zagotovitvi dela sredstev za štipendijo;

– dokazila o uspešnosti in rezultatih dela na podlagi prejšnjih izpopolnjevanj v tujini;

– bibliografijo in citiranost;

– potrdilo o delovni dobi.

2. Štipendije in denarne pomoči za podiplomski študij

20. člen

Štipendije za podiplomski študij se lahko dodeli kandidatom, ki imajo visoko strokovno izobrazbo.

21. člen

Kandidati iz prejšnjega člena lahko konkurirajo na javnem razpisu, če:

- imajo status rednega študenta;
- imajo povprečno oceno dodiplomskega študija najmanj 8;
- ob začetku podiplomskega študija praviloma niso starejši od 28 let;
- predložijo program usposabljanja in predviden potek podiplomskega študija;
- si pridobijo mentorja, ki je vodja raziskovalnega projekta (so)financiranega s strani ministrstva.

22. člen

Kandidatu je lahko štipendija dodeljena:

- za specializacijo največ do dveh let;
- za magisterij največ do dveh let in pol;
- za doktorat največ do dveh let in pol.

23. člen

Prijava za štipendijo za podiplomski študij mora vsebovati:

- potrdilo o vpisu v podiplomski študij;
- program usposabljanja na raziskovalnem projektu in program podiplomskega študija, ki ga podpišeta mentor, ki je nosilec oziroma vodja projekta in kandidat za štipendijo.

24. člen

Ministrstvo lahko kandidatom dodeli denarno pomoč v obliki sofinanciranja šolnine.

25. člen

Prijava za sofinanciranje šolnine mora vsebovati:

- potrdilo o vpisu na podiplomski študij;
- potrdilo o višini šolnine;
- program podiplomskega študija.

26. člen

Ministrstvo lahko dodeli denarno pomoč za dokončanje magistrskega ali doktorskega študija v obliki sofinanciranja stroškov za prijavo in zagovor magisterija ali doktorata.

27. člen

Višino štipendije in višino sofinanciranja posamezne denarne pomoči določi minister.

3. Denarna pomoč kandidatom za udeležbo na znanstvenih sestankih v tujini

28. člen

Za udeležbo na mednarodnih znanstvenih sestankih se denarna pomoč v obliki potnih stroškov lahko dodeli kandidatom, ki imajo doktorat znanosti in so mednarodno uveljavljeni.

29. člen

Kandidati iz prejšnjega člena lahko konkurirajo na javnem razpisu, če:

- imajo vsaj eno vabljenost predavanje oziroma več, če gre za prekoceanske poti ali da sestanku predsedujejo;
- imajo poravnane stroške bivanja, praviloma s strani organizatorja;
- imajo objavljena znanstvena dela oziroma citate v priznanih mednarodnih publikacijah.

30. člen

Prijava za denarno pomoč za udeležbo na znanstvenih sestankih mora vsebovati:

- potrdilo o vabljenem predavanju oziroma da sestanku predseduje;
- izjavo organizatorja oziroma druge institucije, da poravnava stroške bivanja;
- bibliografijo in citiranost.

4. Denarna pomoč organizacijam pri vključevanju tujih znanstvenikov v znanstveno-raziskovalno delo

31. člen

Denarno pomoč pri vključevanju tujih znanstvenikov se lahko dodeli organizacijam, ki:

- so vpisane v evidenco raziskovalnih organizacij;
- imajo pripravljen program dela, v katerega bo tuj znanstvenik vključen;
- podajo ustrezno obrazložitev in utemeljitev prijave;
- pridobijo oceno nacionalnega koordinatorja o programu dela;
- sofinancirajo stroške bivanja tujega znanstvenika.

32. člen

Denarna pomoč se dodeli v višini 60 % stroškov bivanja, vendar maksimalno do višine bruto plače znanstvenih delavcev v Republiki Sloveniji z enakim nazivom. Sredstva se lahko namenijo za:

- nagrado tujemu znanstveniku;
- primeren dodatek za stanovanje;
- povračilo stroškov za socialno oziroma zdravstveno zavarovanje, če to vprašanje ni urejeno z meddržavno konvencijo.

Denarna pomoč se dodeli za obdobje, ki ne traja manj od enega meseca in praviloma ne več kot šest mesecev.

33. člen

Prijava za denarno pomoč pri vključevanju tujega znanstvenika v znanstveno-raziskovalno delo mora vsebovati:

- program dela, v katerega bo tuji znanstvenik vključen;
- ustrezno obrazložitev in utemeljitev programa dela z mnenjem o usposobljenosti tujega znanstvenika;
- oceno nacionalnega koordinatorja o predlaganem programu dela;
- bibliografijo in citiranost tujega raziskovalca oziroma njegove raziskovalne skupine;
- izjavo organizacije o sofinanciranju stroškov bivanja.

34. člen

Ministrstvo omogoča tudi prijavo organizacij za vključevanje mladih raziskovalcev iz tujih, kvalitetnih raziskovalnih skupin, če organizacija izkazuje sodelovanje s tujo raziskovalno skupino in občasna vključevanja mladih raziskovalcev iz Slovenije v tujo raziskovalno skupino, pod enakimi pogoji. Pri taki nastavitvi sofinanciranje organizacije ni obvezno.

IV. ODLOČANJE O DODELITVI ŠTIPENDIJ IN DRUGIH OBLIK DENARNIH POMOČI

35. člen

Uradna oseba posreduje seznam iz 14. člena strokovni komisiji (v nadaljevanju: komisija), ki jo imenuje minister, na predlog ekspertnega telesa ministrstva.

Komisija pripravi predloge sklepov o dodelitvi štipendij oziroma drugih oblik denarnih pomoči.

Pri pripravi predlogov sklepov komisija upošteva naslednja merila:

- oceno in mnenje nacionalnega koordinatorja;
- tehtnost priporočila;
- bibliografijo in citiranost;
- uspešnost prejšnjih izpolnjevanj v tujini, kolikor so bila.

Pri izbiri med enako ocenjenimi kandidati za štipendijo za znanstveno izpolnjevanje imajo prednost kandidati za krajše izpolnjevanje in kandidati, ki se v tujini še niso izpolnjevali.

36. člen

Sklep o dodelitvi štipendije oziroma drugi obliki denarne pomoči sprejme minister.

O odločitvi ministra se obvesti prijavitelja.

Prijavitelj ima pravico v osmih dneh od prejema obvestila vložiti zahtevo za ponovno ocenitev prijave. Prijavitelj mora v svoji zahtevi opredeliti razloge, zaradi katerih zahteva ponovno ocenitev.

O zahtevi odloči minister. Odločitev je dokončna.

Postopek in način ponovne ocenitve in priprave predloga za dodelitev štipendije oziroma druge oblike denarne pomoči določi minister za vsak primer posebej.

37. člen

Če so sredstva, namenjena za sofinanciranje štipendij in drugih oblik denarnih pomoči, za posamezni kvartal leta že porabljena, se izvršitev sklepa iz prejšnjega člena odloži in o tem obvesti prosilca.

V. IZVAJANJE DODELJEVANJA ŠTIPENDIJ IN DRUGIH OBLIK DENARNIH POMOČI

38. člen

Ministrstvo z izbranim prijaviteljem sklene pogodbo o dodelitvi štipendije oziroma druge oblike denarne pomoči.

39. člen

S pogodbo se podrobneje določijo medsebojne pravice in obveznosti strank, zlasti pa:

- vrsta štipendije oziroma druga oblika denarne pomoči;
- višina in trajanje štipendije oziroma druge oblike denarne pomoči ter način izplačevanja;
- podatki o kraju, vrsti in času študija, namestitve ali znanstvenega izpolnjevanja;
- obveznost kandidata oziroma organizacije v času pogodbenega razmerja ter po izteku pogodbenega razmerja;
- posledice neizpolnitve pogodbe.

Sestavni del pogodbe so lahko tudi dokumenti, kot so programi študija ali izpolnjevanja, predračuni, garancijske izjave, ipd.

Pogodbo podpisuje minister in prejemnik štipendije ali druge oblike denarne pomoči.

40. člen

Pogodba se lahko razveže pred potekom pogodbenega roka ali pa se stranki dogovorita o začasnem mirovanju.

41. člen

Kandidat je najkasneje do desetega v mesecu dolžan sporočiti ministrstvu vsako spremembo, ki vpliva na izvajanje pogodbenih določil (npr. odhod na vojaško usposabljanje, porodniški dopust, daljša bolezenska odsotnost, sklenitev delovnega razmerja). Zaradi spremenjenih okoliščin se lahko izplačevanje sredstev, dogovorjenih s pogodbo, začasno, v celoti ali delno prekine.

42. člen

Kandidat oziroma organizacija mora uporabiti dodeljena sredstva za namen, ki je določen s pogodbo, dolžan pa je tudi:

- obveščati ministrstvo o izpolnjevanju pogodbe v rokih, ki so določeni s pogodbo;
- predložiti dokazila o izpolnjevanju pogodbe;
- obveščati ministrstvo o vseh okoliščinah, ki bi utegnile ogroziti izpolnjevanje pogodbe, zlasti pa takoj obvestiti ministrstvo, če iz kakršnegakoli razloga kandidat ne odda na izpolnjevanje;
- predložiti zaključno poročilo z dokazili o izpolnitvi pogodbe po navodilih ministrstva.

43. člen

Če kandidat oziroma organizacija ne izpolnjuje pogodbenih obveznosti, lahko ministrstvo prekine izplačevanje sredstev oziroma odstopi od pogodbe ter zahteva vrnitev že izplačanih sredstev.

Kandidat mora izplačane zneske vrniti vsaj v enakih obrokih in zneskih, kot jih je prejemal. Organizacija mora

izplačana sredstva vrniti naenkrat in najkasneje v enem mesecu po odstopu od pogodbe.

Ministrstvo sme odstopiti od pogodbe v primeru, če kandidat oziroma organizacija ob prijavi ali sklenitvi pogodbe navede napačne podatke ali če ne sporoči okoliščin, ki bi po sklenitvi pogodbe ogrozile njeno izpolnitev. V teh primerih ima ministrstvo pravico od kandidata oziroma organizacije zahtevati takojšnjo vrnitev že izplačanih zneskov.

Te določbe ne omejujejo pravice sopogodbentikov, da zahtevajo odškodnino po splošnih pravnih načelih.

VI. KONČNA DOLOČBA

44. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 292/94

Ljubljana, dne 15. novembra 1994.

prof. dr. Rado Bohinc l. r.
Minister

2627.

Na podlagi prvega odstavka 99. člena zakona o upravi (Uradni list RS, št. 67/94), v zvezi z zakonom o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (Uradni list RS, št. 9/92 in 13/93) minister za zdravstvo izdaja

PRAVILNIK

o spremembah in dopolnitvah pravilnika o razvrščanju zdravil

1. člen

V prilogi pravilnika o razvrščanju zdravil (Uradni list RS, št. 45/90, 7/91, 14/91, 8/91-I, 8/92, 13/92, 19/92, 23/92, 45/92, 55/92, 59/92, 26/93, 40/93, 64/93, 1/94, 17/94, 32/94, 38/94 in 64/94) se dodajo naslednja zaščitena imena zdravil:

GENOTROPIN	rekombinantni humani	
KABIQUICK 4 I.E.	somatropin	P
	injekcije	
	KABI PHARMACIA	
NELIT 60	praški	P
	vrečke (10 × 23.32 g)	
	LEK	
PLIBECOT	beklometazon	P
	aerosol za 200 inhalacij	
	(50 mcg/inhalacijo)	
	PLIVA	
SORBISTERIT	kat. izm. Ca polistirensulfonat	P
	praški 500 g	
	FRESENIUS	
SYNTARIS	flunisolid	P
	pršilo za nos	
	steklenička 24 ml,	
	240 vpihov (25 mcg/vpih)	
	SYNTEX	
	PHARMACEUTICA	
SYNTEX		
MENOPHASE	28 tablet	P
	SYNTEX	
	PHARMACEUTICA	
TRAVOGEN	izokonazol	P
	krema 1 % 20 g, 50 g	
	SCHERING	

TRAVOCORT	krema 15 g, 30 g	P*
VANCOCIN CP	SCHERING	
	vankomicin	P*
	kapsule (20 × 125 mg,	
	20 × 250 mg)	

2. člen

Ta pravilnik začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 512-11/90-94

Ljubljana, dne 11. novembra 1994.

Minister za zdravstvo
dr. Božidar Voljč l. r.

2628.

Na podlagi 6. člena zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij (Uradni list RS, št. 60/94), je Republiška volilna komisija na 29. seji dne 21. 11. 1994 sprejela

SKLEP

o spremembi sklepa o imenovanju občinske volilne komisije

1. V občinski volilni komisiji občine RUŠE se razreši dolžnosti:

člana:

Franc POTOČNIK

in imenuje:

za člana:

Milan MARČIČ, roj. 1928

RUŠE, Gozdarska ul. 5

1. V občinski volilni komisiji občine DOL PRI LJUBLJANI se razreši dolžnosti:

namestnice predsednika:

Tjaša STOBL-KRAGELJ

in imenuje:

za namestnika predsednika:

Savo ŠIFRER, roj. 1923

LJUBLJANA, Glavarjeva 27

1. V občinski volilni komisiji občine RADENCI se razreši dolžnosti:

namestnika člana:

Marija MAUKO

namestnika člana:

Jože FLEGAR

in imenuje:

za namestnika člana:

Živana ŠAFRAN,

RADENCI, Kapelski vrh 18

za namestnika člana:

Marija STANEK,

RADENCI, Jurkovičeva 3

1. V občinski volilni komisiji občine SVETI JURIJ se razreši dolžnosti:

člana:

Slavko MIHALIČ

in imenuje:

za člana:

Jože TIŠLER,
VIDEM OB ŠČAVNICI, Grabšinci 1

1. V občinski volilni komisiji občine GORNJA RADGONA se razreši dolžnosti:

namestnika člana:

Branko KOCBEK

namestnice člana:

Marija SLOGOVIČ

in imenuje:

za namestnico člana:

Silva ŠTRUCL,
SP. ŠČAVNICA, Lomanoše 9/b

za namestnika člana:

Marjan EDŠID,
GORNJA RADGONA, Ptujška cesta 5

1. V občinski volilni komisiji občine RAČE-FRAM se razreši dolžnosti:

namestnika predsednika:

Božo ŠTAUBER

namestnika člana:

Bojan MLAKAR

in imenuje:

za namestnika predsednika:

Jože VELEC,
FRAM, Ješenca 61/a

za namestnico člana:

Anka VINDIŠ,
RAČE, Podova 59 a

1. V občinski volilni komisiji občine ŽIRI se razreši dolžnosti:

člana:

Marija-Ana KAVČIČ

namestnika člana:

Milan FRELIH

namestnika člana:

Silvo MLINAR

1. V občinski volilni komisiji občine KIDRIČEVO se razreši dolžnosti:

člana:

Ana VRABIČ

namestnika člana:

Stanko PERNAT

namestnika člana:

Milan UNUK

in imenuje:

za člana:

Ivan MAZERA, roj. 1926
KIDRIČEVO, Kraigherjeva ul. 16

za namestnika člana:

Vili PODGORŠEK, roj. 1957
CIRKOVCE, Dragonja vas 23

za namestnika člana:

Anton FRANGEŽ, roj. 1953
CIRKOVCE, Zg. Jablane št. 13

1. V občinski volilni komisiji občine MAJŠPERK se razreši dolžnosti:

člana:

Marija PERNEK

namestnika člana:

Drago TOMINC

namestnika člana:

Fredi ŽERAK

in imenuje:

za člana:

Milena GALUN, roj. 1957
MAJŠPERK, Lešje 9/a

za namestnika člana:

Tatjana VARŽIČ, roj. 1972
MAJŠPERK, Stanečka vas 1

za namestnika člana:

Milan RAMPRE,
ŽETALE, Čermožiše 53

1. V občinski volilni komisiji občine GROSUPLJE se razreši dolžnosti:

člana:

Jože PODRŽAJ

in imenuje:

za člana:

Metka LUKAN, roj. 1972
GROSUPLJE, Pod gozdom VII/2

1. V občinski volilni komisiji občine AJDOVŠČINA se razreši dolžnosti:

namestnika člana:

Boris JEŽ

namestnika člana:

Rajko TROHA

in imenuje:

za namestnika člana:

Darija MARC,
Planina 96

za namestnika člana:

Zdravko SLAMIČ,
Čmriče 67/d

1. V občinski volilni komisiji občine VIPAVA se razreši dolžnosti:

člana:

Ivan REHAR

in imenuje:

za člana:

Sonja LUKIN,
VIPAVA, Gregorčičeva 19

1. V občinski volilni komisiji občine MENGEŠ se razreši dolžnosti:

člana:

Ivica MEJAČ

in imenuje:

za člana:

Damjan GREGORC, roj. 1972
MENGEŠ, Ropretova cesta 20

1. V občinski volilni komisiji občine RADLJE OB DRAVI se razreši dolžnosti:

člana:

Vilko ŠRTASER

in imenuje:

za člana:

Sašo VOLMAJER,
RADLJE OB DRAVI, Pod gradom 10

1. V občinski volilni komisiji občine PODVELKA-RIB-NICA se razreši dolžnosti:

namestnika člana:

Maksimiljan DRŽEČNIK

in imenuje:

za namestnika člana:

Dušan TKALEC,
PODVELKA, Podvelka 58

1. V občinski volilni komisiji občine ŠTORE se razreši dolžnosti:

namestnika predsednika:

Gregor FRANULIČ

in imenuje:

za namestnika predsednika:

Jaka KOREN, roj. 1967
ŠTORE, Svetina 7

1. V občinski volilni komisiji občine ŠMARTNO OB PAKI se razreši dolžnosti:

namestnika člana:

Štefan BAČOVNIK

in imenuje:

za namestnika člana:

Drago KOVAČ, roj. 1970
ŠMARTNO OB PAKI, Šmartno ob Paki 73

1. V občinski volilni komisiji občine VODICE se razreši dolžnosti:

člana:

Anton KOKALJ

in imenuje:

za člana:

Milan PODGORŠEK,
VODICE, Skaručna 12

1. V občinski volilni komisiji občine ILIRSKA BISTRICA se razreši dolžnosti:

člana:

Rudi CELINA

namestnika člana:

Drago KERM

in imenuje:

za člana:

Majda UDOVIČ,
JELŠANE, Jelšane 18

za namestnika člana:

Zdenko JURŠINOVIČ,
ILIRSKA BISTRICA, Zajelšje 7 b

1. V občinski volilni komisiji občine LENDAVA se razreši dolžnosti:

namestnika člana:

Ignac TEMLIN

in imenuje:

za namestnika člana:

Borut TOPLIČAR,
LENDAVA, Kidričeva 26

1. V občinski volilni komisiji občine TURNIŠČE se razreši dolžnosti:

člana:

Terezija BALAŽIC

in imenuje:

za člana:

Franc MATJAŠEC,
Gomilica 50

1. V posebni občinski volilni komisiji občine LENDAVA za volitve članov občinskega sveta - predstavnikov madžarske narodnosti se razreši dolžnosti:

člana:

Irma HRELJA-CSASZAR

in imenuje:

za člana:

Štefan MAGYAR,
LENDAVA, Kot 1/g

1. V občinski volilni komisiji občine ČRENŠOVCI se razreši dolžnosti:

člana:

Milan IFKO

in imenuje:

za člana:

Ignac HORVAT,
Gornja Bistrica 136

1. V občinski volilni komisiji občine BELTINCI se razreši dolžnosti:

namestnika člana:

Ana BURGAR

in imenuje:

za namestnika člana:

Slavko PETEK, roj. 1966
Gančani 10/a

1. V občinski volilni komisiji občine CANKOVA-TIŠINA se razreši dolžnosti:

člana:

Alojz BRATKOVIČ

člana:

Viktor VREČIČ

namestnika člana:

Branko ŠOOŠ

namestnika člana:

Milan KAROLI

in imenuje:

za člana:

Vincenc MARIČNJAK, roj. 1946

Tišina 33 c

za člana:

Drago DŽUBAN, roj. 1956

Murski Petrovci 10/a

za namestnika člana:

Anton KREFT, roj. 1960

Vanča vas 10

za namestnika člana:

Jože ZRIM, roj. 1956

Gederovci 13

1. V občinski volilni komisiji občine KUZMA se razreši dolžnosti:

namestnika člana:

Erika KRANJEC

in imenuje:

za namestnika člana:

Drago ZRIM, roj. 1951

KUZMA, Kuzma 54 a

1. V občinski volilni komisiji občine MORAVSKE TOPLICE se razreši dolžnosti:

člana:

Franc MAGAŠI

člana:

Štefan BOGDAN

namestnika člana:

Janez ŠKALIČ

namestnika člana:

Geza HUJS

in imenuje:

za člana:

Janez ČARNI, roj. 1946

MORAVSKE TOPLICE, Dolga ul. 14

za člana:

Pavel TOTH, roj. 1945

Motvarjevci 6

za namestnika člana:

Vlado VUČKIČ, roj. 1959

Selo 2

za namestnika člana:

Ludvik NOVAK, roj. 1956

Ivanovci 51

1. V posebni občinski volilni komisiji občine MORAVSKE TOPLICE za volitve članov občinskega sveta - predstavnikov madžarske narodnosti se razreši dolžnosti:

namestnika člana:

Ludvik MIHOLIČ

namestnika člana:

Štefan ŽOHAR

in imenuje:

za namestnika člana:

Evgen PAP, roj. 1972

Čikečka vas 41/a

za namestnika člana:

Štefan DANČ, roj. 1961

Motvarjevci 90

1. V občinski volilni komisiji občine PUCONCI se razreši dolžnosti:

člana:

Jožef TURKL

in imenuje:

za člana:

Ludvik HODOŠČEK, roj. 1953

Zenkovci 55

1. V občinski volilni komisiji občine ROGAŠEVCI se razreši dolžnosti:

člana:

Branko NOVAK

in imenuje:

za člana:

Jože NECIGAR, roj. 1959

Pertoča 42

1. V občinski volilni komisiji mestne občine MURSKA SOBOTA se razreši dolžnosti:

člana:

Rudi HORVAT

člana:

Dušan BENCIK

namestnika člana:

Jože RECEK

in imenuje:

za člana:

Žarko BEJEK, roj. 1954

MURSKA SOBOTA, Trstenjakova 55

za člana:

Elza ČARNI, roj. 1942

MURSKA SOBOTA, Tomšičeva 16

za namestnika člana:

Katja TOTH, roj. 1969

MURSKA SOBOTA, Cvetkova 23

1. V občinski volilni komisiji občine LUKOVICA se razreši dolžnosti:

namestnika člana:

Anton ŽUREJ

in imenuje:

za namestnika člana:

İvanka ŽUREJ, roj. 1949

Prevalje 6a

1. V občinski volilni komisiji občine PESNICA se razreši dolžnosti:

člana:

Janko SENEKOVIČ

in imenuje:

za člana:

Vladimir MOŽINA, roj. 1945

PERNICA, Vosek 3/c

1. V občinski volilni komisiji mestne občine PTUJ se razreši dolžnosti:

namestnika člana:

Peter LETONJA

in imenuje:

za namestnika člana:

Irena LETONJA, roj. 1962

PTUJ, Krempljeva 8

Št. 1-1/92-LV

Ljubljana, dne 21. novembra 1994.

Marija Ude-Marinček l. r.
Predsednica

2629.

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti 2. in 3. člena zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij (Uradni list RS, št. 60/94) na seji dne 9. 11. 1994

odločilo :

1. člena 2 in 3 zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij (Uradni list RS, št. 60/94) sta iz razlogov, navedenih v obrazložitvi te odločbe, v neskladju z ustavo.

2. Državni zbor mora neskladnost iz prejšnje točke odpraviti najkasneje šest mesecev pred razpisom naslednjih lokalnih volitev.

Obrazložitev

A-I)

Ustavno sodišče je v času od 6. do 26. oktobra 1994 prejelo eno zahtevo občinske skupščine in 79 pobud krajevnih skupnosti oziroma njihovih svetov ter posameznikov za začetek postopka za oceno ustavnosti posameznih točk 2. in 3. člena zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij (v nadaljevanju: zakon) in vse te zadeve združilo zaradi skupnega obravnavanja in odločanja. Posebej pa bo ustavno sodišče obravnavalo tiste vloge oziroma njihove dele, ki se nanašajo na ustavnost določitve imen in sedežev ustanovljenih občin.

S to odločbo je bilo tako odločeno:

1. o pobudi Krajeвне skupnosti Vitanje za oceno ustavnosti zakona glede priključitve naselja Rogla k občini Zreče (133. točka 2. člena) namesto k občini Vitanje (U-I-183/94);

2. o pobudi občine Celje in Krajevnih skupnosti Dobrna, Frankolovo, Nova Cerkev, Svetina, Vojnik in Štore za oceno ustavnosti zakona glede novih občin Štore (117. točka 2. člena) in nove občine Vojnik (128. točka 2. člena) (U-I-185/94);

3. o pobudi Krajeвне skupnosti Grad za oceno ustavnosti zakona zaradi določitve občine Kuzma namesto občine Grad (53. točka 2. člena) (U-I-186/94);

4. o pobudi Krajeвне skupnosti Svetina za oceno ustavnosti zakona zaradi uvrstitve v občino Štore in ne v mestno občino Celje (128. točka 2. člena in 1. točka 3. člena) (U-I-187/94);

5. o pobudi Krajeвне skupnosti Hajdina za oceno ustavnosti zakona, ker ne ustanavlja občine Hajdina, temveč naselja iz referendumskega območja uvršča v mestno občino Ptuj oziroma v občino Kidričevo (44. in 124. točka 2. člena in 9. točka 3. člena) (U-I-189/94);

6. o pobudi Krajeвне skupnosti Iška vas za oceno ustavnosti zakona, ker z njim ni ustanovljena občina Iška vas in ker je Krajeвна skupnost Iška vas uvrščena v občino Ig in ne v mestno občino Ljubljana (36. točka 2. člena) (U-I-190/94);

7. o pobudi Krajeвне skupnosti Loška dolina za oceno ustavnosti zakona, ker ne ustanavlja občine, ki bi jo sestavljale vasi v Loški dolini (U-I-191/94);

8. o pobudi Vinka Mlinariča iz Sovjaka za oceno ustavnosti zakona ker ustanavlja občino Sveti Jurij (106. točka 2. člena), ki naj ne bi izpolnjevala materialnih pogojev (U-I-192/94);

9. o pobudi Krajeвне skupnosti Osilnica za oceno ustavnosti zakona, ker je ustanovil občino Osilnica (80. točka 2. člena) v nasprotju z referendumsko odločitvijo (U-I-193/94);

10. o pobudi Krajeвне skupnosti Rateče - Planica za oceno ustavnosti zakona, ker Rateče v nasprotju z referendumsko odločitvijo uvršča v občino Kranjska gora (50. točka 2. člena) (U-I-194/94);

11. o pobudi Krajeвне skupnosti Struge za oceno ustavnosti zakona, ker uvršča naselja KS v občino Dobropolje (19. točka 2. člena) in ne v občino Kočevje (U-I-195/94);

12. o pobudi Krajeвне skupnosti Teharje za oceno ustavnosti zakona, ker uvršča Teharje v mestno občino Celje (1. točka 3. člena) in je ne ustanavlja kot samostojno občino, skladno z referendumsko odločitvijo (U-I-196/94);

13. o pobudi Krajeвне skupnosti Vrhpolje-Zalog za oceno ustavnosti zakona, ker jo uvršča v občino Moravče in ne v občino Domžale, skladno z izraženo voljo (72. točka 2. člena) (U-I-197/94);

14. o pobudi Skupščine občine Nova Gorica za oceno ustavnosti zakona, ker deli območje sedanje občine na občine Brda, Kanal in Miren-Kostanjevica (7., 43. in 70. točka 2. člena) ter na mestno občino Nova Gorica (7. točka 3. člena), proti izraženi volji, da občina ostane enotna (U-I-198/94);

15. o pobudi Krajeвне skupnosti Peče za oceno ustavnosti zakona, ker v nasprotju z izraženo voljo vključuje KS v občino Moravče (72. točka 2. člena) (U-I-199/94);

16. o pobudi dr. Julija Tittla, Jadrana Luina, Valerije Jakovac, Aleksandra Gregoriča in Danijela Starmana iz Kopra za oceno ustavnosti 2. točke 3. člena zakona, ki določa območje mestne občine Koper in 5. člena zakona, ki določa narodnostno mešana območja (U-I-200/94);

17. o pobudi krajevnih skupnosti Tišina in Gederovci za oceno ustavnosti zakona, ker ju je vključil v občino Cankova-Tišina (10. točka 2. člena) (U-I-201/94);

18. o pobudi Leopolda Vrbovske iz Štor, ker uvršča Krajeavno skupnost Svetina v občino Štore (117. točka 2. člena) (U-I-202/94);

19. o pobudi Kurta Germiča in drugih prebivalcev Rožičkega vrha in Stanetinec, ker Krajeavno skupnost Videm ob Ščavnici uvršča v občino Sveti Jurij (106. točka 2. člena) (U-I-203/94);

20. o pobudi Krajeвне skupnosti Ribnica na Pohorju za oceno ustavnosti zakona, ker ne ustanavlja samostojne občine Ribnica na Pohorju, temveč občino Podvelka-Ribnica na Pohorju (85. točka 2. člena) (U-I-205/94);

21. o pobudi Krajeвне skupnosti Fram za oceno ustavnosti zakona, ker jo vključuje v novo občino Rače-Fram (89. točka 2. člena) (U-I-206/94);

22. o pobudi Ivana Brleka in skupine krajanov dela naselja Lancova vas za oceno ustavnosti zakona, ker jih vključuje v občino Videm (124. točka 2. člena) namesto v občino Hajdina ali mestno občino Ptuj (U-I-207/94);

23. o pobudi Krajeвне skupnosti Desternik za oceno ustavnosti zakona, ker je ne ustanavlja kot samostojne

občine, temveč jo vključuje v občino Desternik-Trnovska vas (17. točka 2. člena) (U-I-208/94);

24. o pobudi Krajevne skupnosti Vojnik za oceno ustavnosti zakona, ker jo vključuje v občino Vojnik (128. točka 2. člena) in ne v mestno občino Ptuj (9. točka 3. člena) (U-I-209/94);

25. o pobudi Krajevnih skupnosti Dob, Šentvid pri Stični in Temenica za oceno ustavnosti zakona, ker jih v nasprotju z izraženo voljo na referendumu vključuje v občino Ivančna Gorica (38. točka 2. člena) in jih ne ustanavlja kot samostojno občino, čeprav so bile samostojno referendumsko območje (U-I-211/94);

26. o pobudi Krajevne skupnosti Nova vas - Bloke za oceno ustavnosti zakona, ker je ne ustanavlja kot samostojne občine (U-I-212/94);

27. o pobudi prebivalcev naselja Placar za oceno ustavnosti zakona, ker jih uvršča v občino Desternik-Trnovska vas (17. točka 2. člena) in ne v mestno občino Ptuj (9. točka 3. člena) (U-I-213/94);

28. o pobudi Krajevne skupnosti Tabor za oceno ustavnosti zakona, ker je ne ustanavlja kot samostojne občine, temveč jo uvršča v občino Žalec (134. točka 2. člena) (U-I-214/94);

29. o pobudi Krajevne skupnosti Velika vas-Dešen za oceno ustavnosti zakona, ker jo vključuje v občino Moravče (72. točka 2. člena) in ne v občino Domžale (U-I-215/94);

30. o pobudi Krajevne skupnosti Velika vas-Dešen za oceno ustavnosti zakona, ker naselje Veliko vas vključuje v občino Moravče (72. točka 2. člena) in ne v občino Dol pri Ljubljani (U-I-216/94);

31. o pobudi Krajevne skupnosti Štanjel za oceno ustavnosti zakona, ker jo vključuje v občino Komen (48. točka 2. člena) in ne v občino Sežana (U-I-217/94);

32. o pobudi skupine krajanov dela naselja Dobrovlje za oceno ustavnosti zakona, ker jih vključuje v občino Zreče (133. točka 2. člena) in ne v občino Slovenske Konjice (U-I-218/94), razen v tistem delu pobude, ki se nanaša na oceno ustavnosti in zakonitosti odloka o spremembi območja naselij Dobrovlje in Gabrovlje in o imenovanju naselja Dobrovlje (Uradni list RS, št. 17/94) in o katerem bo sodišče odločalo posebej;

33. o pobudi Krajevne skupnosti Beričevo-Brinje za oceno ustavnosti zakona, ker jo vključuje v občino Dol pri Ljubljani (21. točka 2. člena) in ne v mestno občino Ljubljana (U-I-219/94);

34. o pobudi Krajevnih skupnosti Poljane in Javorje za oceno ustavnosti zakona, ker ju vključuje v občino Gorenja vas-Poljane (26. točka 2. člena) in ne v občino Škofja Loka (U-I-221/94);

35. o pobudi Krajevne skupnosti Nova Cerkev za oceno ustavnosti zakona, ker jo vključuje v občino Vojnik (128. točka 2. člena), ne pa v mestno občino Celje (1. točka 3. člena) (U-I-222/94);

36. o pobudi krajevnih skupnosti Podnanos in Lozice za oceno ustavnosti zakona, ker ju ni ustanovil kot samostojne občine, temveč ju je vključil v občino Vipava (125. točka 2. člena) in ne 121. kot je pomotoma navedeno v pobudi (U-I-223/94);

37. o pobudi Stojana Terčiča in skupine prebivalcev naselja Podsabotin za oceno ustavnosti zakona, ker naselje vključuje v občino Brda (7. točka 2. člena) in ne v mestno občino Nova Gorica (U-I-224/94);

38. o pobudi Krajevne skupnosti Žetale za oceno ustavnosti zakona, ker je ne ustanavlja kot samostojno občino, temveč jo vključuje v občino Majšperk (65. točka 2. člena) (U-I-225/94);

39. o pobudi Krajevne skupnosti Brezovci za oceno ustavnosti zakona, ker jo vključuje v občino Puconci (88. točka 2. člena) in ne v mestno občino Murska Sobota

(U-I-226/94);

40. o pobudi Krajevne skupnosti Ljubljana Šentvid za oceno ustavnosti zakona, ker jo uvršča v mestno občino Ljubljana (4. točka 3. člena) (U-I-227/94);

41. o pobudi Krajevne skupnosti Draga za oceno ustavnosti zakona, ker ne vključuje celotne KS v občino Kočevje, temveč jo vključuje tudi v občino Draga (62. točka 2. člena);

42. o pobudi Krajevnih skupnosti Vransko, Tabor, Polzela, Braslovče in Andraž za oceno ustavnosti zakona, ker je ustanovil občino Žalec (134. točka 2. člena), ne pa namesto nje petih občin: Vransko, Braslovče, Polzela, Prebold in Žalec (U-I-231/94);

43. o pobudi Krajevne skupnosti Otalež pri Cerknem za oceno ustavnosti zakona, ker jo vključuje v občino Cerkno (13. točka 2. člena) in ne v občino Idrija (U-I-232/94);

44. o pobudi Krajevne skupnosti Bistrica ob Sotli za oceno ustavnosti zakona, ker jo vključuje v občino Podčetrtek (84. točka 2. člena) in je ne ustanavlja kot samostojne občine (U-I-236/94);

45. o pobudi Krajevne skupnosti Horjul za oceno ustavnosti zakona, ker jo vključuje v občino Dobrova - Horjul - Polhov Gradec (20. točka 2. člena) in je ne ustanavlja kot samostojne občine (U-I-238/94);

46. o pobudi Krajevne skupnosti Lavrica za oceno ustavnosti zakona, ker jo vključuje z občino Škofljica (113. točka 2. člena) in ne v mestno občino Ljubljana (U-I-239/94);

47. o pobudi Krajevne skupnosti Loški Potok za oceno ustavnosti zakona, ker jo skupaj s KS Draga ustanavlja kot občino Loški Potok (62. točka 2. člena), o čemer krajski predhodno niso odločali (U-I-240/94);

48. o pobudi Krajevne skupnosti Mačkovci za oceno ustavnosti zakona, ker jo vključuje v občino Puconci (88. točka 2. člena) in ne ustanavlja občine Mačkovci (U-I-241/94);

49. o pobudi Krajevne skupnosti Opatje selo za oceno ustavnosti zakona, ker jo vključuje v občino Miren-Kostanjevica (70. točka 2. člena), čeprav so bili krajski proti njeni ustanovitvi (U-I-242/94);

50. o pobudi Krajevne skupnosti Sela na Krasu za oceno ustavnosti zakona, ker jo vključuje v občino Miren-Kostanjevica (70. točka 2. člena) in ne v mestno občino Nova Gorica (U-I-243/94);

51. o pobudi Krajevne skupnosti Vitomarci za oceno ustavnosti zakona, ker jo vključuje v občino Desternik-Nova vas (17. točka 2. člena) in je ne ustanavlja kot samostojne občine (U-I-244/94);

52. o pobudi Krajevne skupnosti Dobrovnik za oceno ustavnosti zakona, ker jo vključuje v občino Lendava (56. točka 2. člena) in je ne ustanavlja kot samostojne občine (U-I-246/94);

53. o pobudi Krajevne skupnosti Hodoš za oceno ustavnosti zakona, ker jo vključuje v občino Hodoš-Šalovci (32. točka 2. člena) in je ne ustanavlja kot samostojne občine (U-I-247/94);

54. o pobudi Krajevne skupnosti Nazarje za oceno ustavnosti zakona, ker naselji Dobrovlje nad Mozirjem in Prihova vključuje v občino Mozirje (74. točka 2. člena) in ne v občino Nazarje (U-I-248/94);

55. o pobudi Krajevne skupnosti Prosenjakovci - Partosfalva za oceno ustavnosti zakona, ker jo vključuje v občino Moravske Toplice (73. točka 2. člena) in je ne ustanavlja kot samostojne občine pod posebnimi pogoji zaradi narodnostno mešanega območja (U-I-249/94);

56. o pobudi Krajevne skupnosti Anhovo-Deskle za oceno ustavnosti zakona, ker ustanavlja občino Kanal (43. točka 2. člena) v nasprotju z referendumsko voljo (U-I-250/94);

57. o pobudi Združene liste socialnih demokratov Škofja Loka za oceno ustavnosti zakona, ker v občino Škofja Loka (112. točka 2. člena) ne vključuje naselij žiri, Gorenja vas-Poljane in železniki (U-I-251/94);

58. o pobudi Sveta Krajevne skupnosti Notranje Gorice za oceno ustavnosti zakona, ker jo vključuje v občino Brezovica (8. točka 2. člena) in ne v mestno občino Ljubljana (U-I-252/94);

59. o pobudi Krajevne skupnosti Dolsko za oceno ustavnosti zakona, ker je ustanovil občino Dol pri Ljubljani (21. točka 2. člena) in krajevne skupnosti tako ni vključil v mestno občino Ljubljana;

60. o pobudi Krajevne skupnosti Senožete za oceno ustavnosti zakona, ker je ne ustanavlja kot samostojne občine (U-I-255/94);

61. o pobudi Krajevne skupnosti Solčava za oceno ustavnosti zakona, ker jo vključuje v občino Luče (63. točka 2. člena) in je ne ustanavlja kot samostojne občine (U-I-256/94);

62. o pobudi Sveta Krajevne skupnosti Sveta Trojica za oceno ustavnosti zakona, ker jo vključuje v občino Tolmin (55. točka 2. člena) in je ne ustanavlja kot samostojne občine (U-I-257/94);

63. o pobudi Krajevne skupnosti Kostanjevica na Krasu za oceno ustavnosti zakona glede območja mestne občine Nova Gorica (U-I-260/94);

64. o pobudi Krajevne skupnosti Leskovec za oceno ustavnosti zakona, ker jo vključuje v občino Videm (124. točka 2. člena), kar je v nasprotju z referendumsko voljo (U-I-261/94);

65. o zahtevi Skupščine občine Ljutomer za oceno ustavnosti zakona, ker v občino Sveti Jurij vključuje naselje Bolehnečici (106. točka 2. člena) (U-I-262/94);

66. o pobudi Krajevne skupnosti Lovrenc na Pohorju za oceno ustavnosti zakona, ker je ne ustanavlja kot občino (U-I-263/94);

67. o pobudi krajevnih skupnosti Poljčane in Studenice za oceno ustavnosti zakona, ker ju ne ustanavlja kot samostojne občine (U-I-264/94);

68. o pobudi Srečka Žižka in drugih iz Spodnjih Ivanjcev za oceno ustavnosti zakona, ker naselje Očeslavci vključuje v občino Gornja Radgona in ne v občino Radenci (U-I-265/94);

69. o pobudi Krajevne skupnosti Rakitna za oceno ustavnosti zakona, ker je ne ustanavlja kot samostojne občine (U-I-266/94);

70. o pobudi Krajevne skupnosti Krka za oceno ustavnosti zakona, ker je ne vključuje v občino Grosuplje temveč v občino Ivančna Gorica (U-I-268/94);

71. o pobudi Krajevne skupnosti Razkrižje za oceno ustavnosti zakona, ker je ne ustanavlja kot samostojne občine (U-I-269/94);

72. o pobudi Zelenih Pirana za oceno ustavnosti zakona, ker občina Piran ni opredeljena kot mestna občina (U-I-270/94);

73. o pobudi Krajevne skupnosti Cerkvenjak za oceno ustavnosti zakona, ker je ne ustanavlja kot samostojne občine (U-I-271/94);

74. o pobudi skupine občanov krajevnih skupnosti Vodice in Bukovica Šinkovturn za oceno ustavnosti zakona, ker ju vključuje v občino Vodice (127. točka 2. člena) (U-I-272/94);

75. o pobudi Alojza Kosa iz Šentjerneja za oceno ustavnosti zakona, ker naselja Krajevne skupnosti Orehova vključuje v občino Šentjernej (U-I-273/94);

76. o pobudi Jožeta Bega iz Otočca ob Krki za oceno ustavnosti zakona, ker določa območje mestne občine Novo Mesto v nasprotju z ustavo (8. točka 3. člena) (U-I-275/94);

77. o pobudi skupine občanov Krajevne skupnosti

Klopce za oceno ustavnosti zakona, ker jo vključuje v občino Dol pri Ljubljani (21. točka 2. člena) (U-I-276/94);

78. o pobudi Krajevne skupnosti Podbrezje za oceno ustavnosti zakona, ker jo vključuje v občino Naklo (U-I-277/94);

79. o pobudi vaških odborov Šentjošt, Kurja vas, Butajnova in Planina za oceno ustavnosti zakona, ker jih ne ustanavlja kot samostojne občine, temveč jih vključuje v občino Dobrova (U-I-278/94);

80. o pobudi skupine občanov Krajevne skupnosti Dolič za oceno ustavnosti zakona, ker vključuje naselja Gornji Dolič, Srednji Dolič, Kozjak in Zvrše-del v občino Mislinja (71. točka 2. člena) in ne v mestno občino Slovenj Gradec (U-I-281/94).

V vlogah se kot razlogi za izpodbijanje 2. in 3. člena zakona navajajo:

1. kršitev drugega odstavka 139. člena ustave, ki naj bi bila v tem, da so v območja novih občin vključena naselja ali njihovi deli, ki niso povezani s skupnimi interesi in potrebami prebivalcev,

2. kršitev tretjega odstavka 139. člena ustave, ki naj bi bila v tem, da pri določanju območij novih občin ni bila upoštevana z referendumom izražena volja prebivalcev na določenem območju.

Drugi navedeni razlog navajajo pobudniki zlasti v naslednjih treh sklopih primerov:

a) ustanovitev občine na območju, kjer je bil referendumski izid glasovanja negativen,

b) neustanovitev občine na referenduskem območju, na katerem je bilo odločeno, da se ustanovi kot občina,

c) uvrstitev določenega območja v novoustanovljeno občino, čeprav so se krajan na referendumu odločili za samostojno občino ali za vključitev v drugo občino.

V eni izmed pobud se zatrjuje, da se pogoji, ki so bili z zakonom določeni za ustanovitev občine, po opravljenem referendumu za določitev območja nove občine ne bi smeli spreminjati, saj zakon ne more posegati v pridobljene pravice. Ocena ustavnosti 13. in 13.a člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94 - odločba Ust. s., 45/94 - odločba Ust. s. in 57/94; v nadaljevanju: ZLS) je predmet zadeve U-I-234/94.

Dr. Julij Tittl, Jadran Luin, Valerija Jakovac, Aleksander Gregorič in Danijel Starman iz Kopra v pobudi z dne 11. 10. 1994, ki so jo dopolnili 24. 10. 1994, izpodbijajo drugo točko 3. člena zakona, ki ustanavlja mestno občino Koper in določa njeno območje. Pobudniki navajajo, da naj bi šlo za politično tvorbo, ki jo sestavlja 106 naselij. Po njihovem mnenju območje mestne občine Koper ni določeno v skladu z ustavo, saj je bil referendum za ustanovitev občine Koper opravljen na območju, za katerega je bilo z odločbo ustavnega sodišča ugotovljeno, da ni v skladu z ustavo. Menijo tudi, da je območje mestne občine Koper sestavljeno iz naselij, ki med seboj niso vzajemno povezana in ne predstavljajo ozemeljske celote, ki bi omogočala vzpostavitev mreže medosebnih in sosedskih odnosov ter potrebne zavesti o pripadnosti občini, kar naj bi bil pogoj za določitev območja občine.

Po mnenju pobudnikov naj bi bila 2. točka 3. člena zakona tudi v nasprotju s 5. in 6. členom zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 57/94), saj mestna občina Koper v obsegu 106 naselij ni gosto in strnjeno naselje ali več naselij, povezanih v enoten prostorski organizem.

Marjan Dvornik iz Novega mesta pa v pobudi, ki jo je vložil dne 25. 10. 1994, izpodbija ustavnost 8. točke 3. člena navedenega zakona, ki ustanavlja mestno občino Novo mesto in določa njeno območje. Zatrjuje, da velikost take geografsko predimenzionirane občine ni v skladu z ustavo, poleg tega pa da taka mestna občina tudi ni v skladu s 16. členom ZLS, ki določa, da je mestna

občina gosto in strnjeno naselje ali več naselij, povezanih v enoten prostorski organizem in mestno okolico, ki jo povezuje dnevna migracija prebivalstva. Kot primer ne-konsistentnosti pri oblikovanju navedene mestne občine navaja primer Dolenjskih Toplic in Žužemberka, ki da sta od mesta geografsko zelo oddaljena. Navaja še, da je tudi izid referendumu dokazal, da so se občani v Novem mestu odločili proti veliki občini.

Dr. Julij Tittel in drugi pobudniki iz Kopra izpodbijajo tudi 5. člen zakona, saj po njihovem mnenju v nasprotju s 64. členom ustave daje s prostorskega vidika preobsežne pravice italijanski narodni skupnosti, katere pripadniki naj bi po navedbah pobudnikov živeli le v 13 naseljih od 106, ki jih obsega nova mestna občina Koper. Glede na 5. člen zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93) gre po mnenju teh pobudnikov v primeru območij, na katerih prebivajo pripadniki italijanske in madžarske narodne skupnosti, za občine sui generis, ki morajo biti organizirane le na območjih, ki so narodnostno mešana. Ustavno sodišče je glede tega dela pobude sklenilo, da bo o ustavnosti 5. člena zakona odločalo posebej.

A-II)

Državni zbor je na vse pobude odgovoril 26. 10. 1994. V svojem odgovoru navaja, da že iz utemeljitve predloga zakona izhaja, da je pri določanju območij občin oziroma mestnih občin predlagatelj upošteval izide referendumov za ustanovitev občin, strokovne podlage ter spremembe in dopolnitve zakona o lokalni samoupravi, ki določajo nove pogoje za ustanavljanje občin in mestnih občin. Navaja, da je predlagatelj zakona upošteval tudi odločbe ustavnega sodišča, ki so se nanašale na odlok o določitvi referendumskih območij in na ZLS.

Državni zbor glede vprašanja upoštevanja referendumske izražene volje za ustanovitev občin navaja, da je bilo referendumsko glasovanje izvedeno na podlagi odloka, ki ga je Državni zbor sprejel na podlagi takrat veljavnih kriterijev oziroma meril iz 13. člena ZLS. Ker je ustavno sodišče razveljavilo 13. člen navedenega zakona ter prvi in drugi odstavek njegovega 14. člena, je Državni zbor sprejel spremembe in dopolnitve ZLS, s katerimi je na novo določil pogoje za oblikovanje občin in mestnih občin. Kljub temu so bili po navedbah predlagatelja zakona izidi referendumov upoštevani, kolikor je bilo pač to mogoče. Izhajal pa je tudi iz ocene, da so prebivalci na referendumu večinsko zavrnil s strani Državnega zbora predlagani model 340 občin in da je njihovo tako izraženo voljo mogoče razumeti tudi v tem smislu, da se jasno razdelijo pristojnosti države od pristojnosti lokalnih samoupravnih skupnosti, določi sistem financiranja novih občin in določijo pogoji za pridobitev posebnega statusa. Ob tem naj bi predlagatelj upošteval strokovne podlage in nove pogoje, ki so bile uzakonjene s spremembami in dopolnitvami ZLS.

Državni zbor meni, da je glede na odločitev ustavnega sodišča (U-I-144/94), iz katere izhaja, da opravljeni referendumi nimajo zavezujočega učinka, temveč imajo le posvetovalni značaj, lahko rezultate referendumov sam ocenil in jih po tehtnem premisleku upošteval pri sprejemanju zakona tako glede celotnega koncepta kot tudi glede posameznih konkretnih rešitev pri oblikovanju novih občin. V kolikšni meri in v kakšnih kombinacijah se tako izražena volja upošteva glede na siceršnje strokovne podlage ter glede na nove, z ZLS določene pogoje, je po mnenju Državnega zbora stvar tako splošne kot konkretne ocene v posameznih primerih. Vsekakor pa po njegovem mnenju ni bil zavezan slediti izidom referendumu s takimi posledicami, kot so bile določene v prvotnih določbah ZLS.

Po mnenju Državnega zbora vse navedeno utemeljuje zaključek, da je Državni zbor ob navedenih dejanskih in pravnih okoliščinah kot zakonodajalec lahko po lastni oceni v večji ali manjši meri, na splošno ali konkretno, upošteval na referendumu izraženo voljo ljudi in ni utemeljene podlage za očitke, da je ravnal protiustavno. Ob tem poudarja, da so ga k takemu ravnanju silile tudi časovne okoliščine, da se omogočijo lokalne volitve in s tem konstituiranje novih občin do izteka v ustavnem zakonu predvidenega roka. Pri tem ga je vodila tudi misel, da obstoječa zakonska ureditev daje možnost prebivalcem posameznih naselij in občin, da se lahko kadar koli odločijo za drugačno občino ob pogojih in na način, določen v ZLS.

V svojem odgovoru Državni zbor navaja tudi manjšinska ločena mnenja, ki so bila izražena na seji Komisije za lokalno samoupravo dne 26. 10. 1994. V njih se navaja:

- da je z ustavnopravnega vidika sporno oblikovanje in ustanovitev tistih občin, na območju katerih ni bil predhodno opravljen referendum in ugotovljena volja prebivalcev v skladu s 139. členom ustave,
- da je z ustavnopravnega vidika sporno oblikovanje in ustanovitev tistih občin, ki so bile v teritorialnem smislu oblikovane v nasprotju s kriteriji za mestno občino,
- da pri odločanju o območjih občin niso bila spoštovana ustavna in zakonska načela o varstvu in uresničevanju posebnih pravic narodnih skupnosti, kakor tudi ne sporazum med Slovenijo in Madžarsko glede ureditve pravic manjšin.

Ustavno sodišče se je pri odločanju seznanilo tudi z mnenjem Vlade, ki ga je ta glede pobud za oceno ustavnosti 2. in 3. člena zakona poslala Državnemu zboru 25. in 26. 10. 1994, ustavnemu sodišču pa 28. 10. 1994.

B-I)

Ustavno sodišče je vse, tudi drugače naslovljene vloge krajevnih skupnosti, glede na njihovo vsebino štelo za pobude. Zahteve po sedmi alineji prvega odstavka 23. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94) bodo namreč lahko vlagali šele predstavniški organi novih, že po ustavi ustanovljenih lokalnih skupnosti. Ustavno sodišče je kot pobudi obravnavalo tudi vloge dveh občinskih skupščin. Njim oziroma njihovim predstavnikom kakor tudi posameznim občanom pa je bilo vsekakor treba priznati pravni interes za vlaganje pobud, saj ima tak pravni interes vsak prebivalec na spornem območju. Ni pa priznalo pravnega interesa političnim strankam, ker izpodbijane določbe zakona neposredno ne posegajo v njihove pravice, pravne interese oziroma v njihov pravni položaj.

Ustavno sodišče je na podlagi sprejetih pobud, potem ko je ugotovilo, da so izpolnjeni pogoji iz četrtega odstavka 26. člena zakona o ustavnem sodišču, takoj nadaljevalo z odločanjem o stvari sami.

B-II)

Ustavno sodišče je najprej ocenilo tiste pobude, v katerih se zatrjuje, da je zakon v nasprotju z drugim in tretjim odstavkom 139. člena ustave, ker ne upošteva interesov in volje prebivalcev, izražene na referendumih, in stališč občin in krajevnih skupnosti.

Ustava določa, da območje občine obsega naselje ali več naselij, ki so povezana s skupnimi potrebami in interesi prebivalcev. Občina se ustanovi z zakonom po prej opravljenem referendumu, s katerim se ugotovi volja prebivalcev na določenem območju. Zakon tudi določi območje občine.

Ustavno sodišče ugotavlja, da je bila zahteva tretjega

odstavka 139. člena ustave, da se občina ustanovi z zakonom po prej opravljenem referendumu, v postopku ustanavljanja občin izpolnjena. Zakon o referendumu za ustanovitev občin (Uradni list RS, št. 5/94) je v 3. členu določil, da prebivalci naselja ali več naselij, ki so povezana s skupnimi potrebami in interesi, oblikujejo predlog na svojih zborih, katero območje se določi kot referendumsko območje za ugotovitev volje prebivalcev za ustanovitev občine. Na tej podlagi je Državni zbor, upoštevajoč izraženo voljo prebivalcev, določil kar 340 referendumskih območij, ki so jih pretežno predlagali občani po krajevnih skupnostih na svojih zborih. Vendar predlogov za določitev tako predlaganih referendumskih območij za ustanovitev občin v številnih primerih kasneje na referendumih niso potrdili.

Ustavno sodišče je že z odločbo št. U-I-85/94 zavzelo stališče, da z odlokom o določitvi referendumskih območij za ustanovitev občin (Uradni list RS, št. 22/94; v nadaljevanju: odlok) določena referendumška območja še ne pomenijo dokončne odločitve o območjih novih občin, ki jo bo pomenil šele zakon, ki bo sprejet na podlagi izvedenih referendumov. Državni zbor je s 13. členom ZLS samega sebe, ne da bi ga k temu zavezovala ustava, zavezal, da bo območje občin določil v skladu z izraženo voljo prebivalcev, ki so glasovali na referendumu. Z novelo ZLS (Uradni list RS, št. 57/94) pa je bila ta določba razveljavljena, tako da je bil Državni zbor pri sprejemanju zakona glede upoštevanja referendumsko izražene volje vezan samo na ustavo. Izvedeni referendumi na določenih območjih torej ne predstavljajo obveze Državnemu zboru, da ne bi mogel določiti drugačne zakonske členitve državnega teritorija, kot je bila izražena volja na posameznih referendumskih območjih. Referendumi v smislu 139. člena ustave namreč izražajo voljo prebivalstva na določenem teritoriju, ki ni nujno skladna z interesi sosednjih območij in s širšimi javnimi koristmi, ki jih mora upoštevati zakonodajalec pri določitvi teritorialne členitve države, ki bo omogočala ne le izvajanje lokalne samouprave, pač pa tudi izvajanje tistih oblastnih nalog države, ki jih bo ta izvajala preko občin oziroma nanje prenesenih pristojnosti države. Zato je ustava predvidela poizvedovalni referendum, končno določitev območja občine pa je prepustila zakonodajalcu. Zato referendumsko izražena volja ne veže zakonodajalca pri določanju območja občine absolutno oziroma brezpogojno.

Ustavno sodišče se je glede vprašanja vezanosti Državnega zbora na referendumsko izraženo voljo že opredelilo v svoji odločbi U-I-85/94, dodatno pa še opozarja, da bi popolna vezanost na referendumsko izraženo voljo lahko pomenila oviro ali celo blokado pri realizaciji obveznosti Državnega zbora, da po izteku rokov za usklajitev zakonodaje z ustavo ustanovi občine in določi njihovo območje ter tako omogoči pričetek uresničevanja ustavne pravice do lokalne samouprave. Vezanost na izid referenduma bi namreč povzročila, da bi prišlo do dolgotrajnih "pogajanj" o teritorialni razdelitvi državnega teritorija na občine. Ta pa je predpogoj, da se lahko sploh vzpostavi državna oblast na eni in lokalna samouprava na drugi strani na podlagi ustavnih načel iz 1., 2., 3. in 9. člena ustave.

Lahko pa bi šlo za preseganje ustavnih pooblastil, če bi Državni zbor ne oblikoval občine na območju, ki izpolnjuje ustavne in zakonske pogoje in na katerem so se prebivalci na referendumu izrekli za ustanovitev svoje občine. Pri tem pa bi po oceni ustavnega sodišča moral upoštevati tudi to, ali ostanek območja izpolnjuje pogoje za občino, kolikor ga ne bi bilo mogoče zaradi geografskih, gospodarskih ali drugih utemeljenih razlogov vključiti v območje druge občine.

B-III)

V 34 pobudah zahtevajo pobudniki razveljavitev tistih zakonskih določb, s katerimi je bila ustanovljena občina oziroma mestna občina, katere del pa bi se moral po mnenju pobudnikov ustanoviti kot samostojna občina.

Pri tem se pobudniki sklicujejo:

- na rezultate referenduma, ki je potrdil večinsko voljo prebivalstva določenega območja, da se na njem ustanovi občina,

- na sposobnost bodoče občine, da zadovoljuje potrebe in interese svojih prebivalcev in izpolnjuje druge naloge,

- na obstoj geografskih, obmejnih, narodnostnih, zgodovinskih ali gospodarskih razlogov, zaradi katerih bi zahtevana občina smela imeti izjemoma tudi manj kot 5000 prebivalcev, ali/in

- na arbitrarnost zakonodajalca pri uporabi meril in pri priznavanju pogojev za ustanovitev občin, zaradi katere so prebivalci območja, ki ni bilo, pa bi po mnenju pobudnikov moralo biti ustanovljeno kot samostojna občina, prikrajšani v primerjavi s prebivalci območij, ki so bila ustanovljena kot samostojne občine, pa izpolnjujejo zakonske pogoje za samostojno občino v enaki ali celo v manjši meri.

Ustavno sodišče je ugotovilo, da vsaj tretjina ustanovljenih občin ne dosega z ZLS določene spodnje meje števila prebivalcev (5000). Nadalje je ugotovilo, da geografski, obmejni, narodnostni, zgodovinski ali gospodarski razlogi, ki opravičujejo ustanovitev občine z manj kot 5000 prebivalci, niso podani le izjemoma, ampak pri precejšnjem številu že ustanovljenih občin, pa tudi območij, za katera pobudniki zatrjujejo, da izpolnjujejo pogoje za ustanovitev samostojne občine, vendar nimajo 5000 ali več prebivalcev. Ta dejstva je ocenjevalo glede na ustavno zasnovano občino in mestne občine kot samoupravne lokalne skupnosti.

Ustava pooblašča zakonodajalca, da z zakonom ustanovi občine in določi njihova območja. Državni zbor je z ZLS določil pogoje za ustanovitev občine ter se zavezal, da jih bo pri ustanavljanju občin upošteval kot celoto. Kriterij števila prebivalcev, od katerega so možne izjeme, nima absolutne, ampak relativno veljavo in ga je zato treba upoštevati v okviru celote pogojev za ustanovitev občine ter na podlagi ustavne zasnove občine kot samoupravne lokalne skupnosti.

Stvar ocene Državnega zbora pa je, ali bo na določenem območju ustanovljena občina na podlagi novega 13.a člena, ki dopušča, da se lahko občina ustanovi tudi na območju, ki ima manj kot 5000 prebivalcev, seveda če so podani razlogi iz tega člena (geografski, obmejni, narodnostni, zgodovinski ali gospodarski). V takih primerih ni mogoče uspešno uveljavljati protiustavnosti oblikovanja občine. Ustavno dopustno je namreč, da Državni zbor pogoja števila prebivalcev ni upošteval, toda, ampak v sorazmerju z razlogi, ki opravičujejo ustanovitev občin z manj kot 5000 prebivalci.

Vendar pa Državni zbor pri uporabi kriterijev, ki si jih je sam postavil, ne sme ravnati arbitrarno, tako da bi pri ustanavljanju občin različno obravnaval enake objektivne situacije ter da bi po drugi strani enako obravnaval različne dejanske stanove. Nadalje mora Državni zbor upoštevati načelo sorazmernosti, tako da v konkretnem primeru ustanovitve občine za dosego končnega cilja, ki ga predstavlja realizacija ustavne zasnove lokalne samouprave, uporabi temu cilju ustreznega sredstva in pri tem pretehta težo, funkcionalnost ter smiselnost posameznih zakonitih pogojev v okviru njihove celote. Državni zbor bi moral ravnati dosledno in enako obravnavati zahteve prebivalcev vseh območij, da na svojem območju obliku-

jejo občino. Ta ugotovitev velja zlasti za zahteve po ustanovitvi samostojnih občin na območjih:

- ki ne odstopajo od ustavne zasnove občine,
- ki so sposobna zadovoljevati potrebe in interese svojih prebivalcev in izpolnjevati druge naloge v skladu z zakonom,
- ki sicer ne dosegajo števila 5000 prebivalcev, vendar pa so glede na to merilo izenačene s povprečno velikostjo tistih z zakonom že ustanovljenih občin, ki tudi ne izpolnjujejo številčnega kriterija,
- in pri katerih obstoji kateri od zakonitih razlogov, ki opravičujejo ustanovitev občine z manj kot 5000 prebivalci,

še posebej, če so prebivalci na referendumu izrazili večinsko voljo za ustanovitev samostojne občine.

Ustavno sodišče je na podlagi podatkov iz pobud v tem pogledu ugotovilo nekaj primerov očitne arbitrarnosti, ko niso bile ustanovljene samostojne občine, čeprav so bili izpolnjeni isti pogoji kot v primerih, ko so občine bile ustanovljene.

B-IV)

V manjšem številu pobud ustavnemu sodišču, npr. glede ustanovitve občine Osilnica in občine Sveti Jurij, je izrecno predlagano, naj oceni ustanovitev občin kot protiustavnih in v nasprotju z ZLS, češ da ne izpolnjujejo pogojev za ustanovitev. Vlada v svojem mnenju navaja, da ni vsiljevala občin kot sta Osilnica in Sveti Jurij, temveč so to storili z amandmaji poslanci Državnega zbora. Nadalje še navaja, da je v omenjenih in še nekaterih drugih primerih (Zavrč, Juršinci, Dornava) prišlo do ustanovitve občin, ki ne izpolnjujejo vseh osmih z zakonom določenih vsebinskih pogojev za ustanovitev občine.

Ustavno sodišče je pri presoji zakona vezano na ustavo in njeno zasnovo občine. Seveda pa mora z vidika načela enakosti ter pravne države oceniti, ali je Državni zbor pri ustanavljanju občin tudi v teh primerih uporabil merila, ki si jih je za ustanovitev občin z ZLS sam predpisal kot izvedbene kriterije ustavnega koncepta občine, za vse primere enako, oziroma, ali je od njih arbitrarno odstopal. Tudi pri tej oceni ustavno sodišče ugotavlja, da pri ustanavljanju občin niso bili enako uporabljeni vsebinski pogoji iz 13. člena ZLS, ki so za Državni zbor obvezni, ne glede na to, da gre za razmerje dveh zakonov. Načelo pravne države terja, da se zakonodajalec ravna po pravilih, ki si jih sam določi. Primerljiva naselja, ki izpolnjujejo primerljive pogoje, je treba obravnavati na način, ki ni arbitraren. Zato so v nasprotju z ustavo tiste točke 2. člena zakona, s katerimi se ustanavljajo občine, ki ne izpolnjujejo ustavnih in zakonskih pogojev, ki jih je Državni zbor sam določil kot vsebinske pogoje z ZLS.

B-V)

1. Za presojlo ustavnosti druge (Koper) in osme točke (Novo mesto) 3. člena zakona, ki se nanaša na ustanovitev enajstih mestnih občin (Celje, Koper, Kranj, Ljubljana, Maribor, Murska Sobota, Nova Gorica, Novo mesto, Ptuj, Slovenj Gradec in Velenje), je bilo treba najprej razjasniti vprašanje razmerja med ustavno in zakonsko zasnovo mestne občine na eni strani ter med to zasnovo ter ustanovitvijo mestnih občin na območjih, kakor jih določa izvedbeni zakon.

2. Ustava pooblašča Državni zbor, da določi postopek in pogoje, ki morajo biti izpolnjeni, da mesto lahko dobi status mestne občine. Primerjava med prvim odstavkom 141. člena ustave in (spremenjenim in dopolnjenim) 16. členom ZLS pokaže, da je zakonodajalec ravnal na podlagi in v okviru ustavnega pooblastila.

Ustavni pojem "mesta", ki lahko dobi status "mestne občine", je konkretiziral s pojmom "območje mesta", ki sovпада z "mestno občino". Na območju mesta se po določenih sistemskih zakona (ZLS) lahko nahaja eno ali več naselij. Ne glede na število naselij, ki ga sestavljajo, pa mora biti mestna občina oziroma celotno "območje mesta" (16. člen ZLS):

- gosto in strnjeno naseljeno,
- povezano v enoten prostorski organizem,
- povezano v mestno okolico ter
- povezano preko dnevne migracije prebivalstva.

Gramatikalna razlaga 16. člena ZLS ne daje jasnega odgovora na vprašanje, ali se pogoj "povezanosti na podlagi dnevne migracije prebivalstva" nanaša na "mestno občino" ali pa na "mestno okolico." V obeh primerih pa "dnevna migracija" ni pogoj, ki samostojno definira bodisi "območje mestne občine" bodisi "mestno okolico", saj je tudi za ozemlje slovenske države izkustveno dokazano, da območja dnevne migracije presegajo kakorkoli že opredeljena območja slovenskih mest.

Zato je "povezanost na podlagi dnevne migracije prebivalstva" le dodaten pogoj v kontekstu vseh drugih zakonitih pogojev za ustanovitev mestne občine, ki potencialno zožuje pojem mestne okolice in s tem lahko tudi pojem območja mestne občine. Kolikor neko območje z mestom ni povezano na podlagi dnevne migracije, ne more veljati za "mestno", pa čeprav bi bili podani drugi pogoji in torej ne bi moglo biti teritorialna podlaga za ustanovitev mestne občine.

Nadaljnji pogoj za to, da mesto lahko dobi status mestne občine, je število prebivalcev (najmanj 20.000) ter število delovnih mest (najmanj 15.000, od tega najmanj polovico v terciarnih in kvartarnih dejavnostih; četrti odstavek 16. člena ZLS).

Zakon tudi razlikuje med pojmom "mestno območje" (oziroma "mesto") ter njegovo "gravitacijsko območje" ter vzpostavlja med obema potrebno funkcionalno povezanost: mesto lahko dobi status mestne občine, če "je geografsko, gospodarsko in kulturno središče svojega gravitacijskega območja."

In končno, da mesto lahko dobi status mestne občine, mora izpolnjevati osem pogojev za ustanovitev občine (13. člen ZLS) ter še devet dodatnih pogojev za ustanovitev mestne občine (16.a člen istega zakona).

Mestnih občin glede na 141. člen ustave ni mogoče razlagati drugače kot v smislu 15.a člena ZLS, ki mesto definira kot večje urbano naselje, ki se po velikosti, ekonomski strukturi, prebivalstveni gostoti, naseljenosti in zgodovinskem razvoju razlikuje od drugih naselij. Drugi odstavek 16. člena navedenega zakona je torej razumeti le kot dodatni kriterij, ki ga mora izpolnjevati mesto, kot je definirano v 15.a členu oziroma ustrezno mestno območje, za to, da lahko dobi status mestne občine.

3. Za potrebe ocene ustavnosti izpodbijanih točk 3. člena zakona se je ustavno sodišče seznanilo tudi z novjšimi strokovnimi študijami, ki so bile opravljene zlasti za potrebe Službe Vlade za reformo lokalne samouprave ter z zgodovinskimi ter mednarodnoprimerjalnimi argumenti.

a) Vse do leta 1955 so na ozemlju bivše Jugoslavije in s tem tudi na ozemlju sedanje slovenske države obstajala kot državno-samoupravne teritorialne enote tudi mesta. Splošni zakon o ljudskih odborih iz leta 1952 je določil, da imajo vsa mesta razen največjih status mestnih občin v sestavi okraja. To ureditev je ukinila uvedba komunalnega sistema, ki je od leta 1955 dalje poenotil vse podeželske in mestne občine glede na njihov položaj, pravice in pristojnosti. Sedanja ureditev po ZLS je primerljiva z ureditvijo, ki je pred letom 1955 še gradila na tradiciji lokalne in mestne samouprave v Sloveniji in ki

je bila z uvedbo komunalnega sistema prekinjena.

b) ustavna zasnova občine kot temeljne oblike lokalne samouprave temelji na obstoju lokalne skupnosti, ki obsega eno ali več naselij, ki so povezana s skupnimi potrebami in interesi prebivalcev. ZLS še posebej za mestne občine določa, da se ustanovijo zaradi enotnega prostorskega in urbanističnega urejanja, zaradi zadovoljevanja komunalnih potreb in zaradi planiranja razvoja.

Mestna občina se potemtakem ustanovi zato, da bi njeni občani lahko smiselno in funkcionalno sodelovali pri upravljanju lokalnih javnih zadev na območju mesta kot specifične urbane lokalne skupnosti. Vključitev lokalnih skupnosti, ki ne spadajo v urbani sestav mesta, bi nasprotovala tako funkcionalnim kot tudi demokratičnim načelom lokalne samouprave. Po eni strani bi onemogočala smiselno, funkcionalno in demokratično samoupravo v lokalnih skupnostih, ki mejijo na mesto in predstavljajo specifičen substrat ustreznih občin. Po drugi strani pa bi onemogočala lokalno samoupravo iz istih (racionalnih, funkcionalnih in demokratičnih) razlogov na območju mesta kot specifične in funkcionalno povezane urbane skupnosti.

c) Pri razlagi deloma nejasnega besedila novega drugega odstavka 16. člena ZLS se je ustavno sodišče oprlo ne le na že navedeno gramatikalno razlago, temveč tudi na gradiva, ki so bila ob sprejemanju navedene določbe predložena Državnemu zboru. Iz obrazložitve besedila amandmajev, ki jih je Vlada predložila Državnemu zboru dne 13. 9. 1994, izhaja, da prej navedeno besedilo drugega odstavka 16. člena ZLS Vlada utemeljuje s tem, da tvorita območje mestne občine mesto (to je opredeljeno v novem 15. a členu ZLS) in obmestje (v besedilu ZLS: "mestna okolica"). Po navedeni utemeljitvi Vlade predstavlja obmestje območje, ki kot samostojna "kategorija" (samoupravna lokalna skupnost) ne more obstajati. To po eni strani pomeni, da ne more biti vključeno v mestno občino primestno območje, ki izpolnjuje pogoje za ustanovitev samostojne občine, po drugi strani pa, da je lahko vključeno v mestno občino tudi določeno primestno območje, ki sicer ne izpolnjuje vseh (v nadaljevanju navedenih) kriterijev za vključitev v mestno občino, če samo ne izpolnjuje pogojev za oblikovanje posebne občine. Prej omenjene kriterije za določitev zunanjega obsega mestne občine je Vlada, ko je predlagala sprejetje sedanjega drugega odstavka 16. člena ZLS, (kumulativno) navedla takole:

- neprekinjena pozidanost (sklenjenost pozidave) - stavbna zemljišča,
- visoka gostota prebivalcev (praviloma nad 300 prebivalcev/km²),
- nadpovprečna rast prebivalstva med dvema popisnima obdobjema (ki mora presegati naravno rast),
- nadpovprečno nizek delež kmečkega prebivalstva,
- povišan delež dnevnih migrantov (vsaj 1000), usmerjenih iz bližnjih obmestij proti mestom.

4.a) V primeru izpodbijane 2. točke 3. člena zakona gre za ustanovitev mestne občine Koper in določitev njenega območja, ki v ničemer ne odstopa od referendumskega območja za ustanovitev občine Koper. To referendumsko območje je določil Državni zbor s 73. točko 1. poglavja odloka o določitvi referendumskih območij za ustanovitev občin (Uradni list RS, št. 22/94).

Ustavno sodišče je to določbo navedenega odloka razveljavilo s svojo odločbo št. U-I-90/94 z dne 20. 5. 1994. V navedeni odločbi je ustavno sodišče ugotovilo, da v odloku predvideno območje občine Koper po teritorialnem obsegu, po številu vključenih naselij in prebivalcev in po posledični notranji heterogenosti tako močno in očitno odstopa od ustavno določenega koncepta občin, da ne ustreza območju, na katerem bi bilo mogoče

ustanoviti občino.

Ker se območje mestne občine Koper, ki je bila ustanovljena z izpodbijano 2. točko 3. člena zakona, v ničemer ne razlikuje od prvotnega referendumskega območja za ustanovitev občine Koper, ustavno sodišče ugotavlja, da druga točka 3. člena zakona ni v skladu z ustavo. Pri tem se ustavno sodišče sklicuje na razloge, ki jih je glede predvidenega območja občine Koper navedlo že v odločbi št. U-I-90/94 in glede na to, da je navedeni odlok predvideval ustanovitev občine, z izpodbijano zakonsko določbo pa je bila ustanovljena mestna občina, ugotavlja še naslednje.

Že v navedeni odločbi U-I-90/94 je ustavno sodišče ugotovilo, da tako določeno območje občine Koper ni v skladu tudi z ustavno in tedanjo zakonsko zasnovo mestne občine. Navedenega stališča ne more spremeniti dejstvo, da so bile po izdaji navedene odločbe sprejete spremembe in dopolnitve ZLS (Uradni list RS, št. 57/94), s katerimi je bil v 16. členu dodan nov drugi odstavek, ki daje definicijo mestne občine. Z izpodbijano zakonsko določbo oblikovana mestna občina Koper ne izpolnjuje tudi z drugim odstavkom 16. člena ZLS določenih kriterijev.

V mestno občino praviloma ne morejo biti vključena ruralna naselja, upoštevati pa je potrebno še to, da gre tudi pri mestni občini za osnovno teritorialno enoto, v kateri mora biti zagotovljeno uresničevanje lokalne samouprave. Od določitve območja, kjer bo še zagotovljena ozemeljska povezanost, na podlagi katere se oblikuje mreža medosebnih in sosedskih odnosov ter zavest o pripadnosti (v tem primeru mestni) občini, lahko zakonodajalec odstopa le toliko, kolikor je to potrebno zaradi posebne narave nalog in problemov mestne občine, ki so določene v prvem odstavku 16. člena ZLS.

b) Vse, kar je navedeno prej glede območja mestne občine Koper, v enaki meri velja tudi za območje mestne občine Novo mesto. Tudi to območje po obsegu in po vrsti naselij, ki so vključena vanj, močno odstopa od ustavnega in z zakonom na podlagi določbe prvega odstavka 141. člena ustave natančneje določenega koncepta občine oziroma mestne občine. Pri tem je glede naselij, ki jih navaja pobudnik, jasno, da niti po zgodovinskih niti po funkcionalnih kriterijih ne sodijo v mestno občino.

c) Pred ustavnim sodiščem niso bile izpodbijane druge določbe 3. člena zakona, s katerim so bile ustanovljene druge mestne občine. Iz odgovora Vlade je lahko ustavno sodišče ugotovilo, da je vprašljivo, ali tudi neka druga območja izpolnjujejo pogoje za ustanovitev mestne občine. Tako Vlada izrecno navaja, da mestna občina Slovenj Gradec ne izpolnjuje pogoja glede števila prebivalcev, glede števila delovnih mest in njihove strukture. Iz gradiva državnega zbora in na podlagi splošno znanih dejstev je ustavno sodišče ugotovilo, da je zelo vprašljivo tudi, ali vse mestne občine izpolnjujejo dodatne pogoje, ki so kumulativno določeni v 16. a členu ZLS. Tudi glede mestnih občin velja, da se ustavno sodišče po opravljenem tehtanju prizadetih ustavnih dobrin ni odločilo, da bi z uporabo določbe 30. člena zakona o ustavnem sodišču ocenjevalo, ali so vse mestne občine oblikovane v skladu z ustavo. Opozarja pa, da bo Državni zbor lokalnim skupnostim, ki ne izpolnjujejo ustavno in zakonsko določenih kriterijev, lahko odvzel status mestne občine.

B-VI)

1. Ustavno sodišče kot protiustavnih ni ocenilo le posameznih, z ustavo izrecno in neposredno neskladnih točk 2. in 3. člena zakona, ampak oba izpodbijana člena v celoti, ker bi odprava protiustavnosti posameznih točk izpodbijanih členov ali celo le posameznih delov točk vplivala tudi na območja drugih občin in mestnih občin,

katerih ustanovitev ustavno ni sporna. Zato do dokončne in celovite uvedbe z ustavo skladnih občin in mestnih občin sedanje, tako oblikovane mreže občin ni mogoče šteti za v celoti skladno z ustavo.

Kljub ugotovljenim neskladnostim z ustavo pa se ustavno sodišče ni odločilo za razveljavitev posameznih točk 2. in 3. člena zakona, temveč za ugotovitev neskladnosti obeh izpodbijanih členov v celoti. Tako je ravnalo predvsem iz naslednjih dveh razlogov: preobrazba stahtih, z novim konceptom lokalne samouprave neskladnih občin v nove samoupravne občine, ki bi bila omejena le na določena območja, druga pa bi bilo potrebno ponovno uskladiti, bi pomenila, da se ustava na področju lokalne samouprave ne bi uveljavila hkrati v vsej Sloveniji, to pa bi bilo v nasprotju z načeli pravne države. Sočasen pričetek izvajanja lokalne samouprave pa je nujen tudi zaradi zagotovitve možnosti sočasnega prenosa državnih funkcij na občine in zaradi sprejemanja področne zakonodaje, ki postavlja nove temelje določenih družbenih podsystemov v sferi javnih služb.

2. Lokalna samouprava ima po ustavnem konceptu poleg teritorialnega še druge aspekte, zlasti tudi pristojnostnega in upravljalnega. Ustavno sodišče je s tehtanjem ustavno varovanih dobrin, ki bi bile prizadete na spornih območjih s takšno ali drugačno njegovo odločitvijo, ugotovilo, da bi razveljavitev zakona pomenila, da na spornih območjih ne bi bilo mogoče opraviti volitev v nove organe, s potekom roka, s katerim je bil z ustavnim zakonom podaljšan mandat sedanjim občinskim organom, pa bi tako nastala pravna praznina. Odlaganje oblikovanja občin še na čas po izteku z ustavnim zakonom podaljšane roka bi bilo še manj v skladu z ustavo kot takojšnje volitve novega občinskega sveta – pa čeprav v občine, ki niso v celoti skladne z ustavnim konceptom lokalne samouprave, vendar kljub vsemu bolj kot stare občine, ki izvirajo iz sistema in pojmovanja občine kot komune.

Ustanovitev občin je bistven pogoj za uveljavitev lokalne samouprave v Sloveniji. Vendar pa je oblikovanje občin, vključno z mestnimi občinami, proces, v katerem se bodo le-te po njihovi ustanovitvi še naprej oblikovale v smeri k čimbolj naravnim in funkcionalnim celotam, seveda ob upoštevanju zakonskih meril. Vendar pa ustavno sodišče ocenjuje, da je predvsem naloga zakonodajalca, da v okviru lastne pristojnosti presodi, kako bo uporabil zakonite kriterije za ustanovitev občin sorazmerno in kompleksno ter v okviru ustavne zasnove občine tako, da bo odpravil ugotovljene neskladnosti z ustavo v skladu z razlogi te odločbe.

Po konstituiranju novoustanovljenih občin bodo posamezna naselja ali več naselij v eni ali več občinah, kolikor bodo izpolnjevala pogoje za ustanovitev svoje občine ali če se bodo želela izločiti iz občine in priključiti drugi občini, lahko začela postopek po 14. ali 15. členu ZLS, ki omogočata izločitev dela občine in priključitev k drugi občini ali ustanovitev lastne občine. Takšno odločitev, ki se izglasuje na referendumu, bo po navedenem členu Državni zbor potrdil, kolikor bo odločitev skladna z ustavnim konceptom in pogoji za ustanovitev občine. To pomeni, da bo Državni zbor lahko potrdil sprejeto odločitev npr. o izločitvi naselja iz ene občine in o njegovi priključitvi k drugi občini samo, če bo takšna sprememba z vidika "ostanka" občine in "razširjene" občine še v okvirih, ki jih za ustanovitev občine določata ustava in zakon.

3. Glede na navedeno je ustavno sodišče ocenilo, da so izpolnjeni pogoji iz 48. člena zakona o ustavnem sodišču za izdajo ugotovitelne odločbe. Skladno s tem členom je določilo tudi rok za odpravo neskladnosti z ustavo, ki jih mora Državni zbor odpraviti najkasneje šest mesecev pred razpisom naslednjih lokalnih volitev. Za

takšen rok se je ustavno sodišče odločilo ob upoštevanju istih razlogov, ki so narekovali ugotovitev neskladnosti z ustavo za celoten zakon, pa tudi ob upoštevanju zapletenosti in težavnosti usklajevanja območij občin in mestnih občin z ustavo.

C

To odločbo je ustavno sodišče sprejelo na podlagi 48. člena zakona o ustavnem sodišču v sestavi: predsednik dr. Tone Jerovšek in sodniki dr. Peter Jambrek, mag. Matevž Krivic, mag. Janez Snoj, dr. Janez Šinkovec, dr. Lovro Šturm, Franc Testen, dr. Lojze Ude in dr. Boštjan M. Zupančič. Odločbo je glede prve točke izreka sprejelo z osmimi glasovi proti enemu, glede 2. točke izreka pa s šestimi glasovi proti trem. Sodnik Krivic je glasoval proti celotnemu izreku, sodnika Jambrek in Šturm pa proti njegovi drugi točki. Sodnik Krivic je napovedal odklonilno ločeno mnenje, sodnik Ude pritrdilno ločeno mnenje, sodnik Jambrek pa odklonilno ločeno mnenje glede 2. točke izreka.

Št. U-I-183/94

Ljubljana, dne 9. novembra 1994.

Predsednik
dr. Tone Jerovšek l. r.

2630.

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti zakona, začetem na zahtevo Vrhovnega sodišča na podlagi 156. člena ustave, na seji dne 9. 11. 1994

odločilo :

Določba drugega odstavka 31. člena zakona o Radioteleviziji Slovenija (Uradni list RS, št. 18/94) se razveljavi.

Obrazložitev

A

1. Vrhovno sodišče je ob odločanju v konkretni zadevi v upravnem sporu menilo, da določba drugega odstavka 31. člena zakona o RTV ni v skladu z 2. in s 155. členom ustave, zato je na podlagi 156. člena ustave postopek prekinilo in vložilo zahtevo za presojo ustavnosti. V zahtevi navaja:

– da pojem "potrditve" imenovanja vnaša v zakonsko določbo nejasnost, saj poleg že standardnih in uveljavljenih pojmov "imenovanja in razrešitve" uvaja nov pojem; pri čemer pa ne določa niti pogojev, ki naj bi bili svetu RTV (v nadaljevanju: svet) podlaga pri odločanju, niti ne določa postopka za ugotavljanje teh pogojev,

– glede na status RTV Slovenija kot javnega zavoda, glede na naloge generalnega direktorja in glede na sestavo sveta spada funkcija generalnega direktorja med javne funkcije, ni pa to izključno politična funkcija,

– izpodbijana zakonska določba je nedorečena in onemogoča Vrhovnemu sodišču, da bi preverilo skladnost izpodbijanega akta (t.j. sklepa sveta) z zakonom,

– načelo pravne države zahteva, da je zakonska ureditev dovolj jasna in nedvoumna, torej taka, da zagotavlja varovanje pravic in onemogoča zlorabo zakonskih določb,

– izpodbijana določba tudi retroaktivno posega v pridobljene pravice pri izvrševanju funkcije generalnega direktorja, ki je bil imenovan za štiri leta; k imenovanju je dal soglasje Državni zbor, z izpodbijano zakonsko določbo pa je odločanje o potrditvi ali nepotrditvi mandata prepuščeno svetu, tako da o tem arbitrarno odloča.

2. Državni zbor v odgovoru na zahtevo navaja, da ima izpodbijana zakonska določba značaj prehodne določbe, ki ne predvideva prekinitve mandata dosedanjemu generalnemu direktorju ex lege, ampak ureja institut "potrditve" (zaupnice), ki mu v primeru pozitivnega izida glasovanja omogoča nadaljevanje mandata. Takšna ali drugačna ureditev tega vprašanja pa je nedvomno v domeni zakonodajalca in ne more biti ustavno sporna. Državni zbor ob tem še navaja:

- potrditev imenovanja dosedanjega generalnega direktorja pomeni predvsem izraz (akt) zaupanja novo sestavljenega sveta, novega organa upravljanja javnega zavoda, do generalnega direktorja kot osebe, odgovorne za uresničevanje programske in poslovne politike RTV Slovenija, ki jo določa svet,

- potrditev je potrebna tudi zaradi presoje sveta, ali dosednji generalni direktor ustreza novim obveznostim, ki mu jih nalaga zakon,

- izraženo zaupanje novega organa upravljanja dotedanjemu direktorju je predpogoj za normalno sodelovanje med njima in za poslovanje javnega zavoda v celoti,

- izpodbijana določba ni nedorečena in nejasna: v primeru potrditve teče mandat generalnega direktorja naprej, nepotrditev pa ima za posledico ex lege prenehanje mandata,

- zakon implicitno vsebuje tudi pogoje za potrditev oziroma nepotrditev mandata: gre za zaupanje sveta v osebo, ki opravlja glavno izvršilno in poslovodno funkcijo in za oceno njene primernosti glede na nove naloge,

- zakon ne določa postopka za ugotavljanje pogojev pri izvolitvi, razrešitvi, potrditvi ali nepotrditvi generalnega direktorja, temveč ureditev prepušča statutu oziroma v primeru izpodbijane prehodne določbe, odločitvi sveta,

- demokratičnega glasovanja v svetu ni mogoče proglasiti za "arbitrarно odločanje", neskladno z ustavnim sistemom Republike Slovenije,

- zakon ne učinkuje retroaktivno: vse posledice za prizadetega so nastale po njegovi uveljavitvi; izpodbijana določba prav tako ne posega retroaktivno v pridobljene pravice bivšega generalnega direktorja, ki izhajajo iz delovnega razmerja,

- "pridobljenih pravic" na javno ali poslovodno funkcijo zakon in ustava ne poznata: predčasna razrešitev je zakonita, običajna možnost, na katero pristane vsakdo, ki sprejema oziroma kandidira na javno ali poslovodno funkcijo.

B-1)

1. Zakon o Radioteleviziji Slovenija (Uradni list RS, št. 18/94, v nadaljevanju: ZRTVS) ureja status, dejavnost, financiranje, upravljanje, vodenje in nadzor RTV Slovenija kot javnega zavoda. Glede na navedeno vsebino gre za akt o ustanovitvi javnega zavoda na podlagi prvega odstavka 45. člena zakona o javnih glasilih (Uradni list RS, št. 18/94) in v skladu s 3. členom zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, v nadaljevanju: ZZ). Vendar je treba upoštevati, da je RTV Slovenija obstajala kot javni zavod že pred uveljavitvijo ZRTVS. Po določbi 62. člena v zvezi s 64. členom ZZ je od 1. 4. 1991 dalje RTV Slovenija (dotlej delovna organizacija na področju družbenih dejavnosti) nadaljevala z delom kot javni zavod. Po določbi 28. člena ZRTVS obstaja pravna kontinuiteta in statusnopravna identiteta RTV Slovenija, ustanovljene s tem zakonom; in RTV Slovenija, ki je nastala kot javni zavod po ZZ.

Javni zavod RTV Slovenija je ob uveljavitvi ZRTVS torej obstajal in je imel generalnega direktorja, imenovanega po določbah prej veljavnega zakona o RTV Slovenija (Uradni list RS, št. 14/90, 24/90 in 43/90). To izhaja tudi iz določbe prvega odstavka 31. člena ZRTVS, na podlagi

katere po uveljavitvi tega zakona funkcijo generalnega direktorja RTV Slovenija še naprej opravlja dotedanji generalni direktor.

2. Položaj generalnega direktorja RTV Slovenija ob uveljavitvi ZRTVS ureja izpodbijana prehodna določba 31. člena. Sicer pa statusna vprašanja zavodov ureja ZZ, ki kot splošni predpis za vse zavode (tudi javne) v 6. členu izrecno določa svojo subsidiarno veljavnost: njegove določbe se uporabljajo, če v posebnem, specialnem zakonu posamezna vprašanja niso drugače urejena. Za pravni položaj generalnega direktorja javnega zavoda RTV Slovenija to v skladu z 18. členom, prvim in osmim odstavkom 20. člena, 21. členom in 26. členom ZRTVS ter določbami 31. do 39. člena ZZ pomeni, da:

- ga imenuje in razrešuje svet RTV Slovenija,
- k imenovanju in razrešitvi daje soglasje Državni zbor,

- se imenuje za mandatno dobo štirih let in

- je lahko razrešen pred potekom mandata iz razlogov, taksativno navedenih v drugem odstavku 38. člena ZZ ali iz drugih, v statutu vnaprej določenih razlogov, po poprej opravljenem predpisanem postopku.

3. Imenovanje direktorja javnega zavoda za določen čas, z določitvijo razlogov in postopkov, ki lahko povzročijo prenehanje mandata pred potekom tega časa, zagotavlja relativno stabilnost in s tem samostojnost funkcije generalnega direktorja. Takšna stabilnost mu omogoča, da opravlja javno funkcijo v javnem interesu. Negotov položaj, ki bi nastal s tem, da bi lahko upravljalec brez navedbe razlogov za to in v postopku, ki prizadetemu ne zagotavlja procesnih pravic, prosto odločil o predčasnem prenehanju mandata, bi direktorju javnega zavoda onemogočal, da se neodvisno in ustvarjalno posveča aktivnostim, ki jih mora izvajati v javnem interesu.

Predčasno prenehanje mandata po ZZ pomeni tudi poseg v integriteto osebe, ki funkcijo opravlja. Gre za uveljavitev statusne odgovornosti poslovodnega organa. Razrešitev po ZZ ima elemente kaznovanja in zato ne more biti v popolni diskreciji nosilcev upravljanja v javnem zavodu. Poslovodstvo ima značilnosti tako poklica kot funkcije. Interesentom je dostopno na podlagi javnega razpisa in temu ustrezno mora biti trajno varovano, saj od nosilcev zahteva dolgoročno načrtovano delovanje. V času mandata jim daje tudi ustrezen socialno ekonomski položaj.

Razlogi, ki narekujejo takšno ureditev v zakonu o zavodih, seveda niso podani pri gospodarskih družbah, ki niso ustanovljene zaradi izvajanja dejavnosti v javnem interesu, ampak zaradi pridobivanja dobička. Zato ureditve mandata in razlogov ter postopkov za predčasen odpoklic ali za izrek nezaupnice upravljajo oziroma poslovodstvu gospodarskih družb; ki jih vsebuje zakon o gospodarskih družbah, tudi smiselno ni mogoče uporabiti glede teh vprašanj za direktorje javnih zavodov. Enako velja glede določb o zaupnici osebam, ki opravljajo politične funkcije.

4. Izpodbijana določba drugega odstavka 31. člena ZRTVS uvaja pravno neopredeljen pojem "potrditve imenovanja" poslovodnega organa. Točna je sicer ugotovitev Državnega zbora, da ima zakonodajalec, ki je v tem primeru tudi ustanovitelj javnega zavoda, legitimno pravico odločati o tem, kako bo ob spremembi zakona uredil prehodni režim, ki naj zagotavlja kontinuiteto dela javnega zavoda in njegovih organov. Vendar zakonodajalec pri tem ne more imeti popolne svobode. Poleg posebnih zahtev, ki jih glede na posebno naravo dejavnosti RTV pred zakonodajalca postavlja spoštovanje načela demokratičnosti in svoboda tiska, mora zakonodajalec v vsakem primeru upoštevati načelo pravne države (2. člen ustave).

Načelo pravne države zahteva, da so zakonske rešitve splošne in abstraktne. Pri zakonskih določbah, ki se glede na naravo vprašanja, ki ga urejajo, nanašajo na vnaprej določen krog oseb ali celo samo na eno osebo, je toliko pomembnejše, da je njihov vpliv na položaj teh oseb omejen, s tem pa tudi merljiv in predvidljiv. Namen zakonske ureditve mora biti jasno razviden, ukrepi pa natančno opisani. Zakonodajalec mora sprejeti jasne norme ter določiti njihovo vsebino: nedopustno je, če zakonodajalec prepušča določitev vsebine norme drugemu organu. Norme morajo biti predvidljive in sposobne preizkusa. Če norma ni jasno opredeljena, je dana možnost različne uporabe zakona in arbitrarnost državnih organov. Zakon je skladen z ustavo, če je mogoče z gramatikalno in teleološko interpretacijo posredovati vsebino predpisa in je na ta način ravnanje organov, ki ga morajo izvajati, determinirano.

5. Ustavna določba, da je Slovenija pravna država, je zelo splošna. Zato je abstraktna ocena, ali določen predpis nasprotuje temu ustavnemu načelu, pogosto negotova. V primeru abstraktne presoje ustavnosti izpodbijane določbe pa gre za presojo skladnosti zakonske določbe, ki ureja en sam posamičen primer. Ta določba je konzumirana s tem, da jo je svet že uporabil, in da je bilo tudi Vrhovno sodišče postavljeno pred nalogo, da jo uporabi. Zato se je ustavno sodišče o njeni uporabnosti lahko prepričalo s tem, da je preverilo, kako so jo organi, na katere je naslovljena, dejansko znali uporabiti. Pri tem pa se je pokazalo, da je določba v resnici premalo jasna. Način dela obeh organov, ki sta doslej morala določbo uporabiti, pokaže, da nista mogla določiti njene vsebine.

Iz zapisnika 2. seje sveta, z dne 14. 7. 1994 je razvidno, da so člani sveta RTV na seji, na kateri so naposled glasovali o potrditvi mandata, zahtevali preložitve seje, ker vsebine določbe niso razumeli. Dan je bil tudi predlog, naj Državni zbor poda uradno razlago. Na seji je bila sprejeta razlaga, da gre za "imenovanje" direktorja. Pri tem ta razlaga ne upošteva, da je imenovanje možno le na prazno mesto, ki pa v času te seje sveta glede na izrecno določbo prvega odstavka 31. člena ZRTVS ni bilo prazno. Poleg tega je imenovanje mogoče izvesti samo po opravljenem javnem razpisu, ki pa v tem primeru ni bil izveden oziroma razpisan. Posledica takšne razlage izpodbijane določbe je tudi dejstvo, da je eden od članov sveta ob glasovanju o potrditvi izrazil stališče, da bi bil dotedanji direktor RTV moral predložiti svojo "vizijo nadaljnjega dela RTV" (in je očitno glasoval o "imenovanju" direktorja ob predpostavki, da kandidat ni izpolnil obveznosti, da to vizijo predloži). S takšno neizglasovano potrditvijo, ki predstavlja enega od možnih načinov uporabe izpodbijane določbe, je bila dotedanjemu direktorju dejansko vnaprej izrečena nezaupnica oziroma ocena, da ne izpolnjuje pogojev za direktorja glede na novo vsebino dela, s tem pa v nasprotju z načelom svobode dela, določenim v 49. členu ustave, tudi prejucirana odločitev o njem kot o morebitnem kandidatu na razpisu, saj bi svet RTV v tem primeru le ponovno odločal o kandidatu, ki ga je prej že zavrnil v postopku, v katerem pa ni imel nobenih kriterijev za odločanje; kandidat pa nobenih procesnih pravic.

6. Vrhovno sodišče je v zahtevi povedalo, da izpodbijane določbe ne zna uporabiti in da ne more preizkusiti zakonitosti sklepa, ki je bil na podlagi takšne določbe sprejet. Takšna negotovost pri uporabi izpodbijane določbe dovolj prepričljivo kaže, da ima določba pomanjkljivosti, zaradi katerih ne izpolnjuje pogojev, ki jih pred zakonodajalca postavlja načelo, da je Slovenija pravna država.

Ustavno sodišče se pridružuje stališču Vrhovnega sodišča, da izpodbijana določba ne omogoča preizkusa

zakonitosti postopka, dejanskega stanja in uporabe materialnega prava, ki je bilo podlaga za sprejetje sklepa, ki ga presoja Vrhovno sodišče. svet za svojo odločitev namerič ni imel kriterijev in je bilo zato njegovo odločanje arbitrarno. Ustavno sodišče ne soglaša s stališčem Državnega zbora, da glasovanje v svetu RTV ne more biti arbitrarno. Državni zbor v odgovoru sam navaja, da "ZRTV ne določa postopka za ugotavljanje pogojev pri izvolitvi, razrešitvi, potrditvi ali nepotrditvi generalnega direktorja, temveč ureditev prepušča statutu RTVS (26. člen) oziroma odločitvi sveta (v primeru prehodne določbe drugega odstavka 31. člena)". Šestindvajseti člen ZRTVS se od tu navedene vsebine, kot jo povzema Državni zbor, razlikuje v dveh pogledih: a) na ureditev v statutu ne odkazuje le "postopka za ugotavljanje pogojev", ampak določitev pogojev za imenovanje in razrešitev generalnega direktorja, in b) govori le o imenovanju in razrešitvi, ne pa tudi o potrditvi in nepotrditvi. Posledice neizglasovane potrditve so za dotedanjega generalnega direktorja enake posledicam razrešitve. Zato ustavno sodišče soglaša s stališčem Državnega zbora, da bi se morale določbe 26. člena ZRTVS smiselno uporabiti tudi pri institutu (ne)potrditve, kar pa pomeni, da bi morali biti pogoji za takšno odločitev sveta vnaprej določeni, ne pa, da so, kot pravilno ugotavlja Državni zbor, v izpodbijani določbi prepuščeni odločitvi sveta. Zaradi takšne arbitrarnosti pri odločanju niso bili spoštovani minimalni procesni standardi, ki jih mora zagotoviti demokratična in pravna država.

7. Pri tem pa ni mogoče prezreti, da za izglasovanje odločitve o (ne)zaupnici izpodbijana določba predpisuje navadno večino. Ni videti nobenega razloga, zakaj lahko o nepotrditvi mandata v postopku, kjer niso določeni nikakršni kriteriji, odloča svet z navadno večino, o imenovanju in razrešitvi, kjer se meritorno odloča v postopku, v katerem je položaj prizadetega natančno opredeljen, pa po določbi drugega odstavka 18. člena zakona odloča z večino glasov vseh članov. Pri tem pa lahko svet odloča takoj po konstituiranju, to je, ko sta imenovani dve tretjini njegovih članov (peti odstavek 17. člena zakona). Možnosti, da svet s sedmimi glasovi na tajnem glasovanju izreče dotedanjemu generalnemu direktorju nezaupnico, ni mogoče šteti kot primerno sredstvo za ugotovitev, ali "civilna družba" še zaupa generalnemu direktorju nacionalne televizije. Pri tem pa je pravica do glasovanja o zaupnici konzumirana z izvršitvijo izpodbijane določbe, saj zakon podobnega glasovanja ne predvideva za primer, da se pozneje sestava sveta spremeni.

B-II)

1. Položaja in mesta generalnega direktorja RTV Slovenija pa ni mogoče presojati samo s stališča zakonske ureditve položaja direktorjev javnih zavodov, ampak tudi glede na poseben pomen, ki ga ima in ga mora imeti generalni direktor pri zagotavljanju svobode tiska, s katero na tem mestu označujemo generično širši pojem svobode javnih glasil oziroma javnih medijev in v tem kontekstu zlasti tudi elektronskih medijev.

Slovenija je demokratična država (1. člen ustave). Teorija demokracije poudarja, da je učinkovitost demokratičnega procesa odvisna zlasti od a) poštenih volitev na vseh ravneh, ki omogočajo oblikovanje predstavniških organov države in lokalne samouprave v skladu z voljo ljudstva, b) od javnega nadzora nad zakonodajno, sodno in izvršno vejo oblasti, ter c) od priznane pravice do politične opozicije vsakokratni oblasti. Enega od ključnih institucionalnih pogojev učinkovitosti demokratičnega procesa pomeni svoboda tiska. Svobodni, od oblasti neodvisni tisk pomaga vzpostavljati in oblikovati nepristransko informirano javnost, pogojuje njeno sposobnost nad-

zirati vse veje oblasti ter zagotavlja učinkovito delovanje politične opozicije vsakokratni oblasti. Svobodni tisk s svojim delovanjem omogoča uravnoteženo ravnanje politične oblasti v državi in nadzor državnih oblastnih struktur.

Ustavno sodišče v tej zvezi opozarja na dolžnost vseh vej oblasti v demokratični državi, zlasti pa na dolžnost zakonodajalca, da v procesu razvoja demokratične države zagotavlja svobodo tiska in vsakega posameznega novinarja posebej. V ta namen je treba zagotavljati tako svobodo izražanja posameznika, kakor tudi varstvo svobode tiska kot institucije. Odgovornost države za zagotovitev ter razvoj svobodnega tiska, vključno z RTV, je še posebej poudarjena prav v času ponovne graditve demokratičnih institucij v novi slovenski državi, ki je podedovala številne in močne prvine nedemokratične politične kulture, ki so predstavljale ustavne in dejanske temelje enopartijske oblasti na območju bivše Jugoslavije. Zato so še vedno lahko prisotni občutki tesnobe in strahu pred oblastjo, ki se pri novinarjih lahko izražajo v obliki (samo)cenzure, pri javnosti pa v obliki politične apatičnosti in odtujenosti.

2. ZRTVS v 21. členu predpisuje naloge generalnega direktorja RTVS. Slednji med drugim organizira in vodi delo in poslovanje RTV, imenuje vodje organizacijskih enot, usklajuje delo direktorjev programov in vodij organizacijskih enot in odloča o morebitnih sporih med njimi ter opravlja tudi druge naloge, določene s statutom. Direktor RTV daje tudi poprejšnje mnenje o predlogih za imenovanje direktorjev radijskih in televizijskih programov ter za direktorja narodnostnega programa. Zaradi tega je tudi od njegovega dela odvisna realizacija zakonskih načel, na katerih temelji dejavnost javnih glasil in s tem spoštovanje temeljne ustavne pravice do svobode tiska. Zato si ni mogoče zamisliti svobode tiska in novinarjev v RTV brez relativne samostojnosti in strokovne neodvisnosti direktorja RTV v razmerju do nosilcev družbene, ekonomske in politične moči ter do vsakokratne oblasti, ki so zastopani v svetu kot organu upravljanja. Zahtevana neodvisnost je seveda legitimno omejena z načinom izvolitve direktorja RTV in z njegovo javno odgovornostjo za opravljanje javne funkcije v javnem interesu. Vendar morata biti njegova avtonomnost in odgovornost razvidni in predvidljivi. Te zahteve niso izpolnjene, če je direktorjev položaj odvisen od vsakokratne sestave organa upravljanja, od vsakokratne razporeditve politične moči pri "ustanovitelju" zavoda ali od formalnih sprememb, ki jih ta lahko kadarkoli sprejme glede statusa zavoda.

B-III)

Ni pa mogoče pritrditi predlagatelju, da je izpodbijana določba v neskladju s 155. členom ustave. Določba nima učinka za nazaj, ker velja od dneva uveljavitve dalje. Prav tako ne posega v pridobljene pravice posameznika. Imenovanja na poslovodno funkcijo z določitvijo mandata in zakonsko predvideno možnostjo predčasne razrešitve ni mogoče šteti za pridobljeno pravico, ki jo ustava v drugem odstavku 155. člena varuje pred posegi zakonodajalca.

C

Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 43. člena ZUstS v sestavi: predsednik dr. Tone Jerovšek in sodniki dr. Peter Jambrek, mag. Matevž Krivic, mag. Janez Snoj, dr. Janez Sinkovec, dr. Lovro Šturm, Franc Testen, dr. Lojze Ude in dr. Boštjan M. Zupančič. Odločitev je sprejelo s šestimi glasovi proti trem. Proti

so glasovali sodniki Krivic, Sinkovec in Ude, ki so napovedali ločena mnenja.

Št. U-I-172/94

Ljubljana, dne 9. novembra 1994.

Predsednik
dr. Tone Jerovšek l. r.

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE

263L

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o Pošti Slovenije

Razlašam zakon o Pošti Slovenije, ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 15. novembra 1994.

Št. 012-01/94-152

Ljubljana, dne 23. novembra 1994.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

ZAKON O POŠTI SLOVENIJE

1. člen

Ta zakon ureja vprašanja ustanovitve in financiranja Pošte Slovenije.

2. člen

Pošto Slovenije, kot družbo z omejeno odgovornostjo za opravljanje poštne storitve, ustanovi Vlada Republike Slovenije z uredbo, ki jo sprejme v roku 30 dni po uveljavitvi tega zakona.

Sedež Pošte Slovenije je v Mariboru.

3. člen

Osnovni kapital Pošte Slovenije znaša 100.000.000 tolarjev v gotovini ter stvarni vložek Republike Slovenije, ugotovljen z zaključnim računom za leto 1994 PTT podjetja Slovenije, p.o., na dan 31. 12. 1994, ki pripada poštne dejavnosti, kar predstavlja otvoritveno bilanco stanja Pošte Slovenije na dan ustanovitve.

Znesek v gotovini iz prejšnjega odstavka zagotovi Pošti Slovenije na dan njene ustanovitve PTT podjetje Slovenije, p.o.

4. člen

Sredstva za financiranje Pošte Slovenije se zagotavljajo:

- s prihodki, pridobljenimi z opravljanjem poštne in drugih storitev,
- s posojili in izdajo dolžniških vrednostnih papirjev Pošte Slovenije,
- iz prihodkov PTT podjetja Slovenije, p.o., v skladu z drugim in tretjim odstavkom tega člena,
- iz drugih virov.

Sredstva iz tretje alineje prejšnjega odstavka, ki jih je PTT podjetje Slovenije, p.o. dolžno zagotavljati iz naslova dosedanjega skupnega poslovanja telekomunikacijske in poštne dejavnosti, se zagotavljajo po posameznih letih v naslednji višini:

- za leto 1995	4.000.000.000 tolarjev
- za leto 1996	3.800.000.000 tolarjev
- za leto 1997	3.000.000.000 tolarjev
- za leto 1998	2.200.000.000 tolarjev
- za leto 1999	1.400.000.000 tolarjev

Znesek se akontira v dvanajstih, z rastjo cen na drobno, revaloriziranih mesečnih obrokih.

PREHODNA IN KONČNI DOLOČBI

5. člen

Pošta Slovenije zagotovi nadaljevanje delovnega razmerja vsem delavcem, ki so na dan uveljavitve tega zakona v delovnem razmerju pri PTT podjetju Slovenije, p.o. in opravljajo dela in naloge v zvezi s pošto dejavnostjo.

Delavci iz prejšnjega odstavka so prevzeti na delo in v delovno razmerje pri Pošti Slovenije z dnem njenega vpisa v sodni register.

6. člen

Družba z omejeno odgovornostjo iz 2. člena tega zakona posluje do uveljavitve nove sistemske ureditve poštne dejavnosti.

7. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 326-08/94-5/1

Ljubljana, dne 15. novembra 1994.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Jožef Školč l. r.

PREDSEDNIK REPUBLIKE SLOVENIJE

2632.

Na podlagi sedme alineje prvega odstavka 107. člena ustave Republike Slovenije in prvega odstavka 7. člena zakona o odlikovanju častni znak svobode Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/92) izdajam

U K A Z

o podelitvi odlikovanja častni znak svobode Republike Slovenije

Za dolgoletne zasluge pri utrjevanju in pospeševanju gospodarskega sodelovanja Republike Slovenije z Republiko Francijo ter za delo v dobro Sloveniji, še posebej ob njenem osamosvajanju podeljujem

Častni znak svobodne Republike Slovenije Bernardu COURSATU, predsedniku Uprave Revoza.

Št. 902-03/94-15

Ljubljana, dne 23. novembra 1994.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

2633.

Na podlagi 5. člena zakona o cenah (Uradni list RS, št. 1/91-I) in 26. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o določitvi najvišjih cen novih telefonskih priključkov

1. člen

S to uredbo se določijo najvišje cene novih telefonskih priključkov.

2. člen

Najvišja cena novega telefonskega priključka je po tej uredbi cena, ki je bila oblikovana v skladu s predpisi in uporabljena na tržišču na dan 30. novembra 1994.

3. člen

Ta uredba začne veljati 1. decembra 1994.

Št. 380-05/93-10/20-8

Ljubljana, dne 24. novembra 1994.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

2634.

Na podlagi 5. člena zakona o cenah (Uradni list RS, št. 1/91-I) in 26. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o določitvi najvišjih cen premij za obvezno zavarovanje avtomobilske odgovornosti osebnih vozil

1. člen

Cene premij za obvezno zavarovanje avtomobilske odgovornosti osebnih vozil, ki so se oblikovale v skladu s predpisi in uporabljale na tržišču na dan 25. novembra 1994, se določijo kot najvišje.

2. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 440-04/93-3/3-8

Ljubljana, dne 24. novembra 1994.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

BANKA SLOVENIJE

2635.

Na podlagi 80. člena zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I) izdaja Svet Banke Slovenije

S K L E P

o spremembah in dopolnitvah sklepa o tarifi, po kateri se zaračunavajo plačila za storitve, ki jih opravlja Banka Slovenije

1. V sklepu o tarifi, po kateri se zaračunavajo plačila za storitve, ki jih opravlja Banka Slovenije (Uradni list RS, št. 23/91-I, 3/92, 44/92 in 3/94) se prvo poglavje (I. Devizni posli) nadomesti z novim poglavjem, ki se glasi:

»I. DEVIZNI POSLI

PLAČILNI PROMET S TUJINO

1. Plačila v tujino, iz tujine in nostro čeki
 - 1,5 promila, najmanj 600,00 SIT,
 - Pri medbančnih transferjih se nadomestilo po tej tarifni postavki ne zaračunava.
2. Naknadne spremembe
 - 1.000 SIT
3. Dokumentarni in čisti inkaso
 - a)
 - loro in nostro dokumentarni inkaso proti plačilu ali na podlagi meničnega akcepta
 - 1,5 promila, najmanj 2.000 SIT, največ 20.000 SIT
 - izročitev dokumentov brez plačila, vrnitev dokumentov, preklic ipd.
 - 1,5 promila, najmanj 2.000 SIT, največ 20.000 SIT
 - sprememba
 - 2.000 SIT
 - b)
 - pridobitev meničnega akcepta
 - 1,5 promila, najmanj 2.000 SIT, največ 20.000 SIT
4. Dokumentarni akreditivi
 - odpiranje akreditiva
 - 1 promil, najmanj 2.000 SIT
 - notifikacija
 - 1 promil, najmanj 2.000 SIT za vsako začeto trimesečje
 - konfirmacija
 - 2 promila, najmanj 2.000 SIT za vsako začeto trimesečje
 - prevzemanje dokumentov
 - 1,5 promila, najmanj 2.000 SIT
 - sprememba akreditivnih pogojev
 - 2.000 SIT
 - Pri terminskih akreditivih se nadomestilo zaračunava do poteka veljavnosti obveznosti plačila.
5. Reimburs
 - notifikacija reimbursnega pooblastila
 - 2.000 SIT
 - potrditev reimbursnega pooblastila
 - 2 promila, najmanj 2.000 SIT za vsako začeto trimesečje
 - provizija za evidenco
 - 1.000 SIT

- provizija za plačilo
- 1.000 SIT

Banka Slovenije zaračunava storitve po zgoraj navedenih tarifah le za storitve, ki jih opravlja sama. Če storitve za njo opravljajo druge banke, se tarife obračunavajo po tarifah teh bank.

2. V četrtem poglavju (IV. Druge storitve) se v točki 24. Razno v alineah d) in e) za besedama »protivrednosti« doda »oziroma najmanj 600 SIT«.

3. Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Ljubljana, dne 22. novembra 1994.

Predsednik
Sveta Banke Slovenije
Guverner
dr. France Arhar l. r.

2636.

Na podlagi 56. člena zakona o deviznem poslovanju (Uradni list RS, št. 1/91-I in 71/93) in drugega odstavka 20. člena zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I) izdaja Svet Banke Slovenije

SKLEP

o spremembi sklepa o pogojih, pod katerimi se sme iznašati iz države in prinašati v državo domača in tuja valuta in vrednotnice, ki se glasijo na domačo valuto

1. V sklepu o pogojih, pod katerimi se sme iznašati iz države in prinašati v državo domača in tuja valuta in vrednotnice, ki se glasijo na domačo valuto (Uradni list RS, št. 17/91-I, 21/91-I, 13/92, 30/92 in 55/92) se 2. točka spremeni tako, da se glasi:

„Domače in tuje banke smejo vnesti v Slovenijo oziroma iznesti iz Slovenije zneske toolarske gotovine, ki so večji od zneska, navedenega v 1. točki tega sklepa, pod pogojem, da za vsak posamični vnos oziroma iznos pridobijo predhodno pisno dovoljenje Banke Slovenije.“

2. Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Ljubljana, dne 22. novembra 1994.

Predsednik
Sveta Banke Slovenije
Guverner
dr. France Arhar l. r.

ORGANI IN ORGANIZACIJE V OBČINI

ŠKOFJA LOKA

2637.

Na podlagi statuta KS Železniki in sklepa Sveta KS Železniki z dne 26. 10. 1994 je zbor krajanov vasi Podlonk dne 5. 11. 1993 sprejel

SKLEP

o razpisu referenduma za podaljšanje plačevanja samoprispevka za obnovo cest v vasi Podlonk

1. člen

Razpiše se referendum za podaljšanje plačevanja

samoprispevka v delu KS Železniki za vas Podlonk, razen hišne številke Podlonk 17 in 33.

2. člen

Plačevanje samoprispevka za obnovo cest po sprejetem programu se podaljša za eno leto, t.j. od 1. 5. 1996 do 31. 4. 1997.

3. člen

Referendumski program del ostane nespremenjen, plačevanje samoprispevka pa se podaljša zaradi z naknadno ugotovljenih več del, tako da bo za izvedbo z referendumom določenih del potrebno zbrati skupno

17,766.000 SIT, s samoprispevkom bi se zbralo 8,049.000 SIT.

4. člen

Za vse ostalo veljajo določbe sklepa o uvedbi samopriskupka za obnovo cest v vasi Podlonk, objavljenim v Uradnem listu RS, št. 25/93.

5. člen

Pravico glasovanja na referendumu imajo občani vasi Podlonk, razen hišne Podlonk št. 17 in 33, ki so vpisane v splošnem volilnem imeniku in zaposleni občani mlajši od 18 let. Lastniki nepremičnin bodo glasovali po pošti.

6. člen

Na referendumu se glasuje neposredno in tajno z glasovnico, na kateri je naslednje besedilo:

**KRAJEVNA SKUPNOST ŽELEZNIKI
GLASOVNICA**

Na referendumu dne 4. 12. 1994 o podaljšanju plačevanja samopriskupka za dobo enega leta, to je od 1. 5. 1996 do 30. 4. 1997 v vasi Podlonk za sofinanciranje obnove odcefov cest:

- do Kovača, do Gajgarja, do Pavlučka, do Markota (asfalt do brvice)
- v skupni dolžini 2280 m¹
glasujem

ZA

PROTI

Če se strinjate s podaljšanjem plačevanja samopriskupka obkrožite besedo ZA, če se s podaljšanjem plačevanja samopriskupka ne strinjate obkrožite besedo PROTI.

7. člen

Za vse ostalo, kar ni s tem sklepom posebej določeno, se smiselno uporabljajo določila zakona o samopriskupku (Uradni list RS, št. 35/85).

8. člen

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu RS.

Predsednik
Sveta KS Železniki
Lojze Čufar, inž. l. r.

TREBNJE

2638.

Na podlagi 14. člena zakona o financiranju javne porabe (Uradni list RS, št. 48/90, 34/91, 30/92, 7/93 in 43/93) in odloka o pristojnosti zborov Skupščine občine Trebnje (Skupščinski Dolenjski list, št. 21/89, 11/90 in 10/91) je Skupščina občine Trebnje na skupnem zasedanju vseh zborov dne 11. 11. 1994 sprejela

**SPREMEMBO ODLOKA
o proračunu občine Trebnje za leto 1994**

2. člen odloka o proračunu občine Trebnje za leto 1994 se spremeni tako, da se glasi:

- Občinski proračun za leto 1994 obsega:
- skupne prihodke v znesku 811,203.000 SIT
 - skupne odhodke v znesku 811,203.000 SIT

V skladu z zakonom o financiranju javne porabe je med prihodke proračuna vključeno zadolževanje do 10 % dovoljenega obsega javne porabe, v višini 59,300.000 SIT.

Pregled prihodkov občinskega proračuna in njihova razporeditev sta zajeta v bilanci prihodkov in odhodkov, ki je sestavni del občinskega proračuna.

Ostali členi odloka ostanejo nespremenjeni.

Št. 401-2/94-10

Trebnje, dne 11. novembra 1994.

Predsednik
Skupščine občine Trebnje
Ciril Pungartnik l. r.

2639.

Na podlagi 17. člena zakona o financiranju javne porabe (Uradni list RS, št. 40/90, 34/91, 30/92, 52/92, 7/93 in 43/93) in na podlagi 6. člena odloka o pristojnostih zborov Skupščine občine Trebnje (Skupščinski Dolenjski list, št. 21/89, 11/90 in 10/91) je Skupščina občine Trebnje na skupnem zasedanju vseh zborov dne 11. 11. 1994 sprejela

**ODLOK
o začasnem financiranju potreb iz proračuna občine
Trebnje v prvem trimesečju leta 1995**

1. člen

Potrebe občinskih organov in drugih uporabnikov sredstev splošne in skupne porabe v občini Trebnje se do sprejetja proračuna občine Trebnje za leto 1995 začasno financirajo na podlagi proračuna za leto 1994.

2. člen

Pri začasnem financiranju iz 1. člena se sme uporabiti toliko sredstev, kolikor jih je bilo sorazmerno porabljenih v istih dobah po proračunu za leto 1994.

3. člen

Odhodki, izvršeni po tem odloku, so sestavni del proračuna občine Trebnje za leto 1995 in se morajo izkazati v njegovem zaključnem računu.

4. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. januarja 1995.

Št. 402-031/94-10

Trebnje, dne 11. novembra 1994.

Predsednik
Skupščine občine Trebnje
Ciril Pungartnik l. r.

2640.

Na podlagi 117. člena zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 72/93, 7/94 in 33/94), v zvezi z 20. členom istega zakona, je Skupščina občine Trebnje na skupnem zasedanju vseh zborov dne 11. 11. 1994 sprejela

**ODLOK
o spremembi odloka o določitvi volilnih enot**

1

V odloku o določitvi volilnih enot za volitve članov občinskega sveta občine Trebnje (Uradni list RS, št. 64/94 - v nadaljnjem besedilu: odlok) se v 3. točki 1. člena pri določitvi območja KS DOLENJA NEMŠKA VAS, črta besedilo "STARA GORA 7, 8, 14, 14a, 15, 15a, 16, 17".

2

Ta sprememba odloka začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 008-1/94-10

Trebnje, dne 11. novembra 1994.

Predsednik
Skupščine občine Trebnje
Ciril Pungartnik l. r.

2641.

Na podlagi 8. člena zakona o preimenovanju in evidentiranju naselij, ulic in stavb (Uradni list SRS, št. 5/80, 42/86 in 5/90), 13. člena pravilnika o določanju imen naselij in ulic ter o označevanju naselij, ulic in stavb (Skupščinski Dolenjski list, št. 9/79 in 16/80) je Skupščina občine Trebnje na skupnem zasedanju vseh zborov dne 11. 11. 1994 sprejela

O D L O K

o spremembi meje med naseljem Bistrica pri Mokronogu in naseljem Puščava ter o preimenovanju in o preoštevilčbi naselja Bistrica pri Mokronogu v novo naselje Bistrica

1. člen

Meja med naseljem Bistrica pri Mokronogu in naseljem Puščava se popravi tako, da se k naselju Bistrica pri Mokronogu pripoji gospodinjstvo iz Puščave št. 20.

2. člen

Hkrati s spremembo meje naselja se popravi tudi meja med Krajevnima skupnostima Mokronog in Šentrupert.

3. člen

Naselje Bistrica pri Mokronogu se preimenuje v novo naselje z imenom Bistrica. V naselju Bistrica se stavbe oštevilčijo v skladu z veljavnimi predpisi.

4. člen

Meja novega naselja Bistrica in meja med Krajevno skupnostjo Mokronog in Šentrupert je spremenjena, kar je razvidno v grafičnem prikazu registra območij teritorialnih enot v merilu 1 : 5000, ki ga vodi Geodetska uprava Trebnje.

5. člen

Stavbe v novem naselju Bistrica se zaradi nekontinuirane oštevilčbe preoštevilčijo v skladu z veljavnimi predpisi.

6. člen

Geodetska uprava Trebnje izvede vse potrebne spremembe v evidencah hišnih števil in izdela seznam sprememb v oštevilčbi objektov.

7. člen

Geodetska uprava Trebnje naroči hišne tablice in jih posreduje Krajevni skupnosti Šentrupert. Stroške za izdelavo novih tablic s hišno številko nosi občina Trebnje.

8. člen

Lastniki oziroma uporabniki oštevilčenih stavb morajo namestiti hišne tablice najkasneje 30 dni po prejemu obvestila s strani krajevne skupnosti, da je tablica izdelana. Stare tablice lahko ostanejo nameščene največ eno leto po namestitvi nove.

9. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 016-4/92-10

Trebnje, dne 11. novembra 1994.

Predsednik
Skupščine občine Trebnje
Ciril Pungartnik l. r.

VSEBINA

Stran

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE

2631. Zakon o Pošti Slovenije	4217
2600. Sklep o spremembi začasnega sklepa o količnikih za določitev osnovne plače javnih pravobranilcev, organov za postopek o prekrških in družbenih pravobranilcev samoupravljanja	4163
2601. Zneski drugih osebnih prejemkov in povračil poslancev Državnega zbora Republike Slovenije in delavcev služb Državnega zbora Republike Slovenije	4163

PRESEDNIK REPUBLIKE SLOVENIJE

2602. Ukaz o podelitvi odlikovanja častni znak svobode Republike Slovenije	4163
2603. Ukaz o podelitvi odlikovanja častni znak svobode Republike Slovenije	4218
2632. Ukaz o podelitvi odlikovanja častni znak svobode Republike Slovenije	4218

VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

2604. Uredba o mejnih, opozorilnih in kritičnih imisijskih vrednostih snovi v zraku	4164
2605. Uredba o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja	4166
2606. Uredba o emisiji snovi v zrak iz kurilnih naprav	4173
2607. Uredba o emisiji snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov in pri sosežigu odpadkov	4177
2608. Uredba o emisiji snovi v zrak iz naprav pri pridobivanju aluminija	4180
2609. Uredba o emisiji snovi v zrak iz naprav za proizvodnjo keramike in opečnih izdelkov	4181
2610. Uredba o emisiji snovi v zrak iz naprav za pridobivanje cementa	4182
2611. Uredba o emisijah snovi v zrak iz naprav za izdelavo sive litine, ferozlitin in jekla	4183

	Stran		Stran
2612. Uredba o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih motorjev z notranjim izgorevanjem in nepremičnih plinskih turbin	4184	USTAVNO SODIŠČE REPUBLIKE SLOVENIJE	
2613. Uredba o emisiji snovi v zrak iz naprav za vroče pocinkanje	4185	2629. Odločba o ugotovitvi neskladnosti 2. in 3. člena zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij z ustavo	4207
2614. Uredba o emisiji snovi v zrak iz lakirnic	4186	2630. Odločba o razveljavitvi drugega odstavka 31. člena zakona o Radioteleviziji Slovenija	4214
2615. Uredba o emisiji snovi v zrak iz naprav za proizvodnjo in predelavo lesnih tvoriv	4187		
2616. Uredba o emisiji snovi v zrak iz naprav za pridobivanje svinca in njegovih zlitin iz sekundarnih surovin	4189	VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE	
2617. Uredba o prostorskih ureditvenih pogojih za sanacijo degradiranega prostora občine Radovljica (območje izven TNP)	4189	2633. Uredba o določitvi najvišjih cen novih telefonskih priključkov	4218
2618. Uredba o spremembah in dopolnitvah odloka o lokacijskem načrtu za avtocesto Razdrto–Fernetiči (Uradni list SRS, št. 23/89), na odseku Dane–Fernetiči od km 18,250 do km 23,060	4190	2634. Uredba o določitvi najvišjih cen premij za obvezno zavarovanje avtomobilške odgovornosti osebnih vozil	4218
2619. Uredba o spremembah uredbe o uvedbi finančnih intervencij za ohranjanje in razvoj kmetijstva ter proizvodnje hrane za drugo polletje leta 1994	4195		
2620. Uredba o spremembah in dopolnitvah uredbe o pogojih, pod katerimi so zavezanci za dohodnino dolžni odpreti žiro račun	4195	BANKA SLOVENIJE	
2633. Uredba o določitvi najvišjih cen novih telefonskih priključkov	4218	2635. Sklep o spremembah in dopolnitvah sklepa o tarifi, po kateri se zaračunavajo plačila za storitve, ki jih opravlja Banka Slovenije	4218
2634. Uredba o določitvi najvišjih cen premij za obvezno zavarovanje avtomobilške odgovornosti osebnih vozil	4218	2636. Sklep o spremembi sklepa o pogojih, pod katerimi se sme iznašati iz države in prinašati v državo domača in tuja valuta in vrednotnice, ki se glasijo na domačo valuto	4219
2621. Sklep o izdaji druge serije obveznic za odkup terjatev do Iraka, Kube in Ljudske Republike Angole ter Zvezne direkcije za promet in rezerve izdelkov posebnega pomena	4196		
2622. Sklep o določitvi cene električne energije družbam Tovarna dušika Ruše in Talum Kidričevo	4196	ORGANI IN ORGANIZACIJE V OBČINI	
2623. Sklep o ustanovitvi javnega raziskovalnega zavoda – Inštituta za hidravlične raziskave	4197	2637. Sklep o razpisu referenduma za podaljšanje plačevanja samoprispevka za obnovo cest v vasi Podlonk (Škofja Loka)	4219
2624. Sklep o postavitvi generalnega konzula Republike Slovenije v Trstu	4199	2638. Sprememba odloka o proračunu občine Trebnje za leto 1994	4220
		2639. Odlok o začasnem financiranju potreb iz proračuna občine Trebnje v prvem trimesečju leta 1995	4220
REPUBLIŠKI UPRAVNI ORGANI IN ZAVODI		2640. Odlok o spremembi odloka o določitvi volilnih enot (Trebnje)	4220
2625. Odredba o določitvi vrednosti točke za izračun vrednosti nadomestila za degradacijo in uzurpacijo prostora	4199	2641. Odlok o spremembi meje med naseljem Bistrica pri Mokronogu in naseljem Puščava ter o preimenovanju in o preoštevilčbi naselja Bistrica pri Mokronogu v novo naselje Bistrica	4221
2626. Pravilnik o dodeljevanju štipendij in drugih oblik denarnih pomoči ministrstva za znanost in tehnologijo	4199		
2627. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah pravilnika o razvrščanju zdravil	4203	MEDNARODNE POGODBE	
		97. Akt o nasledstvu sporazumov nekdanje Jugoslavije z Republiko Grčijo, ki naj ostanejo v veljavi med Republiko Slovenijo in Republiko Grčijo	1427
REPUBLIŠKA VOLILNA KOMISIJA		98. Zakon o ratifikaciji Haaškega sporazuma o mednarodnem depozitu industrijskih vzorcev in modelov – Haaškega akta in dopolnilnega akta iz Stockholma	1427
2628. Sklep o spremembi sklepa o imenovanju občinske volilne komisije	4203		